ஸ்ரீ

ஸ்ரீகிருஷ்ண சகாயம்

புகழேந்திப்புலவரவர்கள் அருளிச்செய்த

பெரிய எழுத்து

பவ்ளக்கொடி மாலை

[ஐதீகப் படங்களுடன்]

அமரம்பேடு. இரங்கசாமிமுதலியார் குமாரர்

அமரம்பேடு. குழந்தைவேல்முதலியார்

தெய்வமகள் விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

இதன் விலை] 1949 [ரூபா 1

24, தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி, சென்னை.

உ

ஸ்ரீ கிருஷ்ண சகாயம்

பவளக்கொடி மாலை

காப்பு-கலிவிருத்தம்

வேகமானெறி சேரும்வினைகளுந்
தாகபோகம் விடாததளர்ச்சியுஞ்
சோகவாரியி லுல்வருந்துன்பமும்
போகவானை முகவனைப்போற்றுவாம்

விநாயகர் துதி

அத்திமுகத்தோனே அரனார்திருமகனே
சத்திக்கணபதியே சரிந்தவயிற்றோனே
காரானைமாமுகனே கணபதியேமுன்னடவாய்
ஸ்ரீராமர்தன்மருகா செல்வக்கணபதியே
பேழைவயிற்றோனே பெருச்சாளிவாகனனே
வேழமுகத்தோனே விநாயகனே நான்சரணம்
கந்தருக்குமுன்பிறந்த கற்பகமேமெய்ப்பொருளே
வந்தெனக்குமுன்னடவாய் மாயன்மருமகனே

கலைமகள் துதி

வாணிசரஸ்வதியே மறையவனார்தேவியரே
சொற்கள்வழுவாமல் சொற்குற்றம்வாராமல்
நாவுதவறாமல் நடத்துமம்மாயிக்கதையை [வில்
ஐந்தெழுத்தையோரெழுத்தா யழுத்துமம்மா வென்னு
லெட்டெழுத்தையொரெழுத்தா எழுதுமம்மா நாவுதனில்

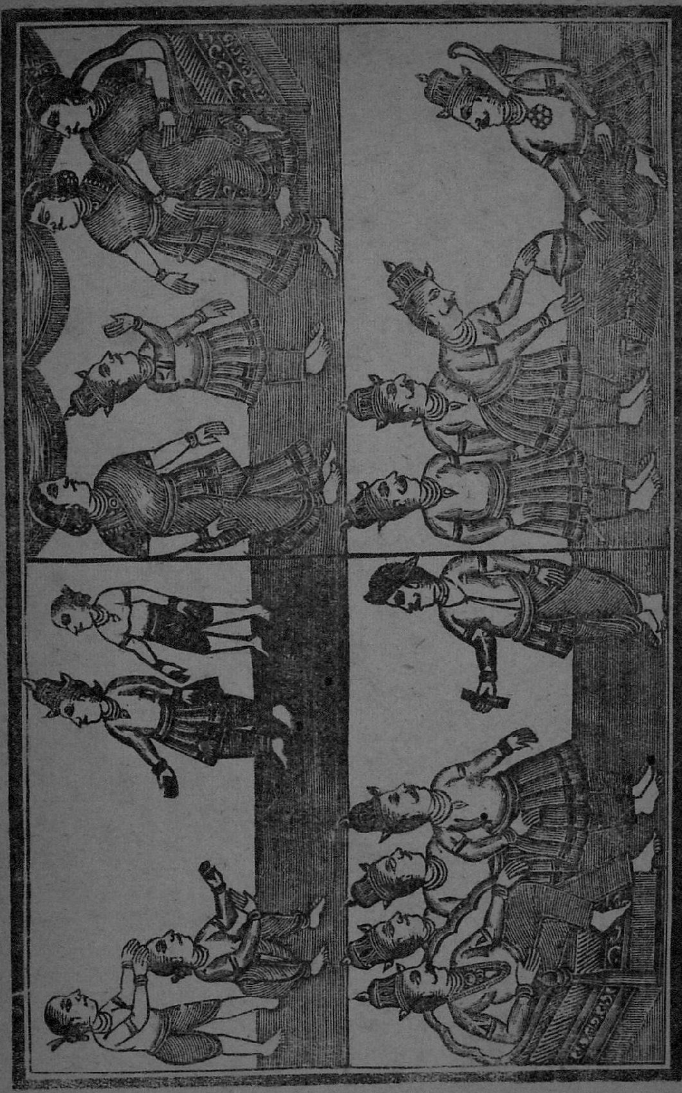
துரோபதை துதி

தோராவடிவழகி துரோபதையேபாஞ்சாலி
அக்கினியில்வந்துதித்த ஆதிபராசத்தியரே
நெருப்பிற்பிறந்தவளே நீலவர்ணன்தங்கையரே
மந்தாரக்குந்தியற்கு முந்திவந்தமருமகளே
சந்தனவடிவழகன் தருமராசன்தேவியரே
பாடத்தொடங்கினேன பாஞ்சாலன்சீர்மகளே
பவளக்கொடிமாலை பாடத்துணிந்தேன்யான்
கற்றோர்க்குக்குற்றங்கள் காணுவழிநேர்ந்தாலும்
உற்றபிழைகளெல்லாம் உயர்ந்தோர்மனம்பொறுத்து

இப்புவியோரெல்லோரும் ஒப்பிமனமகிழ
அப்பால்நடந்தகதை அடியேனுரைத்திடுவேன்

அல்லி அரசிருக்கை

அல்லிப்பெருமா ளரசாளும்நாயகியாள்
ஆறாயிரம்பாண்டியர்க்கு அரியதுரைமகளாம்
மதுரைநகராளும் வாழ்பாண்டி நாடுடையாள்
நாலுமலையாளம் நடுவானதென்மதுரை
தென்மதுரையாளுகிற தேன்மொழியாளல்லியம்மாள்
ஆணரசாண்டாலே அழிந்துபோம்சீமையென்று
பெண்ணரசாளவென்று பிறந்தாளே அல்லியிலே
ஒருவர்-வயிற்றிற்பிறந்ததில்லை வன்கொடுமை செய்ததி
குடலிற்பிறந்ததில்லை குலக்கொடுமைசெய்ததில்லை[ல்லை
ஓடுகிறதண்ணீரில் உள்ளேமணற்சேறுமுண்டு
அடிக்கிறகாற்றதனி லலைகாற்றிற் றுரும்புமுண்டு
காலகண்டநாதருக்கு கண்டங்கறுப்புமுண்டு
சந்திரற்குமச்சமுண்டு சற்றேகறுப்புமுண்டு
குன்றிமணிக்கானாலுங் கொஞ்சங்கறுப்புமுண்டு
அவள்-மயிரேகறுப்பொழிய மற்றக்கறுப்புமில்லை
புருவங்கறுப்பொழிய பின்னேகறுப்புமில்லை
மன்னன்விஜயன் மடலூர்ந்தமாதேவி
காளைவிஜயன் கட்டழகன்மாதேவி
எழுபிராயத்திலே எதிர்த்துவந்த நீன்முகனை
வெட்டிக்கெலித்து வீரபட்டங்கட்டினவள்
பொம்மைவிருதுகட்டி பூமியெல்லாமாளுகிறாள்
அல்லியென்றுபேர்சொன்னா லழுதபிள்ளைவாய்மூடும்
கொம்பனையாள்பேர்சொன்னால் குருவிதண்ணீர்குடியா
கட்டழகிபேர்சொன்னால் கனதெய்வங்கூத்தாடும் [து
அல்லியென்றுபேர்சொன்னா லறுந்ததலைகொக்கரிக்கும்
கட்டழகியல்லியரும் காலையில்தானெழுந்து
முத்துச்சிவிகையது ஏறிமுருகுழலாள
தாதியருந்தோழியருந் தையல்மார்சூழ்ந்துவர
பூங்காவனச்சோலை போயிறங்கியல்லியரும்
பாளைகொண்டுபல்விளக்கி ஓலைகொண்டுநாவழித்து
பொய்கையிற்போயிறங்கி துய்யமுகஞ்சுத்திபண்ணி
முத்துநிகர்த்தபல்லும் முருக்கம்பூச்செவ்வாயும்
காலோடுகைகளுங் கனிவாயுஞ்சுத்திபண்ணி

அல்லி அரசிருக்கை

சிவசிவாவென்றுசொல்லி திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
மதுரைமீனாட்சியமை மனதிலேதானினைந்து
சொக்கரடிபணிந்து தோகையரும்பூச்சொருகி
சந்தனமும்பன்னீருஞ் சவ்வாதுந்தானணிந்து
பார்ப்பார்பரதேசி பண்டாரஞ்சங்கமர்க்கும்
அந்தணர்சோகியர்க்கும் யதிபரதேசியர்க்கும்
தானம்வழங்கிவரத் தாமரைசூழ்வாழ்மாரி
தருமத்தைசெய்தவளுந் தாண்டிகையின்மீதேறி
பூங்காவனத்தைவிட்டுப் பொற்கொடியும்வாராளே
ஆனையின்மேல்பேரிகை யடிபடுதுகுமுகுமென்று
ஒட்டையின்மேல்பேரிகை ஓசைகிளம்புகுது
எக்காளமூதிவர இடக்கையும்டோலடிக்க
சங்கீதமேளம் சபையில்முழங்கிவர
ஐங்காதவழிதூரம் அநேகதாரையூதிவர
நாற்காதவழிதூரம் நாகசுரமூதிவர
மூக்காதவழிதூரம் மூரசுமுழங்கிவர
தித்திமிதோமென்று சிறுபெண்களாடிவர
தத்திமிதோமென்று தாளங்கள்போட்டுவர
கவிஞர்கவிபாட கட்டியங்களார்ப்பரிக்க
புலவர்புகழ்ந்துவர புஷ்பங்கள் தூவிவர
நட்டுவர்பாடிவர நங்கையர்களாடிவர
செடில்கட்டிமல்லக ஜெட்டிகள்யுத்தஞ்செய்ய
ஆடாதகூத்துகளும் அரிச்சந்திரநாடகமும்
வேளிக்கைபார்த்துமல்லோ கிளிமொழியாள்வாராளே
தெற்குகிழக்குத் தெருவீதிதான்கடந்து
கடையுங்கடைத்தெருவும் கருமாரவீதிவிட்டு
அங்காடிவீதிகளும் அரண்மனையுந்தான்கடந்து
மாடத்தெருகடந்து மண்டபமருகில்வந்து
பல்லக்கைவிட்டிறங்கிப் பார்மனையினுட்புகுந்து
முத்துமிதியடியைத் தொட்டுமிகநடந்து
மாணிக்கக்கிரீடங்கள் மகுடமுடிதுலங்க
தாதியர்கள்சூழ்ந்து தனிக்கவரிவீசிவர
மாதர்புடைசூழ மண்டபம்சென்றேறினாள்
ஓராமபடிதளமாம் ஓலைப்பூமண்டபமாம்
இரண்டாம்படித்தளமாம் இரத்னகிரிமேடைகளாம்
மூன்றாம்படித்தளமாம் முத்துசெம்பொன்படிவாசல்

நான்காம்படித்தளமாம் நாகரத்னமண்டபமாம்
ஐந்தாம்படித்தளமாம் அரக்குமணிமேடைகளாம்
ஆறாமபடித்தளமாம் அழகானமேடைகளாம்
ஏழாம்படித்தளமாம் எழிலானமண்டபமாம்
எட்டாம்படித்தளமாம் எண்ணெய்க்கால் மண்டபமாம்
ஒன்பதாம்படித்தளமாம் ஓலைப்பூசாவடியாம்
பத்தாம்படித்தளமாம் பளிங்குமாமண்டபமாம்
ஆயிரங்கால்மண்டபத்தில் அல்லியரும்வந்தமர்ந்தாள்
செம்பொன்முடி துலங்க செங்கோலில்வந்தமர்ந்தாள்
ஆறுயிரம்பாண்டியர்களனைவோரும்வந்தமர்ந்தார்
பன்னிரண்டுமந்திரியும் படைத்தலைவர்வந்தமர்ந்தார்
மந்திரிபிரதானிகளும் மற்றுமுள்ளராசர்களும்
முந்நூறுகோடி முடிமன்னர்வந்தமர்ந்தார்
நானூறுகோடி நகரத்தார்வந்தமர்ந்தார்
ஐந்நூறுகோடி அரசமன்னர்வந்தமர்ந்தார்
முடியோடுமுடிநெருங்கும் முடிகுழலாளம்பலத்தில்
சட்டையொடுசட்டை நெருங்குஞ்சபைதனிலே
அதிரதருஞ்சமாதரு மதிரதரானவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியரானவரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
நிறைந்துகொலுவாயிருக்கும் நேரிழையாளம்பலத்தில்
அப்பெரியசபைதனிலே அல்லியவள்கொலுவிருக்க
காணவருவாருங் கைகட்டிநிற்பாரும்
பார்க்கவருவாரும் பாண்டிப்பெருமாளை
தூரந்துராசாக்கள் சுருளோலைகொடுவருவார்
காதத்துராசாக்கள் கையோலைகொடுவருவார்
செம்பொன்னுங்கப்பணமுந் தீவுகிளிப்பிள்ளைவரும்
இந்தவிதமாக யிருக்கின்றவேளையிலே

புலந்திரன் விளையாடல்

அந்தச்சமயத்தில் அழகுபுலந்திரனும்
செண்டுமறவானுஞ் சிநேகிதரைதான்பிரியான்
கோட்டிமறவானுங் கூட்டாளிபிரியானும்
தாயாரைச்சுற்றிவந்து தயிருக்கழுவானும்
பாதத்தைச்சுற்றிவந்து பாலுக்கழுவானும்
விளையாடிவீட்டில்வந்து வெண்ணெய்க்கழுவானும்
முகந்தக்கால்வாயதனை முலைப்பால்கவுச்சடிக்கும்

வீதிவிலாசமது விளையாடும்வேந்தனவன்
தங்கத்தேரோட்டித் தார்வேந்தர்வீதியெல்லாம்
செம்பொன்தேரோட்டித் திகழ்வேந்தர்வீதியெல்லாம்
மாணிக்கத்தேரோட்டி மன்னர்தெருவீதியெல்லாம்
முத்துத்தேரோட்டி முடிமன்னர்வீதியெல்லாம்
வசந்தமணிமண்டபத்தின் வழியேவரும்போது
பஞ்சவர்ணக்கிளிகளைக் கண்டந்தப்பாண்டியனும்
இப்படிக்கொத்த தேரியற்றப்புலந்திரனும்
மாதாகொலுசபைக்கு வந்தான்புலந்திரனும்
தண்டையசையச் சதங்கைகலகலென்ன
அரைவடமுங்கிண்கிணியும் அரையில்நிழல்காட்ட
கண்டசரமுங் கனவயிரத்தாழ்வடமும்
மார்பில்பதக்கமின்ன வச்ரகவசங்கள்மின்ன
வட்டமிட்டநெற்றியிலே வயிரமுடி துலங்க
பட்டுகட்டிவொட்டியாணம் பசும்பொன்னுற்சமுதாடும்
கச்சுப்புரண்டாடக் கட்டழகன்வாரானும்
சிறுகால்மிதியடியாம் சிங்காணிவில்லழகாம்
பக்கமிருபுறமும் பரிசம்பிடித்துவர
கட்டழகன்பின்னுகக் கத்திசுழற்றிவர
ஈட்டிபிடித்தவர்கள் இருபுறமுஞ்சூழ்ந்துவர
தாயார்கொலுச்சபையில் தார்வேந்தன்வந்துநின்றான்
வந்துநின்றதன்மகனைக் கண்டந்தவல்லியரும்
அப்பாமகனேவா அழகானகண்மணியே
பிள்ளைகலிதீர்த்தவனே பெருமாளேவாருமென்றாள்
அண்டத்துச்சந்திரனே அருகிருக்கும்பாற்குடமோ
சொக்கர்திருமாளிகைக்குத் தூண்டாமணிவிளக்கோ
வைகைக்கரைதனக்கு மண்சுமந்தசொக்கருள்
கப்பலுஞ்சோங்குங் கரைதுறையுமுள்ளவனே
சங்கின்றமுத்தோ சகதலமாண்டவனே
ஆறுயிரம்பாண்டியற்கு அழகானபேரனையா
வாராய்மகனேயென்று வாரிமடியில்வைத்து
ஏந்திமடியில்வைத்தாள் இருகொங்கைபாலொழுக
சட்டையைநீக்கியே சரீரமெல்லாமுத்தமிட்டாள்
உச்சிமுகந்தாளே உள்ளங்கால்முத்தமிட்டாள்
மைந்தனைப்புல்கி மடிமேலேவைத்திருந்தாள் [ள்
என்னவேணுமென்மகனே எனக்கறியக்கூறுமென்று

புலந்திரன் தாயாரைப் பவளத்தேர் கேட்டது
எண்ணிப்புலந்திரனும் ஏங்கியுரைக்கலுற்றான்
தாயார்முகம்பார்த்துத் தார்வேந்தனேதுரைப்பான்
உலகமதையாளுகின்ற உன்மைந்தனானதினால்
மதுராபுரியாளுமுந்தன் மைந்தன்யானானதினால்
நான்-ஏறிவிளையாட இயலானதங்கரதம்
தங்கத்தேர்தந்தாரே தார்வேந்தரென்பாட்டன்
செம்பொன்தேர்தந்தாரே திகழ்வேந்தரென்பாட்டன்
மாணிக்கத்தேர்தந்தாரே மகாமன்னரென்பாட்டன்
சித்திரவீதிகளும் சிறப்பானதோப்புகளும்
மட்டில்லாவீதியது மதுரைப்பெருந்தெருவும்
வாழ்பாண்டிநாடாளும் மதுரையுஞ்சுற்றிவர
பாண்டிப்பெருமாளே பவளத்தேர்வேண்டுமம்மா
தந்தாலேயல்லாது சாதமுமுண்ணேனம்மா
போஜனம்வேண்டேனென்று புலந்திரன்பிணங்கினான்
மைந்தனுடவார்த்தையைக் கேட்டந்த அல்லித்தாயாரும்
கேளாக்கருமத்தைக் கேட்டாயேகண்மணியே [ம்
தங்கத்தேர்வேண்டித் தார்வேந்தேகேளாமல்
முத்துத்தேர்வேண்டி முடிமன்னாகேளாமல்
மாணிக்கத்தேர்வேண்டி மன்னவனேகேளாமல்
என்னுடையராஜ்ஜியத்தில் இல்லையேபவளமது
இல்லாதவுடைமைதனை யென்மகனேகேட்டாயே
உற்று நினைந்தாளே ஒருகோடியுக்திகளை
மைந்தன்மொழிகேட்டு மனதுதுயரமதாய் [னே
அப்பெரியசபைதனிலே யனேகமன்னர்தங்கள்முன்
ஆறாயிரம்பாண்டியர்கள் ஐயன்மார்சபைதனிலே
வேந்தர்சபைதனிலே மெல்லியருமேதுரைப்பாள்
என்னுடையகொலுவிலே யிருக்குமந்தராஜர்களே
மந்திரிபிரதானிகளே வாய்மொழியைக்கேளுமென்றாள்
பாலன்புலந்திரற்குப் பவளத்தேர்வேண்டுமாம்
அறிந்தாலுரையுங்கள் அழகானராஜர்களே
இவ்வார்த்தையைக்கேட்டு ஏதுரைப்பார்மந்திரிமார்
இங்கேகிடையாது இயலானநற்பவளம்
வடக்கேவெகுதூரம் வண்மைதீவாந்தரத்தில்
தீவாந்தரக்காட்டில் செம்பவளமவிளைகிறது
பன்னிருகாதவழி பவளம்விளைகிறது

அங்கேயிருக்குதம்மா அழகான நற்பவளம்
கொண்டுவருவார்களிங்கே உண்டானால் நீரனுப்பும்
என்றதுகேட்டு எதுரைப்பாளல்லியரும்
என்னுடையசபைதனிலே இருக்கின்றராஜர்களே
தீவாந்தரம்போகிற தீரருண்டோயிச்சபையில்
போகிறதுரைகளுண்டோ புறப்படுங்களிச்சபையில்
தாம்பூலம்வாங்குங்கள் சமர்த்துள்ளராஜர்களே
மீசையுள்ளராஜர்கள் வெளிப்பட்டு வாருங்களென்ருள்
நாடுதருவேன் ராஜ்ஜியமும்நான்தருவேன்
பூமிதருவேன் புதுப்பட்டங்கட்டிவைப்பேன்
என்னைப்போல்ராஜாவா யினியபட்டங்கட்டிவைப்பே
வல்லமையுண்டானால் வாங்குங்கள் தாம்பூலம் [ன்
என்றதுகேட்டவுடன் இயலானமந்திரிகள்
பட்டத்துமந்திரிகள் பார்வேந்தரே துரைப்பார்
அல்லிப்பெருமாளே ஆச்சியரே நீர்கேளும்
மதுரைப்படைத்தலைவர் மந்திரிகளே துரைப்பார்
பிறந்தோமதுரையிலே வளர்ந்தோமதுரையிலே
மதுரைக்குஅப்பாலே வனமொன்றும்நாமறியோம் [ய்
அறிந்துபோய்சொன்னாலே ஆக்கினைகள்செய்திடுவா
உன்-ஆக்கினைக்குத்தான்பயந்து ஆச்சியரேபோனாலும்
பவளமவிளைகின்ற பாங்கான அக்காட்டில்
ஆனைத்தலைபோல அநேகவண்டுதானிருக்கும்
சிங்கத்தலைபோ லிருக்குமாஞ்செங்குளவி
குதிரைத்தலைபோ லிருக்குங்கருங்குளவி
காதாலேகேட்டதுண்டு கண்ணாலேபார்த்ததில்லை
தீவுக்குப்போனவர்கள் திரும்பிவந்துசேர்ந்ததில்லை [ம்
என்றதுகேட்டிருப்போம் இனியொன்றும் நாமறியோ
எங்களால்முடியாது என்றார்கள்மந்திரிகள்
இன்னமொருவார்த்தை இயம்புவோமாச்சியரே
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனராஜதுரை
அவரைப்போல்சூரரிங்கே ஆருமொருவரில்லை
சீமைசீமைதேசமெல்லாந் திரிந்துவந்ததேர்விஜயன்
எந்தெந்தராஜாக்கள் எதிர்ப்பாரொருவரில்லை
அவருக்குமிஞ்சினவ ராண்மையுள்ளாராருமில்லை
ராஜாக்களானாலும் ராக்ஷதர்களானாலும்
எதிர்த்துவந்தபேர்களை இருதுண்டாய் போட்டிடுவார்

அவரையழைத்து நீ அனுகூலம்பண்ணாலே
மைந்தனுக்குப்பவளத்தேர் வந்திடுமெப்போது
மற்றொருவர்தன்னாலே மாதாவேயாகாது
என்றதுகேட்டாளாம் எரிபரந்துகண்சிவந்து
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கோபமானாள்
ஆரூதகோபமது ஆனது அல்லியற்கு
கொல்லுங்குருவியைப்போல் கோபித்துக்கண்சிவந்து
மந்திரிகளாகையினால் மனம்பொறுத்தேனிப்போது
மற்றொருவரானக்கால் வயிரமுடிகொய்திடுவேன்
தனிப்பட்டங்கட்டியே தனியரசாண்டேனே
பெண்பட்டங்கட்டியே பூமியரசாண்டேனே
மடலூர்ந்துஎன்னை மாலையிட்டார்வாள்விஜயன்
மன்னன்புலந்திரனார் பிறந்தபிறகாக
அப்போ தவாள்விஜயன் அர்ச்சுனனாரிங்கேவந்தார்
எங்குவந்திரென்று நான் கேட்டேனேயப்போது
அதுவேயொருகுற்றமதாய் ஆயாசப்பட்டவரும்
என்னைக்-கும்பிட்டுப்போனாரே குலவிஜயனருச்சுனரும்
மைந்தன்பிறந்து வயதுமேஐந்தாச்சு
இத்தனை நாள் வரைக்கும் இங்கேவந்தோராருமில்லை
வாராத அர்ச்சுனரை வணங்குவேனோமந்திரியே
நாடாளுமராஜாத்தி நானோவணங்குவது
என்றதுதான்கேட்டு எதுரைப்பார்மந்திரிகள்
புருஷனுக்குந்தேவியர்க்கும் பெருபகைகளுண்டா
அரிசிகுறைவுமில்லை ஆளன்பகையுமில்லை [மோ
வரிசையுடன்வணங்கி வரவழைத்தீராமானால்
கணவனுக்குவணங்கினால் கனமோசமொன்றுமில்லை
இதனாற்பழுதுமில்லை என்றார்கள்மந்திரிகள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லியருமேதுரைப்பாள்
ஐந்துவருஷமாய் அவரைமறந்திருந்தேன்
மறந்திருந்த அர்ச்சுனரை வரவழைத்தேனானாலே
மோகத்தினாலே வரவழைத்தேனென்பார்கள்
ஊரிலேயுள்ளவர்கள் உலகாண்டராஜாக்கள்
நாட்டிலேயுள்ளவர்கள் நகைப்பார்களிப்போது
கண்டார்சிரிப்பார்கள் கலியுகத்தாரேசுவார்கள்
பார்த்தார்நகைப்பார்கள் பாருலகோரேசுவார்கள்
எப்படியானழைப்பேன் இயலான அர்ச்சுனரை

என்றதுகேட்டவுடன் மந்திரிகளே துசொல்வார்
தந்தையார்பெருமை யுண்டானால்தாரகுழலே
பெற்றார்பெருமை யுண்டானால்மாதாவே
வளர்த்தார்பெருமை உண்டானால்தாயாரே
கொண்டார்பெருமை வேண்டாமோகொம்பனையே
கணவன்பெருமை வேண்டாமோகாரிழையே
ஆளன்பெருமையது வேண்டாமோ ஆரணங்கே
ஆனைகுதிரைகளை அரண்மனையில்கட்டிவைத்து
குதிரைகளைக்கட்டியே கோடித்துவாழ்ந்தாலும்
ஆளனிருந்து ஆளாதரசுமுண்டோ
புருஷனுமில்லாமல் பெருமைகள்செய்வாரோ
காவலர்கள்கோவிலிலே கைபெண்டிரென்பார்கள்
மன்னவர்கோவிலிலே வாழாப்பெண்டென்பார்கள்
கொண்டார்பெருமை வேண்டாமோபொற்கொடியே
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் தான்கேட்டு
வீம்பாரவரார்ச்சுனர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்வதில்லை
ஆடாதூதுவரே அழையுங்கணக்கர்களை
நாட்டுக்கணக்கெழுதும் நலமானமந்திரிகளை
சீமைகணக்குத் தெரிந்தெழுதும்மந்திரிகளை
கோட்டைக்கணக்குக் குறித்தெழுதும்மந்திரிகளை
ஊர்கணக்கப்பிள்ளைகளை ஓடிஅழையுமென்றாள்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமந்த ஆங்காரதூதுவர்கள்
ஓட்டம் நடையுமாய் ஓடிவந்தார் தூதுவர்கள்
அவ்வார்த்தைகேட்டவுட னன்பாகக் கணக்கரெல்லாம்
கடுகப்பயந்தார்கள் கணக்குச்சுமையெடுத்தார்
எக்கிலெழுத்தாணி இடதுகையில்சுருளோலை
வண்ணக்குருத்தோலை வரிசையுடன்கைபிடித்து
உச்சிகொண்டைபோட்டார்கள் உதறிநடந்தார்கள்
சிங்காதனத்துக்கு முன்னாகவந்துநின்று
அல்லிப்பெருமாட்கு அடிபணிந்து தெண்டனிட்டார்
வந்தகணக்கருக்கு வட்டமணைபோட்டார்கள் [ள்
மண்தடுக்கும்போட்டார்கள் வந்திருங்களப்பாவென்றா
தர்மாபுரமாளும் தர்மலிங்கராயருக்கும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அத்தையார்குந்தியர்க்கும்
வண்ணமிட்டஓலையிலே வக்கணையாயெழுதவேணும்
என்னவென்றுஓலையிலே எழுதுகிறீராணலே

சோலைமலருடைய சொக்கர்திருவருளால்
ஸ்ரீரங்கநாதர் திருமால்கிருபையினால்
மதுரைமீனாக்ஷியம்மை மாதாகிருபையினால்
அல்லியின்மேலே ஆரணங்குபெண்பிறந்தேன்
பெண்ணாய்ப்பிறந்து பெருமாள்முடிசூட்டி
அன்னையபோல்மன்னாண்டேன் ஐம்பத்தாறுகாதவழி
திருமால்திருவுளத்தால் தரணிபதியாண்டிருந்தேன்
இன்னாள்வரைக்கும் ஏதுகுறையில்லாமல்
வையகத்தையாண்டிருந்தேன் மனக்குறைகளில்லாமல்
உங்கள்செல்வக்குழந்தையது தேவேந்திரன்பேரன்
ஐந்துபிராயமையா அழகாய்வளர்த்தபிள்ளை
செண்டடித்துப்பந்தடித்து தெருவில்விளையாடி
பொன்னின்தேரோட்டியே போதவிளையாடி
வெப்பலாக்காய்ந்து விழுந்துபடுக்கையிட்டான்
பல்லைக்கடிக்கிறதும் பதறிவாய்ப்பினத்துவதும்
தலையைப்பிரட்டுவதும் நயனங்கள்சோர்கிறதும்
பார்த்துப்பரிகாரி பண்டிதர்பணிக்கர்களும்
ட்தாவித்துப்போச்சுதென்று சொன்னார்களெந்தனுக்
கைநப்பிக்காணுதென்று கற்பித்தாரென்னோடே [கு
என்னமோஏதோவென்றிருக்கிறதுஎன்மனதில் [யரே
பொய்சொன்னேனென்றுசொல்லி எண்ணாதீர்புண்ணி
ஓலைகண்டநாழிகைக்குவரவேணுமுத்தமனே
கண்ணாலேபார்க்குகைக்கு கடுகெனவேவந்திடுங்கள்
என்றதுசொல்லியே எழுதுங்களோலையென்றாள்
சீர்கணக்கப்பிள்ளைகளும் சொல்வசனந்தான்கேட்டு
சேமக்குருத்தோலை சுக்கெனவேதான்வாரி
அல்லியம்மாள்சொற்படிக்கு அவ்வோலைதானெழுதி
ஓலைச்சுருள்மடித்து செந்திரிக்கைதான்போட்டார்
சீர்நல்லமுத்திரை திருவகுப்பின்கீழ்போட்டார்
அவ்வோலைதானெடுத் தானந்தவாழ்மாரி
காற்றிலதிகமுள்ள கடுந்தூதனையழைத்து
நாழிகைக்குகாதவழி நடந்தோடுந்தூதுவரே [ம்
தருமருக்குக்கொண்டுபோய் கொடுமென்றாள் தையலரு
மலையோடேதலைகொடுக்கும் மன்னனெழுந்திருந்து
ஓலைச்சுருள்வாங்கி ஓங்கிநடக்கலுற்றார்
மதுரைத்தெருகடந்து வைகைக்கரைகடந்து

சில்லென்றுபூத்த செடிவனங்கடந்து
புல்லென்றுபூத்த புலிவனங்கடந்து
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனங்கடந்து
பாதிரிமுல்லை பருத்தவனங்கடந்து
தருமருடகொலுவிற்குத் தான்வந்துநின்றார்கள்
ஓலைச்சுருளைவைத்து வுத்தமனைத்தெண்டனிட்டார்
ஆர்பணிதூகா நீ அறியவுரையுமென்றார்
மதுராபுரிதுரையாள் வாழ்வரசியல்லியம்மாள்
அனுப்பியதூதரென்று அடிவணங்கித்தெண்டனிட் [டார்
அல்லிபணியென்ன அதிகமனமகிழ்ந்து
ஓலைச்சுருளவிழ்த்தார் உத்தமனார்தருமலிங்கம்
அதிலிருக்கும்மர்மமெல்லாம் அறிந்தாரேதர்மலிங்கம்
நம்மைமதித்தாளோ நாடாளுமராஜாத்தி
ஐயோமகனேயென்று அழுதுபுலம்புகிறார்
சமபோசிவனேயென்று தரையிற்புரண்டழுதார்
தம்பிதனஞ்சயற்குத் தனயனெனவந்தவனே
மதுரைநகராளுகைக்கு மைந்தனென்றுநானிருந்தே
தீர்ந்துதோஉன்னுசை சிவலோகம்போகிருயோ [ன்
சிவனுடன்பாதம் சேருகைக்குநாளாச்சோ
ஐக்கியமாய்ப்போகவே ஆச்சுதேஉனசீவன்
பொன்மணியே புலந்திராஜாவே
அல்லிமகனே அழகுபுலந்திரனே
கட்டிமகனே கயிலாயம்போகிருயோ
பொன்னுங்குடமே நீ புஷ்பயேபோனுயோ.
ஐயோகோவென்று அலறிப்புலம்பலுற்றார்
வெற்றிமதயானை வீமனவன்கேட்டு
தானுமழுதானே தருமருடனுக
நகுலசகாதேவ ராஜர்புலம்பலுற்றார்
தோராவடிவழகி துரோபதைபுலம்பலுற்றாள்
மந்தாரக்குநதியரும் மாதுபுலம்பலுற்றாள்
சங்கோதியாள்கூடத் தானும்புலம்பலுற்றாள்
அந்நகரும்நாடு அரசும்மிகத்தயங்க
தக்கபுகழுடைய தருமரவரோதுசொல்வார்
வில்லாளிபார்த்தன விசயனெங்கேசென்றானே
அருச்சுனனைக்கண்டுநான் ஐந்தாறுநாளாச்சே
எங்கேயிருப்பிடமோ என்றுமறியோமே

ஆரடா தூதுவரே அழையுங்கள் தோட்டிதனை
தமுக்கடியுந் தோட்டியை தானழைத்து வாருமென்றார்
என்ன சொற்றான் கேட்டு எழுந்தோடி தூதுவர்கள்
பறையறையுஞ்சாம்புவனை பார்த்தழைத்து வந்தார்கள்
தருமரண்டை வந்தவனும் சாஷ்டாங்க தெண்டனிட் [டான்
என்னையழைத்தது ஏதுகருமமென்றான்
அப்போது தருமலிங்கம் ஆணழகரேதுசொல்வார்
பாராளுந் தருமருக்கு பாக்கது சொக்கிற்றென்று
மெத்தவேபள்ளிக்கை காணுதுவே தருக்கு
விசயர்முகத்திலே விழிக்கவென்றாரிப்போது
களை தாங்கிபோச்சுது கட்டழகர் தருமருக்கு
விஜயர்பெருமாளை வைத்திருந்தால்விட்டிடுங்கள்
தருமாபுரமெல்லாந் தமுக்கடித்துவாருமென்றார்
வீதிபதினாயிரமும் வீரமுரசடியுமென்றார் [ம்
இவ்வார்த்தைகேட்டவனும் எழுந்தானே சாம்புவனு
ஆனையேறிமாலைசூட்டி அடித்தான்பறையோசை
தர்மாபுரவீதியெல்லாந் தமுக்கடித்துவாரானும் [ம்
என்னசொல்லித்தமுக்கடித்தான் இயலான சாம்புவனு
பாராளுந் தருமருக்கு பாக்கது சொக்கியதால்
களை தாங்கிப்போச்சுது கட்டழகர் தருமருக்கு
பேச்சுமூச்சில்லாமற் பிணம்போல்விழுந்துவிட்டார்
அனைவோருமங்கே அழுதுபுலம்புகிறார்
அருச்சுனராஜாவை யாரார்வைத்திருந்தாலும்
கண்டவர்கள்விட்டிடுங்கள் கடுகியெழுப்பிடுங்கள்
என்று அடித்தானே இயலான தமுக்கோசை
செப்பியடித்தானே தேர்விஜயன் தான்கேட்க
தேவதாசிதெருவுகளும் தெருவுபதினாயிரமும்
அத்தெருவுபெண்களெல்லாம அனைவருமேது சொல் [வார்
காளையருச்சுனரைக் கண்ணாலேகண்டதில்லை
எங்களுடையவீதியிலே எழில்விஜயன் வாரதில்லை
மாயாசுபத்திரையாள் மச்சினியாள் வீதியிலே
அங்கேயிருப்பார்காண் அருச்சுன வீரியனார் [ண்டு
அவர்-தனஞ்செயனென்றுசொல்லி சாமத்திற்கண்டது
உத்தமரென்றுசொல்லி ஓமத்திற்கண்டதுண்டு
ஓமப்புகையிலேதான் உடனிருந்தபாவமுண்டு
கலியாணப்பந்தலுக்குள் கைகோர்த்து நின்றதுண்டு

அம்மிமிதித்த துண்டு அருந்ததிபார்த்த துண்டு
ஆளனிவனென்று அனைவோருஞ்சொல்வார்கள்
இவ்விடம்வாராரே எழில்விசயனருச்சுனரும்
இடைச்சியுடமாளிகையில் இருப்பாரெனக்கேட்டு [ன்
அவன்-அந்தத்தெருகடந்து அப்பாலேபோகலுற்று
சுபத்திரையாள்வீதியிலே சொல்லித்தமுக்கடித்தான்
தருமருக்குவந்ததொரு தாழ்வெல்லாஞ்சொல்லலுற்று
அடித்ததமுக்கோசை யருச்சுனருங்கேட்டுவிட்டார் [ன்
தேர்விசயன்கோமானுந் திடுக்கிட்டுதானெழுந்தார்
பஞ்சணையைவிட்டுமவர் பதறியெழுந்திருந்தார்
சுபத்திரையாள்கண்விழித் தவளுமேதுசொல்வாள்
ஆசாரவாசல்செல்ல எழுந்தீர்காணழகா
எவளுடையவாசல்செல்ல எழுந்தீர்காணெழில்விசயா
தீயில்பிறந்தவளை சிந்தையில்நினைத்தீரோ
மின்னொளியாள்வாசலுக்கு மேவநினைத்தீரோ
போகவதியைச்சிந்தையிலே நினைத்தீரோபோர்விசயா
நாககன்னிவாசலுக்கு போகநினைத்தீரோ
மதுரை துரையல்லியரை மனதில்நினைத்தீரோ
மற்றொருவர்சிந்தை நினைத்தீரோமன்னவனே
ஆர்மேலாசைகொண்டு ஆணழகா நீயெழுந்தாய்
ஏசுவதுகேட்டவுடன் எழில்விசயனேது சொல்வான்
அல்லகாண் பெண்ணரசே ஆரணங்கே நீகேளாய்
பாராளுந்தருமருக்குப பாக்கதுசொக்கிறதாம்
மெத்தவும்பள்ளிக்கை காணுகாம்வேந்தருக்கு
அதிகயிளைப்பாக யிருக்கிறதாமன்னனுக்கு
முகத்தில்விழிக்கவென்னை மொய்குழலேதேடுகிறார்
அதுவென்னகருமமென் றறிந்தோடி நான்வாரேன்
குழாய்மவுலிதங்கையவள் சுபத்திரையாளேது சொல்
வாள், தருமருடவாசலல்லால் தையல்மார்வீடுசென்று
மற்றொருத்திவீடுநீ சென்றுளேவாள்விசயா [ல்
ஒருகவளமன்னமது உண்ணேனேபாலமிர்தம்
திரும்பிவருமளவுந் தின்னேனிலையடைக்காய்
என்றதுதான்கேட்டு எழில்விசயனேது சொல்வான்
உன்னைத்தவிரவிட்டு உலகளந்தான் தங்கையரே
பின்னொருத்திவாசலுக்குப் போவேனென்றெண்ணாதே
அண்ணனைத்தான்பார்த்து அரைக்ஷணத்தில்வாரேன

பாலடிசிலுண்டு நீ பாங்காயமுதுசெய்து [டி
வாசங்களுண்டு நீ மகிழ்ந்திருங்காண் மங்கையரே
வாடாதே நீயிருங்காண் மாதரிளங்கொடியே [ருர்
போகச்சிலவருளும் போய்வாரேன்பெண்ணேயென்
மாயாசுபத்திரையாள் வாய்திறந்தே துரைப்பாள்
ஆகிலும்உம்மைநா னடையாளஞ்செய்திடுவேன்
அடையாளங்குறையாமலர்ச்சுனரேவாருமென்ருள்
வைத்தவடையாளம் மாருமல்வாருமென்ருள்
சந்தனக்குங்குமமும் சவ்வாதுந்தான்குழைத்து
அருச்சுனன்மார்பிலே யள்ளியறைந்தாளே
சந்தனத்தாலே சதுராய்படமெழுதி
குங்குமத்தாலே குறிப்பாய்படமெழுதி [ள்
முத்திரைமோதிரத்தால் முன்மார்பில்குறியும்வைத்தா
குறியுங்குறையாமல் கொப்பெனவேவாருமென்ருள்
ஆணலழகுமன்னன் அர்ச்சுனனே துசொல்வான்
மாதரா துவாசலுக்கு மயிலனேயேபோனுக்கால்
மற்றெருருத்திவாசலுக்கு மங்கையரே நான்போனுல்
உன்-குறிவந்துகூப்பிடுமே கொம்பேரிடையாளே
உன்-ஆணைவந்துகூப்பிடுமோ ஆனந்தவாழ்மாரி
இருமென்றுசொல்லி எழில்விசயன்போய்நடந்தான்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
குதியிடுங்கால்களுக்கு குறிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
சந்திரகாந்திதட்டிகட்டி தாமரைப்பூச்சூங்குவிட்டு
சிங்காணிவில்பிடித்து தேர்விசயன்போய்நடந்தான்
பொன்னிழைத்ததுப்பட்டா புவியிற்புரண்டுவர
பூங்காவனம்புகுந்து புஷ்பமலரெடுத்து
தருமரைப்பூசைபண்ணிச் சம்பங்கிப்பூபறித்து
வாயுவேகமாகவே வந்துவிட்டானருச்சுனனும்
அங்காடிவீதிகளும் அரசர்தெருவுந்தாண்டி
தருமரிருக்கின்ற சாதிலிங்கமேடையிலே
சாந்தணிந்தமேடையிலே தருமரைத்தான்பார்த்து
தருமருடபாதத்தில் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டார் [ன்
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்தா
அண்ணுசரணமென் றடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்

3

கைகட்டி நின்ருனே கட்டழகனருச்சுனனும்
வந்துபணிந்தவனை வாழ்த்தியெடுத்தணைத்து
வாழ்வாய்வளர்ந்திடுவாய் வையகத்திலென்னளும்
நிற்பாய்நிலைதரிப்பாய் நிலையரசாண்டிடுவாய்
கற்பதித்ததூண்போலே கலங்காதரசாள்வாய்
பதினறுகலையுடைய பார்த்திபா நீகேளாய்
மதுராபுரித்துரையாள் வாழ்வரசியல்லிமகன்
பார்த்திபாஉன்மகன்தான் பாலன்புலந்திரனர்
செண்டடித்துப்பந்தடித்துத் தெருவில்விளையாடி
கோட்டிவிளையாடி வீட்டில்வந்துபாலகனும்
களைத்தாற்போல்விழுந்தானும் காளைபுலந்திரனும்
காய்ச்சலாய்க்காய்கிறதும் கண்ணைச்சொருகுவதும்
வெம்பலாய்க்காய்கிறதும் மெத்தவாய் பினத்துவதும்
நயனங்கள்பஞ்சடைந்து நாக்கைவறட்டுவதும்
தோஷித்துப்போனதாய்த் தோனுதாம்மைந்தனுக்கு
பண்டிதர்பணிக்கர்களும் பார்த்தவயித்தியரும்
கைவிட்டுப்போனராங் கட்டழகாவுன்மகனை
முகத்தில்விழிக்கவென்று முடிபுனைந்தராசாத்தி
ஓலையெழுதியே வரவிட்டாளுத்தமனே
தூரத்துச்செய்தி சுருளோலைவந்திருக்க
போகாதிருந்தாக்கால் பிழைவந்துநேர்ந்துவிடும்
ஆகையினல்தம்பியரே அருச்சுனரேபோய்வாரும்
அச்சுதானந்த ஐயரை நீர்கூட்டிப்போம் [தை
அவள்-ஆங்காரக்கன்னியென மறிவோமவள்குணத்
மண்ணுளும்ராசாத்தி வலக்காரமுள்ளவள்காண்
அவள்-வார்த்தைக்குவார்த்தை மறுவார்த்தைபேசாதே
பாலன்புலந்திரற்குப் பல்லிகைதீரவும்
உடம்புதெளிந்து உலாவித்திரியளவும்
வாழ்மதுரைராச்சியத்தில் மன்னுகலந்திருந்து
மைந்தன்புலந்திரனை மனஞவரவழைத்து
குமாரனைக்கூட்டிவந்து குருநாடுசேருமென்ருர்
என்வார்த்தைதள்ளாமல் இப்போதே நடவுமென்ருர்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் புத்திமிகவுரைத்தார்
அப்போதருச்சுனனு மப்படியேநல்லதென்ருன் [டான்
குந்தியம்மாள்தன்பாதம் கொப்பெனவே தெண்டனிட்
தாயாருடபாதஞ் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்

மதுரைக்குப்போய்வாரேன் மாதாசெலவருளும்
போய்வாருமருச்சுனரே யென்றாளே பொற்கொடியாள்
வெற்றிமதயானை வீமாசெலவருளும்
அத்தண்டபேரு மனைவோருஞ்செலவருள
முகத்திலேசீலையிட்டு மூடிமன்னன் தானெழுந்தான்
ஏதுக்கழுகிறீர் ஈஸ்வரன் துணையிருப்பான்
மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டமொருக்காலுமில்லை
மாயன் துணையிருப்பார் மன்னவரேபோய்வாரும்
சொக்கர் துணையிருப்பார் சுந்தரரேபோய்வாரும்
என்றதுகேட்டு எழுந்தாரருச்சுனரும்
அச்சுதானந்த ரையருந்தானுமாய்
தோழனுந்தானுமாய்த் துரிதமாய்த்தானடந்தார்
கோட்டைகடந்து கொத்தளமுந்தான்கடந்து
தருமாபுரங்கடந்து தானடந்தானருச்சுனனும்
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுகடந்து அரியசுனைகடந்து
சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனங்கடந்து
வைகைக்கரையேறி மதுராபுரித்தேடி
தோழனுந்தானுமாய்த் துரிதமுடன்தானடந்தார்
மதுரையிலுள்ளவரைக் கண்டானேவாள்விசயன்
அச்சுதானந்த ரையர்முகம்நோக்கி
மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டங்களுண்டானால்
கம்மாதோ நாடு கலங்காதோராச்சியங்கள்
என்னைக்கண்டபோதே யெல்லாம்புலம்பாதோ
மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டங்களொன்றுமில்லை
எத்தைநினைத்தாளோ இராஜாத்தியல்லியரும்
முன்னதுஊசல் மூதலைநினைத்தாளோ
ஆங்காரக்கன்னியென்று அறிவோமவள்குணத்தை
அச்சுதானந்த ரையருங்கூறிடுவார்
அவள்-வார்த்தைக்குவார்த்தை மறுவார்த்தைபேசாதே
சொல்லுக்குச்சொல்லு வில்லங்கம்பேசாதே
நீர்-முனனே நடவுமென்று மூசப்பணியிலுட்கார்ந்தார்
வாள்விசயனருச்சுனனும் வந்தானரண்மனைக்கு [ர்
அங்கிருக்குந்தூதுவர்கள் அர்ச்சுனரைக்கைதொழுதா
உங்கள் துரையெங்கேயென்றார் உலகாளும்ராசாத்தி
ஆயிரங்கால்மண்டபத்தில் அங்கேயிருக்கின்றார்கள்

என்றதுகேட்டவுடன்எழில் விசயன் போய்நடந்தான்
மாணிக்கமண்டபத்தில் வாள்விசயன் போய்நடந்தான்
கொம்பனைக்குமுன்னேவந்து கும்பிட்டான்வாள்விசய
ன், கையெடுத்துகும்பிட்டான் காளையந்த அருச்சுனனு
வணங்கியஅருச்சுனனை வாவென்றுதானழையாள் [ம்
என்னென்றுகேளாளாம் ஏறமுகம்பாராளாம்
நின்றூரேயருச்சுனரும் நெடுங்கால்கடுத்துவிழ
இருகால்கடுத்துவிழ ஈரிரண்டுநாழிநின்றூர்
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
ஒரு-ஆளடிமையென்றூலும் அரசுதுரை நாயகமே
வந்தவராரென்று வாய்திறந்துபேசாரோ
எங்குவந்திரென்னூரோ இராஜகுலப்பெண்பெருமாள்
என்றதுதான்கேட்டு இளங்கொடியாளல்லியரும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
மன்னனருச்சுனர்மேல் மர்மந்தொடுத்தோமென்றூள்
மைந்தனுக்குப்பவளத்தேர் வாராதுயென்றுசொல்லி
அண்ணாந்துபார்த்தாளே அருச்சுனராஜாவை
கண்டானருச்சுனரை கனதியுள்ளமன்னவரை
முகத்தில்விழிக்கவென்று விதித்தாயோயெந்தனுக்கு
உன்னைக்-கண்ணாலேகாண ஒப்புதேயெந்தனுக்கு
தம்பிபுலந்திரனுந் தங்கத்தேர்கேளாமல்
மாணிக்கத்தேர்வேண்டி கேளாமல்மன்னவரே
பாண்டிவளநாட்டானும் பவளகதேர்கேட்டதினால் [கு
உன்னைக்-கண்ணிலேகாணக் கித்தைத்ததாயெந்தனுக்
கண்ணானமைந்தனுக்குத் திருஷ்டிகழித்துவிட்டேன்
என்றதுகேட்டானே எழில்விசயனருச்சுனனும்
வில்லாளிபார்த்தனவன் விசயனவனேதுசொல்வான்
பாண்டிவளநாட்டார்க்குப் பவளத்தேர்வேணுமென்று
ஒரு-ஆளோடே சொல்லி அனுப்பிவைத்திரானலே [ல்
பவளத்தேர்சொப்பனிட்டு அனுப்புவனேபத்தினியே
மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டங்கள்வந்ததென்றும்
தோஷித்துப்போச்சுதென்றும் சொல்லியனுப்பலாமோ
தருமருந்தான்கேட்டு தயங்கியழுதாரே
வீமரதைக்கேட்டு மெத்தவழுதாரே
ஈரல்புகுந்ததொரு இரட்டையர்கள் தானழுதார்
மந்தாரக்குந்தியரும் மாதுபுலம்பிவிட்டாள்

தீயிற்பிறந்தவளுந் திகைத்துப்புலம்பிவிட்டாள்
அந்தநகரும்நாடும் அரசுந்தளும்பினது
தருமாபுரத்திலுள்ளோர் தவித்துப்புலம்பலுற்றார்
இப்படிக்குஓலை யெழுதுவதுஞாயமாமோ
பூமியரசாண்டவர்கள் பொய்யோலையெழுதலாமோ
அவ்வார்த்தைகேட்டுமவள் அல்லியருமேதுரைப்பாள்
பாராளும்வேந்தனவன் பவளத்தேர்வேணுமென்று
உண்ணேன் குளியேன் உறங்கேனேபஞ்சணையில்
சாவேன்மடிவேனென்றான் சமர்த்துள்ளபுத்திரனும்
பாலமுதமுண்ணேனென்றான் பள்ளிக்குப்போகேனெ
உண்மைதனைச்சொல்லி ஓலையெழுதினுக்கால் [ன்றான்
மாலைமுடியானே வருவதொருக்காலுமில்லை
சித்தாயன்றங்கையவள் சிறுக்கிச்சுபத்திரையாள்
சோரவள நங்கை சுபத்திரை நாயகியாள்
அல்லும்பகலும் அறுபதுநாழிகையும்
அவள்மயக்கமெத்தவல்லோ ஆணழகாவுந்தனுக்கு
தேவடியாள்வீதியெல்லாந் திட்டுண்டுதிரிகிறவர்
வருவீரோவாரீரோ யென்றெண்ணிமன்னவனே
இந்தக்-கூத்திமேலாசையுண்டோ குழந்தைமேலாசை
யுண்டோ, உந்தன்மனமறிய எழுதினேனோலையென்று
மெய்யென்றுசொல்லியே வீந்தீரேவாள்விசயா [ள்
பவளத்தேர்கொண்டுவந்து தருவீரோபார்த்திபா [றாள்
ஆமென்றால்சொல்லும அல்லவென்றாற் றள்ளுமென்
மதுராபுரியாளே மகுடத்துரைச்சியரே
தீவாந்தரத்திற்போய் தேடியேகொண்டுவாரேன்
எங்கேயிருந்தாலும் இக்ஷணமேகொண்டுவாரேன்
பாங்கானபுத்திரற்குப் பவளத்தேர்கொண்டுவாரேன்
எத்தனை நாளையிலே எனக்குத்தேர் தந்தருள்வீர்
பொய்வசனஞ்சொல்லாமல் போர்விஜயா நீருரையும்
மூன்று நாளைக்குள் முடித்துநான் வாரேனென்றான்
ஒன்பது நாளையிலே உனக்குத்தேர்கொண்டுவாரேன்
பவளம்வெட்டிப்போமிடத்தில் பார்த்திபா அர்ச்சுனரே
தேர்வேண்டிப்போமிடத்தில் தேர்விஜயா அர்ச்சுனரே
கானகத்திற்கன்னியரைக் கண்டுமயங்காதே
பல்லைத்திறந்திடுவாய் பரிகாசஞ்செய்திடுவாய்
மருமங்களாகவே யிருப்பீரோமன்னவரே

இப்படியாகவே யிருந்ததேயுண்டானால்
எமலோகம்போனாலும் இட்டுவந்துசங்கரிப்பேன்
பாதாளம்போனாலும் பார்த்துவந்துசங்கரிப்பேன்
வாள்விசயனருச்சுனனு மறுவார்த்தை யேதுரைப்பார்
ஐந்துபிராயம் அழகுள்ளபுலந்திரனார்
மைந்தன்மேலாணையது மச்சுராதங்கொண்டுவாரேன்
மைந்தன்மேலாணையிட மனதுதுணிந்ததோதான்
பிள்ளையின்மேலாணையிடப் பெற்றமனம்வந்ததோ
ஏதாய்துணிந்தது என்மகன்மேலாணையிட
இருவருமாகவே இருந்தங்கேபேசுகையில்
அச்சுதானந்த ரையரும்வந்துவிட்டார்
குருக்கள்மகனுரைக் கொப்பெனவேதான்பார்த்து
வாருமென்றுதானழைத்தாள் மகுடமுடியல்லியவள்
வைகைவளநாடறிந்து வந்தீரோமாயவரே
வாழ்மதுரைநாட்டுக்கு வழியுந்தெரிந்ததோ
மதுரைக்கொருபயணம் வாராதிருந்ததென்ன
என்னைச்சிறைவைத்தாரே எழில்விஜயக்கோமானும்
என்னைமறந்து இருந்தானெழில்விஜயன்
அவர்தான்வாராமற் போனாலுமச்சுதரே
நீர்தானொருபயணம் எண்ணிவரலாகாதோ
வாள்விசயனில்லாதே வரவுஞ்செலவுமில்லை
நல்விசயனில்லாமல் நான்தான்வருவேனோ
ஆனாற்கேளையாவே அச்சுதானந்தரே
பாலன்புலந்திரனும் பவளத்தேர்கேட்டதினால்
ஆகையினாலே அழைப்பித்தேனருச்சுனரை
மாலையிட்டநாள்முதலாய் வணங்காதகன்னிகைநான்
மைந்தனுக்காகவே வணங்கினேனருச்சுனரை
பாண்டிவளநாட்டுக்குப் பவளத்தேர்செப்பனிட்டு
மூன்றுநாளைக்குள் முடித்துநான்வாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு மன்னவனும்வாரார்காண்
அண்ணாவே நீரும் அறிந்திருமிதனையென்றாள்
அம்மா-எந்தெந்த ஆணை மறந்தாலும்வாள்விசயன்
மைந்தன்மேலாணை மறப்பாரோவாள்விசயன்
எப்படியுங்கொண்டு வருவாரெழில்விசயன்
இப்படியாகவே யிருக்கின்றவேளையிலே

பாண்டியர்கள் அருச்சுனரைக் காண வருதல்

அருச்சுனர்வந்தசேதி யறிந்தந்தப்பாண்டியர்கள்
மருமகனைக்காணுகைக்கு வாரார்கள்பாண்டியர்கள்
மகமேருபர்வதம்போல் மகிழ்ச்சியுடன்வந்தார்கள்
பொன்னுமலைநாடாளும் போர்வழுதியார்கூட [தார்
அல்லியம்மாள் தன்னருகே அனைவோரும்வந்தமர்ந்
மருடத்துரையாளும் வணங்கினளப்போது
வாருமிருங்களென்று மரியாதைபண்ணினுள்
அருச்சுனரைத்தான்பார்த்து ஆருயிரப்பாண்டியர்கள்
மதுரைக்குவரவுமக்கு வழியுந்தெரிந்ததோ
வைகைவளநாட்டுக்கு வழியுந்தெரிந்ததோ
மதுரைக்கொருபயணம் வாராதிருந்ததென்ன
வாராமல்நீரிருக்க வயிராக்கியங்களுண்டோ
அத்திமரம்பூத்ததுபோல் அதிசயமாய்தோணுது
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமானேதுசொல்வாள்
பாண்டிவளநாட்டாளும் பவளத்தேர்கேட்டதினுல்
ஆகையினலே அழைத்தேனிவரையிங்கு
சீக்கிரமாய்த்தீவுக்குப் போங்காணுந்தேர்விசயா
ஆருயிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
வந்தகாலாறவில்லை மாதுகுலப்பெண்பெருமாள்
இன்றொருநாள்போக்கி யினியொருநாளாகாதோ
பசியோடிருக்கிறார் பாலமுதஞ்செய்யுமென்றார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் தான்கேட்டு
பாண்டிவளநாட்டார்க்குப் பவளத்தேர்வந்தபின்பு
விருந்துசமைக்கிறதும் வெகுமானம்பண்ணுவதும்
சீக்கிரமாய்த்தீவுக்குச் சென்றுநடவுமென்றாள்
காண்டாவனமெரித்த காளையவர் தான்கேட்டு
வம்நந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டமுண்டாச்சுதென்று
மாதினிடவுத்தரம் வந்தவுடனேதான்
சிவபூசைபண்ணவில்லை சல்பானஞ்செய்யவில்லை
நான்-காலால்நடவாமல் காற்றாய்ப்பறந்துவந்தேன்
இன்றுபகலுக்கு இருந்துநான்போகிறேனென்றான்

அருச்சுனனுக்கு விருந்திடல்

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் தான்கேட்டு
தனக்குத்தொழில்செய்யுந் தாதிமுகம்நோக்கி
அடிசில்சமையுமென்றாள் ஆனந்தவாழ்மாரி

அப்போதுதாதியர்கள் எல்லோருந்தானெழுந்து
பத்துவிதக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
நல்லபொரிக்கறியும் ராஜாக்கள்போஜனமும்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொனபோல்பருப்புகளும்
பச்செனறகீரையும் பவளம்போல்நற்கறியும்
போதச்சமைத்தார்கள் பொற்கொடிமாதரெல்லாம் [டு
அடிசில்சமைத்தோமென் றல்லியர்க்குத் தெண்டனிட்
அரண்மனையைத்தான்பெருக்கி அனைவர்க்குமணைபோ
ட, அமுதுண் ணுஞ்சாலையிலே அல்லியரும்அருச்சுன
மாயன்பெருமாளும் வந்த அரசர்களும் [ரும்
போஜனங்களுண்டு புண்ணியருங்கையலம்பி
சிங்காதனத்திலே சேரவேவந்திருந்தார்
அப்போது அல்லியரும் அந்தப்புரந்தானெழுந்து
கச்சாகளிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
ஆரங்கிப்பாக்குகளும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
வாகாயிலைச்சுருளும் வர்ணத்துவர்பாக்கும்
கோவையிலைச்சுருளும் கொத்துத்துவர்பாக்கும்
அள்ளிக்கொடுத்தாளே ஆணழகனுக்கு
அந்தச்சமயத்திலே அருச்சுனராஜாவும்
வம்புபரிகாசஞ் செய்தானேவாள்விஜயன்
அப்போது அல்லியம்மா ளீரணங்கேதுசொல்வாள்
ஐந்துவருஷமாக அயர்ந்திருந்தகாகமதை
இன்றெழுநத நாழிகையில நினைத்திருக்கநாளாச்சோ
என்னுலேயாகாது என்ருளே அல்லியம்மாள்
அப்போதருச்சுனனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
பன்னிருகாதவழி பவளவனம்போறேனுன்
மனவ்ஸ்தாபம்பண்ணுதே மாலைமுடியாளே
மனவ்ஸ்தாபமென்னவுமே மாதுதலைகுனிந்தாள்
தலைகுனிந்தசாடைதனைக் கண்டந்ததாதியர்கள்
தென்புறம்பள்ளியறை தேன்மொழிக்குத்தான்திறந்து
வடபுறம்பள்ளியறை மயிலனைக்குத்தான்திறந்து
கட்டிலின்மெத்தைகளைக் கனக்கவிரித்துதரி
காம்பரிந்தமல்லிகைப்பூ கட்டிலின்மேல்பரப்பி
பன்னீருகச்சாயம் பைங்கிளிக்குவைத்தாளே
கண்டந்த அல்லியரும் கடுகநடந்தாளே
மஞ்சத்தின்மேலாக மாதுகுதித்தேற

அருச்சுனன்பின்தொடர்ந்து அல்லிபக்கந்தானிருந்து
தக்கோலந்தின்று தனித்துவிளையாடி
வெற்றிலைதின்று விரும்பிவிளையாடி
கச்சாயந்தின்று கலந்துவிளையாடி
காமக்கடலிலவர் கலந்துதெளிந்தார்கள்
மோகக்கடலிலவர் முழுகித்தெளிந்தார்கள்
தீராதஆசையெல்லாம் தீர்த்தானேதேர்விஜயன்
ஆறாதஆசையெல்லாம் ஆறினானருச்சுனனும்
மஞ்சத்தைவிட்டிறங்கி வந்தாரிருவருமாய்
மஞ்சநீர்சாலையிலே வந்துபுகுந்தார்கள்
காலோடுங்கையுங் கனிவாயும்சுத்திசெய்து
மார்போடுதோளும் மதிமுகமுஞ்சுத்திசெய்து
அலங்காரமண்டபத்தில் அமர்ந்தாரிருவருமாய்
தாமமுடியார்கள் சதுரங்கமாடலுற்றார்
அந்தச்சமயத்தில் அழகுபுலந்திரனார்

புலந்திரனார் தகப்பனிடத்தில் வருதல்

வீதிவிலாசமது விளையாடிவேல்வேந்தன்
பந்தடித்துச்செண்டடித்துப் பாலன்விளையாடி
தாயாருகாகத் தார்வேந்தனோடிவந்தான்
மகனாரைக்காணவே வாரியெடுத்தணைத்து
உச்சிமுகந்தாளே உள்ளங்கால்முத்தமிட்டாள்
உங்கள்-ஐயர்மடிமேலே செல்லுமென்றாளாரணங்கு
அப்போபுலந்திரனும் அருச்சுனற்குமுன்னேவந்தான்
வாரியெடுத்தாரே மகனார்புலந்திரனை
அப்பாவருகவென் னழகுள்ளபுத்திரனே
பொன்னுங்குடமே புலந்திரனேவாருமென்றான்
தார்விஜயனருச்சுனனும் தன்மடியில்வைத்திருந்தார்
அப்போபுலந்திரனும் அருச்சுனருக்கேதுசொல்வான்
ஐயாவே நீர்கேளும் ஆண்மையுள்ள அருச்சுனரே
தங்கத்தேர்தந்தார்கள் தார்வேந்தரென்பாட்டன்
செம்பொன்தேர்தந்தாரே சீருடையயென்மாமன்
மாணிக்கத்தேர்தந்தாரே மண்டலத்துராசாக்கள்
முத்துத்தேர்தந்தாரே முடிமன்னராசாக்கள்
சித்திரவீதிகளும் தெருவுபதினாயிரமும்
மட்டில்லாவீதி மதுரைக்குஓட்டிவைக்க
பாண்டிப்பெருமாளை பவளத்தேர்நான்கேட்டேன்

தன்னுலேயாகாதென்று உன்னேவரவழைத்தாள் [ன்
பார்த்தீபாயெந்தனுக்குப் பவளத்தேர்வேண்டுமென்று
அப்படியேநான்தருவேன் அஞ்சாதேயென்மகனே
தீவுக்குப்போறேனுன் தீவிரமாய்க்கொண்டுவாரேன்
எங்கேயிருந்தாலும் இக்ஷணமேகொண்டுவாரேன்
எத்தனே நாளேயிலே எனக்குத்தேர்கொண்டுவாரீர்
மைந்தரவர்கேட்க மனமதுதாளாமல் [ருர்
மூன்றுறுபொழுதிலே நான்முடித்துமேவாரேனென்
ஒன்பதுநாளேயிலே உனக்குத்தேர்கொண்டுவாரேன்
இருமென்றுசொல்லி எழுந்திருந்தார்மன்னவனுர்
அச்சுதானந்த ரையருந்தானுமாய்
இருவருமப்போது எழுந்துநடந்தாரே
கூடநடந்தாளே கொம்பனேயாளன்னம்போல்
ஆனேசேனேபரிவாரம் அனுப்புவோம்ராசாவே
சேனேபரிவாரந் திரளணியுங்கூட்டுவனே
இருவரும்போறீரோ எந்தனுக்குச்சொல்லுமென
ஆனேயுஞ்சேனேயும் அனுப்பவும்வேண்டாங்காண்
இருவரும்போய்வாரோம் எனறுவழிநடந்தார்
மன்னரிருவருமாய் மந்திரவாள்கைபிடித்து
வைகைகரைகடந்து மதுராபுரிகடந்து
எல்லேகடந்து இளந்தோப்பும்தான்கடந்து
காடுகடந்து கரியமலேதான்கடந்து
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
எட்டடிவேங்கை யிருக்கும்வனங்கடந்து
பத்தடிவேங்கை பருத்தவனங்கடந்து
அண்டரறியாத தண்டகவனங்கடந்து
வேந்தரறியாத வெளிக்காடுதான்கடந்து
சிங்கமுறங்கும்வனம் சிறுபுலிகள் தூங்கும்வனம்
ஆளியுறங்கும்வனம் அன்னப்பட்சி தூங்கும்வனம்
ஒருநாரைக்கிருநாரை உயர்ந்தவனங்கடந்தார்
கருநாரைக்கிரைதேடுங் கதலிவனங்கடந்தார்
பவளம்விளேகின்ற பாங்கானகாடுகண்டார்
காடுதீப்பட்டாற்போல் காணுவதைக்கண்டார்கள்
அச்சுதானந்த ஐயரேயென்தோழா
நான்-போகாதகாடுமில்லே ஆடாததீர்த்தமில்லே
பார்த்தாரிருவருமாய் பவளக்காடுள் நுழைந்தார்

வேடன் பவளக்கொடியாளழகைச் சொல்வது

கயிரோடுகொம்பு கலந்தகொழுந்துகளும்
ஓடிப்படர்கிறதும் உயர்கொம்பாய்நிற்கிறதும்
தாவிப்படர்கிறதும் சன்னல்பின்னலாகிறதும்
வேரிற்பவளமது மின்னுகிறகாந்திகளும்
பார்க்கமுடிகூடாது பவளம்விளைகிறது
பவளப்புதுமைகளைப் பார்த்துதிகைத்துநின்றார்
அக்காட்டில்தானிருக்கும் ஆங்காரக்கதண்டுகளும்
ஆனைத்தலையை அரியுங்கதண்டுகள்தான்
குதிரைத்தலைபோ லிருக்குங்கருங்குளவி
சிங்கத்தலைபோ லிருக்குமாஞ்செங்குளவி
வேகமாய்மூழமளவாய் வெளிப்பட்டுவந்தது
வாள்விஜயனைக்கொல்ல வந்தகதண்டுகளும்
மன்னரருச்சுனரின் மச்சரேகையைத்தான்பார்த்து
தேவாதிபிண்டமவன் தேர்விஜயனர்ச்சுனர்காண்
பேரால்புகழ்பெற்ற பெருமாளிவர்காணும்
இவரைக்-கொன்றேமேயாமானல் குடிகேடுவந்துவிடு
நமது-கூட்டமழிந்துவிடும் குலக்கேடுவந்துவிடும் [ம்
என்றுபயந்து எழும்பிக்கதண்டுகளும்
அஞ்சிப்பயந்து அடவியிற்சென்றதுகாண்
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
அச்சுதானந்த ஐயரேயென்தோழா
நாம்-தேவாதிபிண்டமென்று தெரிந்ததுகதண்டுகட்கு
நம்மைக்கண்டபோதே நடுநடுங்கிச்சென்றதுகாண்
என்றவர்கள்சொல்லி இருக்குமந்தவேளையிலே
கானகவேடுவர்கள் கனவேட்டையாடியவர்
அக்காட்டுவேடுவர்கள் அவ்வழியேவாரார்கள்
அருச்சுனரைமாயவரை அறிநதந்தவேடுவர்கள்
மெத்தப்பயந்தார்கள் விடுவிடென்றுவேடுவர்கள்
கண்டுபயந்தவர்கள் கடுகிவந்துதெண்டனிட்டார்
வேடுவரே நீங்களென்று விசயனார்கேட்கலுற்றார்
ஆமையா நாங்கள் ஆரணியவேடரென்றார்
இக்காட்டுக்குள்ளே யிருக்குங்கதண்டுகளும்
உங்களைக்கொல்லாதோ உத்தமரேசொல்லுமென்றார்
கதண்டுகள்கொட்டாதோ காவலரேயுங்களையும்
தென்னாட்டுப்பேர்களைத் தீண்டாதுகதண்டுகளும்
முகமறியாப்பேர்களை முறித்துக்கிடத்திவிடும்

பவளம்வெட்டவந்தவரை பரமலோகஞ்சேர்த்துவிடும்
கதண்டுகொட்டிசெத்தவர்கள் கணக்குமிதங்களில்லை
எங்கள் துரைபவளக்கொடி யெழுப்பினதனந்தமுண்டு
செத்துமடிந்தவரைச் சீவனோடெழுப்பிடுவாள்
என்றுமவர்சொல்ல எதுசொல்வாருச்சுனரும்
எங்கள் துரையென்றீரே உங்கள் துரைபேருமென்ன
ஆருடையராச்சியங்கள் அறியவுரையுமென்றார்
பங்கயஞ்சேர்கண்ணுள் பவளக்கொடிராச்சியங்கள்
பெண்ணரசுதானோடா புண்ணியனே சொல்லுமென்
அந்தவரலாற்றை அன்பாகச்சொல்லுமென்றா [ர்
ஆனற்கேளையாவே அடியேனுரைத்திடுவேன்
சேராம்பூராசாக்கள் செகமெய்தோரைம்பதுபேர்
ஐம்பதுராஜருக்கு ஆணுமில்லைபெண்ணுமில்லை
பவளக்கொடிராச்சியத்தை ஆளுகைக்குப்பாலனில்லை
கண்கண்டகோவிலெல்லாம் கையெடுத்துக்கும்பிடுவார்
காணுதகோவிலுக்கு காணிக்கையனுப்பிவைத்தார்
இலையிலேசாதமுண்டால் என்னதவமென்றுசொல்லி
தரையையவர்மெழுகிச் சாதங்களுண்டார்கள்
பாலடைக்குப்பால்கொடுப்பார் பசித்தார்முகம்பார்ப்பார்
தவித்துவந்தபேர்களுக்குத் தண்ணீர்கொடுப்பார்கள்
சாலைகள்போட்டுவைத்தார் சத்திரங்கட்டிவைத்தார்
நல்லதண்ணீர்கிணறுகளும் நடபாவிகட்டிவைத்தார்
அந்தணர்பிராமணர்க்கு அக்ராரங்கட்டிவைத்தார்
தேசபரதேசிகட்குத் திருமடங்கட்டிவைத்தார்
குளங்களைவெட்டிவைத்தார் கோபுரமுங்கட்டிவைத்தார்
என்னதவம்பண்ணினுலும் எதினுலும்பிள்ளையில்லை
பெருமையாய்ப்பத்தாண்டு பெய்ந்தபெருமழைக்கு
தெப்பலாய்நின்று மிதந்துதவம்பண்ணினுர்கள்
மைந்தனைவேண்டியல்லோ மாளிகைமறந்தார்கள்
புத்திரனைவேண்டியல்லோ பூமிமறந்தார்கள்
அவர்மேல்-ஆலம்விழுதோடி அறுகுமுளைத்திடவும்
அரகராவென்றுசொலலி அகோரதவம்பண்ணினுர்கள்
அரகராவென்றசத்தம் அலைகடலொப்பனைபோல்
சிவசிவாவென்றசத்தம் தெய்வலோகந்தான்கேட்கும்
அவர்பண்ணுந்தவப்பயனை யறிந்துமல்லோஈஸ்வர
ஈஸ்வரனும்பார்வதியும் ரிஷபத்திலேறிவந்து [னும்

சேராம்பூராசரிடம் சிவன்வந்துயேதுசொல்வார் [ர்கள்
நீங்கள்-கூலிகுறைத்தவர்கள் குறைமரக்கால்போட்டவ
அங்காடிகூடையை அதிரவிலையிட்டவர்கள்
பட்டரைநெல்லுதனிற் பதரைக்கலந்தவர்கள்
குளமடைக்கூமேகுருவிக் கூண்டைகலைத்தவர்கள்
நந்தவனமழித்தவர்கள் நற்பெண்டை கெடுத்தவர்கள்
பாலடைக்குப்பால்வாரார் பசித்தார்முகம்பாரார் [ல்லை
நீங்கள்-எதுதவம்பண்ணிலும் எதினுலும்பிள்ளையி
இந்தப்பிறப்பிலேயும் எழுபிறப்பும்பிள்ளையில்லை
என்றதுகேட்டு இராசர்களேது சொல்வார் [ம்
என்னபாவம்பண்ணிலும் ஏதுதோஷஞ் செய்தாலு
பாவத்தைதிர்த்துவிட்டுப் பாலகனைத்தாருமையா
என்றவர் துதிக்கையிலே யீசர்மனமிரங்கி
பவளத்தின்கொடிமேலே பாலகியையுண்டாக்கி
குவ்வாகுவ்வாவென்று குழந்தையழுகுதடா
ஆணுமதுபெண்ணுமது அழகாய்வளர்த்திடுங்கள்
செம்மையாயிருங்களென்று செப்பிநடந்தார்கள்
பெண்ணையெடுத்துவந்து பிரியமாய்வளர்த்தார்கள்
கவழ்ந்தாள்தவழ்ந்தாளே கன்னியிளமயிலும்
ஒருவயதுமிருவயது ஒன்றிரண்டுமூன்றுச்சு
ஐந்தாம்பிராயத்திலே அறிந்தாள்பலகலைகள்
பவளக்கொடியாளென்று பார்லோகமாளுகிருள்
பட்டந்தரித்தலவோ அவனிமுழுதாளுகிருள்
ஆணரசாண்டாலே அழிந்துபோஞ்சீமையென்று
பெண்ணரசாளுகிருள் பேடைமயிலணங்கு
என்றதுகேட்டானே இளவிஜயனர்ச்சனரும்
வாலைப்பிராயமோ வயதுமெத்தச்சென்றவளோ
பதினறுவயதாச்சு பைங்கொடிமாதருக்கு
கொஞ்சம்பிராயம் கொழுந்தெல்லாம்பிஞ்சலவோ
பாதிபிராயம் பக்கமெலாம்பிஞ்சலவோ
காய்க்கும்பிராயமையா கனியுதிருந்தற்காலம்
பூர்க்கும்பிராயமையா பிஞ்சுவிடுங்காலமிது
தன்வயதுந்தானறியாள தையலிளங்கொடியாள் [ன்
ஆனலும்வேடுவனே அவ்வழகைச்சொல்லுமென்று
வேடன் பவளக்கொடியாளழகைச்சொல்வது [கை
ஏதென்றுசொல்வேனையா இளங்கொடியாள்தன்னழ

பார்க்கமுடியாதே பத்தினியாள் தன்னழகை [கை
நீர்முட்டைபோலிருக்கும் நேரிழையாள் தன்னழகு
சேற்கெண்டைபோலிருக்கும் தேன்மொழியாடன்விழி
கள், மேற்புருவந்தன்னழகோ வேப்பிலைச்சாயலைப்போ
மயிரழகும்பாவனையும் வண்டுமுதுகதுபோல் [ல்
ஈச்சம்பழத்திலே யிருண்டகறுப்புமுண்டு
நாவற்பழத்திலே நல்லகறுப்புமுண்டு
அவள்-மயிரேகறுப்பொழிய மற்றக்கறுப்புமில்லை
அவள்-புருவங்கறுப்பொழிய பின்னேகறுப்புமில்லை
தேய்பிறைசாயலைப்போல் திருநெற்றிதன்னழகும்
சீரியமூக்கழகும் சிவந்தமுகத்தழகும்
முத்துபோல்பல்வரிசை முருக்கிதழ்போல்செவ்வுதடும்
வள்ளைத்தண்டுபோலே வளர்காதிரண்டழகும்
கழுத்தழகும்பாவனையும் கழுகுகுலைசாய்ந்தாற்போல்
அகண்டபுஜமழகும் ஆலிலைபோல்தன்வயிறும்
முளைத்தெழுந்தமூங்கிலைப்போல் மொய்குழலாளின்புஜ
பத்துவிரலழகும் பயிற்றங்காய்நெற்றதுபோல் [மும்
சிங்கத்திடைபோலே சீரானயிடையழகும்
இருதுடையிரண்டழகும் யிளவாழைத்தண்டதுபோல்
முத்துசிப்பிதைத்தாற்போல் முழங்காலிரண்டழகும்
பாம்பின்படம்போலே பாதத்திரண்டழகும்
புத்தகஞ்சேர்ந்தாற்போல் புறங்காலின்பின்னழகும்
அவளுக்குஒப்பானோர் ஆருமில்லைவையகத்தில்
சுவரிலெழுதலாம் சித்திரம்போல்பார்க்கலாம்
படத்திலெழுதலாம் பதுமைபோற்பார்க்கலாம்
சந்திரனைப்போலே துலங்குகிறாள்தோகையரும்
சூரியனைப்போலே துலங்குகிறாள்தோகையரும்
ஈயத்தைக்காய்ச்சி யிலையிலேவிட்டாற்போல்
பொன்னையுருக்கி பூமியிலேவிட்டாற்போல்
தங்கத்தைக்காய்ச்சி தரையில்கவிழ்த்தாற்போல்
நீறுபூத்ததீயதனை ஊதிபார்த்த நிறம்போலே
ஆயிரம்மின்னலிலே சோதிமின்னல்பிறந்தாற்போல்
பார்க்கமுடியாது பத்தினியாள் தன்னழகை [வார்
அவ்வார்த்தைக்கேட்டுமவர் அருச்சுனருமேதுசொல்
அவளை-மண்டலத்துராஜாக்கள் மாலைதரித்தாரோ
கன்னியிளங்கொடிக்குக் கலியாணஞ்செய்தாரோ

விஜயனவன்கேட்கையிலே வேடுவனுமேதுசொல்வா
நாலுலக்ஷங்கோடியுண்டு நாயகியைநாடிவந்தோர் [ன்
பத்துலக்ஷங்கோடியுண்டு பத்தினியைக் கேட்டவர்கள்
வண்ணலக்ஷங்கோடியுண்டு மாதரைக்கேட்டவர்கள்
கைநீட்டிமாலையிட்டா ரில்லையேகன்னியரை
நித்தியகன்னியாக இருக்கிறாள்நேரிழையும்
நல்லதுவேடுவனே நாயகிமாதவளும்
கன்னியிளங்கொடியுங் கனவேட்டையாடுவாளோ [றார்
வேட்டைக்குவாரதுண்டோ வேடுவனேசொல்லுமென்
மாதரந்தகன்னியரும் வாராளோவேட்டைமுகம்
ஆனாற்கேளையாவே அடியேனொருவார்த்தை
மாதமொருபயணம் வனவேட்டைவாரதுண்டு
திங்களொருபயணம் வருவாளேதேன்மொழியாள்
மற்றொருநாளையிலே வருகிறதில்லையென்றார்
ஆனாற்கேள்வேடுவனே அறியவொருவார்த்தை
காட்டுக்குவந்தாலே கன்னியிளங்கொடியும்
பவளக்கொடியாளும் பரிவேட்டைவந்தாலே
இந்தவனத்திலே யிருக்குமிருகங்களில்
எந்தமிருகத்தின்மேல் இச்சையுண்டுமாதருக்கு
ஆசைகொண்டமிருகமெது ஆணழகாசொல்லுமென
ஆனாற்கேளையாவே அடியேனொருவிண்ணப்பம்
எந்தமிருகமது எதிர்பட்டுவந்தாலும்
கண்டமிருகமதை கண்டிப்பாள்தப்பாமல்
அன்னத்தைக்கண்டாலே ஆசையாய்விட்டிடுவாள்
மற்றமிருகமெல்லாம் வாரிப்போட்டிடுவாள்
ஏந்திழையாள்கோட்டையது எத்தனைத்தூரமுண்டு
பன்னிருகாதவழி பவளம்விளைகிறது
நடுவாயிருக்கிறது நாயகியாள்கோட்டையது
புகழாயிருக்கிறது பொற்கொடியாள்கோட்டையது
ஆனால்நீபோய்வாரும் அன்புள்ளவேடுவனே

அருச்சுனன் பவளக்கொடியாள்மேல் மோகித்தது

வேடுவனும்போனபின்பு விஜயனுமேதுரைப்பான்
அச்சுதானந்த ரையரேயென்தோழா
ஆரணங்குவார்த்தைகளை அன்பாகக்கேட்கையிலே
மன்மதபாணமது மார்புருகிப்போகிறதே
சித்தசன்விட்டகணை சிறுமார்புருகுகிறதே

மாரனவனெய்தகணை மார்பைப்பிளக்கிறது
அவளை-கண்ணலேகண்டாலே காமக்களை தீரும்
பார்த்தேனையாமாகில் பசிதாகந்திருமென்றான்
என்றைக்குக்காண்பேனே ஏலப்பசுங்கிளியை
மாலைதரியாமல் வருவதில்லையென்தோழா
பாவையைக்கலியாணம் பண்ணமல்வருவதில்லை
அவளழகைப்பார்ப்பதெப்போ ஆசைதெளிவதெப்போ
கொம்பனையாள்தன்னுடைய குரலோசைகேட்பதெப்
பவளக்கொடிமாதை பார்த்துமகிழ்வதெப்போ [போ
அச்சுதானந்த ரையருமேதுசொல்வார்
ஏன்காணும்வாள்விஜயா இந்தமதியுந்தனுக்கு
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசியல்லியற்கு
போய்மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு வந்தீரேமன்னவனே
மைந்தன்மேலாணை மறந்திரோவாள்விஜயா
மற்றொருகன்னியரை மணமாலைசூட்டினல்
மகுட துரையல்லியரும் மங்கையவள்பொல்லாதாள்
வாழ்பாண்டிநாடுடையாள் வருவாளேபடைகூட்டி
சொல்லுக்குமஞ்சாளே தொடர்ந்துபடையெடுப்பாள்
வெட்டித்துணித்திடுவாள் வீரமணிவாளாலே
வேண்டாங்காணென்தோழா வெறுத்துவிடுமிக்கருமம்
ஆனலழகுமன்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
நீர்-என்னதான்சொன்னலும் என்செவியிலேறாது
மாதந்தகன்னியரை மணமாலைசூட்டினக்கால்
சித்தசன்விகாரமது தெளியுங்காணென்தோழா
நான்-செத்துமடிந்து செலவழிந்துபோனலும்
மாண்டுமடிந்து வைகுண்டம்போனலும்
செத்தவிடந்தனிலே செங்கழுநீர்பூப்பூப்பேன்
குடமல்லியாய்ப்பிறந்து கொண்டையில்போயிருப்பேன்
கொண்டைக்குப்பூவாவேன் கொய்வனத்திற்பையாவே
கண்ணுக்குமையாவேன் காலுக்குமெட்டாவேன் [ன்
நாயகியாள்நெற்றியிலே நற்சாந்துபொட்டாவேன்
அவள்-மூந்தானித்தொங்கலிலேதொத்தியமுள்ளாவே
என்றுதெளியுமோ எக்காலஞ்செல்லுமோ [ன்
கைசோர்ந்துமெய்சோர்ந்து கனத்தமுடிசோர்ந்து
கலகலத்துகிலுகிலுத்து காமம்வந்துமேலோடி

நேமங்கெட்டுமதிகுலைந்து நினைவுதடுமாறி
மயங்கிவிழுந்தானே மாதர்மேல்நினைவாகி

பவளக்கொடியாள் வேட்டைக்குச் செல்லுதல்

அன்றையப்போதிலே ஆனந்தவாழ்மாரி
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
வேல்பொருதுங்கண்ணாளும் வெளியேபுறப்பட்டாள்
ஈட்டிபிடிமன்னவர்கள் ஏழுலக்ஷம்பத்துலக்ஷம்
கத்திபிடிமன்னவர்கள் கணக்குமிகங்களில்லை
பட்டயநேரிசமும் பாரியவில்சமுதாடு
நிமிசாபெரியலகு நேரிசமாம்பெரியகத்தி
கூலிசமுஞ்சூலிசமும் குண்டுகுழல்துப்பாக்கி
எண்ணான்கு ஆயுதமும் எடுத்தரையிற்கட்டினார்கள்
பாராசாரிபுரவியின்மேல் பவளகன்னியேறினாள்
சுற்றிக்குடைபிடித்தார் சூரியனைத்தான்மறைக்க
ஆள்படைசேவகரும் அனந்தங்கோடிசேனைகளும்
தாதிகளும்மூப்பிகளுந் தையல்மார்சூழ்ந்துவர
பத்துலட்சஞ்சேனையுடன் பரிவேட்டைவாராளே
ஆனையின்மேல்பேரிகையும் குதிரையின்மேல்டங்காவும்
ஒட்டையின்மேல்நகபத்தும் ஓசைகிளம்புகுது
பேய்த்தாரையூதவே பெரியடமாரடிக்க
சின்னமுழங்கவே திருச்சின்னந்தான்முழங்க
ஐங்காதவழிதூரம் அலறுதுபேய்த்தாரை
பயணம்பயணமென்று பயணபேரியடிபடுது
அந்தவனங்களெல்லாம் அதிரவருகிறார்கள்
பொங்குங்கடல்போலே போய்ப்புகுந்தார்கானகத்தில்
மான்வேட்டையாடியே மயில்வேட்டைதானாடி
குயில்வேட்டையாடியே கொக்குவேட்டைதானாடி
வக்காவுங்கொக்குகளும் வருங்குருவிதாராவும்
அம்புக்கொருகுருவி ஆரணங்குஎய்துவிட்டாள்
தப்பாமல்கொன்று தள்ளிவிட்டாள்கானகத்தில்
வேட்டைகளாடியே விடாய்த்துத்தளர்ந்தாளாம்
கானகத்துமண்டபத்தில் கடுகிவந்திறங்கினார்கள்
பஞ்சணைமெத்தையிலே பதியக்கொலுவிருந்தாள்
தாம்பூலமுண்டு தனியக்கொலுவிருந்தாள்
வாசங்கள்பூசி மகிழக்கொலுவிருந்தாள்
கேளிக்கைபார்த்திருந்தாள் கெம்பீரநாயகியாள்

சங்கீதம்கேட்டு இருக்கிறாள் தையனல்லாள்
அப்போவிஜயன் அருச்சுனனுந்தானெழுந்து
அச்சுதானந்தரையர்முகம்பார்த்து
வந்தாள்வந்தாள்காண் மாதரிளங்கொடியாள்
பவளக்கொடியாளும் பைங்கிளியாள்வந்தாள்காண்
கானகத்துமண்டபத்தில் வந்தமர்ந்தாள்கன்னியரும்
மந்தளவோசையது கேட்கிறதுமாயவரே
என்னவடிவு எடுப்பேன்காணென்தோழா
என்னவடிவானாலும் எடுத்துக்கொள்ளும்போர்விஜயா
அருச்சுனரேவுன்னடக்கை அறிந்திருந்தும்நான்
அலைச்சல்படும்படியாய் அறியாமலுன்பின்வந்தேன்
கதண்டுகொட்டிமடிந்தாற்போல் யிருக்கிறேன் கானகத்
நீ-கால்வேறுகைவேறாய் கட்டிக்கிடத்திவைத்து [தில்
மாயவரேசுற்றிவந்து மாரடித்து நீரழுங்காண்
என்னை நீர்சுற்றிவந்து யிழவுகொடுத்தழுங்காண்
பெண்ணுப்வடிவெடுத்து போதவழுதிடுங்காண்
மாரிழவுகொடுத்தெனக்கு மயிரிழவு நீர்கொடுங்காண்
குரலோசை நீரெடுத்துக் கூவியழுதாலே
பெண்குரலைக்கேட்டு பொற்கொடியும்வந்திடுவாள்
ஆரென்றுபார்க்கவே வருவாள்காணாரணங்கு
ஆரணங்குயிங்குவந்து ஆரென்றுகேட்டாக்கால்
மாலையிட்டகணவனென்று மயிலனைக்கு நீருரையும்
தீர்த்தயாத்ரைவந்தோமென செப்புங்காண் தேன்மொ
மங்கிலியப்பிச்சைகேளு மாதுமெழுப்பிடுவாள் [ழிக்கு
ஆனந்தவாழ்மாரி அவளழகைநான்பார்ப்பேன்
கண்ணுக்குநல்லாளால் கனமாலைசூட்டுகிறேன்
அழகாயிருந்தாலே அவளைமணஞ்செய்திடுவேன்
வடிவுகள்மட்டானால் மதுரைக்குப்போய்விடுவோம்
என்றுசொல்லியருச்சுனரும் எம்பெருமானை நினைத்து
பார்த்திபனருச்சுனனும் பரமனைத்தான் நினைத்து

அருச்சுனன் கதண்டுகொட்டி இறந்தவன்
போலிருத்தல்

பொந்தியைத்தானடக்கிப் பொட்டெனவேபூமியிலே
மூச்சையடக்கியே முடிசோர்ந்துகீழ்விழுந்தான்
செத்தவனைப்போலாகச் சோபித்துக்கீழ்விழுந்தான்
மாண்டவனைப்போலாக மன்னவன்கீழ்விழுந்தான்

அச்சுதானந்த ரையாவரே துசொல்வார்
கால்கைகள்வேருகக் கட்டிக்கிடத்திவைத்து

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பெண்வடிவெடுத்துப் புலம்பல்

பெண்ணுய்வடிவுகொண்டு போதப்புலம்புகிருள்
தன்னுடையதலைமயிரைத் தானும்விரித்துக்கொண்டு
மன்னவனைச்சுற்றிவந்து மாரடித்துத்தான்விழுந்தாள்
கொற்றவனைச்சுற்றிவந்து கோவென்றழுகலுற்ருள்
மலையேபருவதமே வாட்டமில்லையென்றிருந்தேன்
செம்மலையேபருவதமே சேதமில்லையென்றிருந்தேன்
செத்துமடிந்தாயோ சிவலோகம்போனுயோ
மாளவோயிங்குவந்தாய் மாபாவிபட்டணத்தில்
சாவவோயிங்குவந்திர் சண்டாளன்சீமையிலே
உன்னைப்பறிகொடுத்து ஒருத்தியுமாய்ப்போவேனே
மைத்துனருக்கென்னசொல்வேன் மாமனுருக்கென்ன
சொல்வேன், மன்னவனைசுற்றிவந்து மாதுபுலம்புகிரு
அழும்குரலோசை ஆணங்குகேட்டுவிட்டாள் [ள்
பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாள்கேட்டுவிட்டாள்
ஆடலும்பாடலும் அத்தனையுங்கையமர்த்தி
ஆராதாதுவரே அடர்ந்தவனந்தனிலே
அழும்குரலேது ஆராய்ந்துபார்த்துவாரும் [ன்ருள்
பெணகுரலாய்க்கேட்கிறது போய்ப்பார்த்துவாருமெ
மாதாசெலவருள வனத்திலொருதூதுவனும் [ன்
ஓடினுன் தூதுவனும் ஒருநொடியில்போய் நுழைந்தா
கதண்டுகள்கொட்டியே கானகத்தில்மாண்டவனை
கண்டொருத்திபுலம்புவதைக் கண்ணாலேதான்பார்த்து
ஓட்டம்நடையுடனே ஓடிவந்தான் தூதுவனும்
பவளக்கொடிமாதே பத்தினியேயென்னுச்சி
ஆரோவொருத்தியவள் ஆளனுந்தேவியுமாய்
புருஷன்மடிந்துவிட்டான் பெண்ணாள்புலப்புகிருள்
கதண்டுகொட்டிமாண்டுவிட்டான் கதறிப்புலம்புகிருள்
அவனையெழுப்பிவிட்டால் அனேகமானபுண்யமுண்டு

பவளக்கொடியாள்வந்து காண்பது

இந்தமொழிகேட்டு எழுந்தாள்பவளகன்னி
முத்துநிறைபல்லக்கில் மொய்குழலுமேறினுள்
மாண்டவன்தன்னருகே வந்துயிறங்கினுள்காண்
அச்சுதானந்தரென்னு மையர்புலம்புகிருர்

நான்-பாராத நாடுமில்லை பணியாதகோயிலில்லை
மிதியா வனங்களில்லை மூழ்காத தீர்த்தமில்லை
தேசம்பலபலவாய்த் தீர்த்தங்களாடிவந்தேன்
பூமிபலபலவாய்த் தீர்த்தங்களாடிவந்தேன்
பூமிபலபலவாய்ப் பிரதட்சணஞ்செய்துவந்தேன்
பவளப்புதுமையிங்கே பார்க்கவந்தேன் மாதாவே
யானையின்மத்தகத்தை யரியுங்கதண்டுமிங்கே
குதிரைசிரசரியுங் குளவியுண்டிவ்வனத்தில்
சிங்கத்தலைபிளக்குஞ் செங்குளவிகொன்றனவே
அறியாமலிங்குவந்தோம் அருமபாவிபட்டணத்தில்
தெரியாமலிங்குவந்தோம் செனத்துரோகிதேசமதில்
இப்படிவருங்கருமம் யாதொன்றும் நானறியேன்
மலையேபருவதமே வாட்டமில்லாகுஞ்சரமே
செம்மலையேபருவதமே சேதமில்லாச்சுந்தரமே
கல்லான தூணைக் கரையானெரித்ததுவோ
இரும்பான தூணேஉன்னை உளுவானெரித்ததுவோ
செம்பருந்துவந்துவுன்னைச் சிறகாலடித்ததுவோ
மோதிரக்கையதனை முகத்தோடறைந்துகொண்டாள்
கோவென்றசத்தமுடன் குமுறியழுகலுற்றாள்
தரையிற்புரண்டழுதார் தரணியளந்தவரும்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளத்தின்கன்னியரும்
ஆரடிபெண்ணே நீ அழுதுபுலம்புவதேன்
எந்தவூரெந்தத்தேசம் யெங்கிருந்திங்குவந்தீர்
மாண்டவர்யார்காணும் மாதே நீசொல்லுமென்றாள்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர் சொல்வது

ஆனல்கேளம்மா ஆரணங்கேசொல்லுகிறேன்
எங்களுக்குஊரு மூண்டோ எங்களுக்கு நாடுமுண்டோ
தேசந்திரிபவர்க்குச் சீமைகள்பூமியுண்டோ
நாடுவடக்கேயம்மா நகரிதிருக்காஞ்சி
தேசம்வடக்கேயம்மா திருக்காஞ்சிநன்னகரம்
தீவுபலதிரிந்து தீர்த்தங்களாடிவந்தோம்
பூமியொருபுறமாய்ப் புண்யதீர்த்தமாடிவந்தோம்
பவளப்புதுமையைப் பார்க்கவந்தோமென் தாயே
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனிவர்காணும்
தாலிதரித்துக்கொண்ட தலைவனிவர்காணும்
மார்பளவாய்முகமளவாய் வந்ததுகதண்டுகளும்

மாலைமுடியானை மன்னவனைக்கொன்றுதம்மா
தாலிச்சரடிழந்து தலைவிரிக்கநாளாச்சு
எங்கேயோவானம் இடிக்குதுயென்றிருந்தேன்
தப்பாதேவானம் தலையிலிடித்ததம்மா
அண்ணனில்லைதம்பியில்லை ஆதரிப்பாராருமில்லை
அள்ளியிடுவார்கள் அவனிதனிலாருமில்லை
இருவராய்வந்தோமே ஒருத்திநான்போவேனோ
உன்-புண்ணியமாகுது பிழைக்கவழிபாருமென்றாள்
மங்கிலியப்பிச்சையது தாருமம்மாமாதாவே
உன்தருமமாய்ப்போகுதம்மா தாயேமுகப்பாரும்
முந்தானையேந்திவந்து முன்னாலேநின்றழுதாள்
மடிபிச்சைதாருமென்று மடியேந்திநின்றாளே
பக்கத்தில்நின்றதொரு பாங்கியருமேதுசொல்வார்
பவளக்கொடியாளே பத்தினியேயென்னாச்சி
ஆரோவொருத்தன் அவனைக்கதண்டுகொட்டி
செத்துகிடக்கிறான சேயிழையாள் அவனைச்சுற்றி
மாரிழவுதான்கொடுத்து மண்ணிலழுகிறாள்
அவனையெழுப்பினால் ஆச்சியரேபுண்யமுண்டு
வாலைப்பிராயமம்மா வயதுபதினாறளவோ
அவிந்தவிளக்கேற்றிவைத்தால அனேகதர்மமுண்டெ
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாள்கேட்டு[னவே
பாசாங்குகள்ளியை யப்பாற்பிடித்துதள்ளுங்கடி
என்று-மேகமலைபோலே மெள்ளநடந்துவந்து
அவன்-காலைப்பிடித்துக் கரியமுடியசக்கி
பார்த்தன் திருமுகத்தைப் பார்த்தாள்பலகாலும்
மேலேயிருக்கிற முக்காட்டைவாங்கியல்லோ
உற்றுற்றுப்பார்த்தாளே ஒளிபிறந்தகண்ணாலே
வானவர்கள்பெண்டுகளை வலதழிக்குங்கள்ளனடி
மட்டில்லாப்பெண்டுகளை வகைபோசஞ்செய்தவண்டி
தேசத்துமாதர்களைச் சிறையெடுக்குங்கள்ளனடி
பிரட்டுங்கள்தாதிகளே பின்னழகைப்பார்ப்போமென்றா
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிபுரட்டலுற்றாள் [ள்
முன்னழகும்பின்னழகும் முதுகில்மச்சரேகைகளும்
தோளில்துளபமாலை தொப்புளிலேயமுர்தகலசம்
பல்லிற்பாசவீணை பாதத்திற்செந்தாமரை
மீசைமுறுக்கழகும் விழியின்திருவழகும்

நாவிலேநக்ஷத்திரம் நவனவிழிப்பாவனையும்
பதினெட்டுலக்ஷணமும் பார்த்தாளே பத்தினியாள்
தேவாதி யண்டமடி சுவாமிக்குமைத்துனண்டி
பேராற்பெரிய பெருமாளவர்மைத்துனண்டி
இவளையெழுப்பிறேல் எனக்குவருமோசமென்று
பவளக்கொடிபறுத்துப் பார்த்திபனைக்கட்டுமென்றாள்
பவளக்கொடியறுத்துப் பாங்கிமார்கட்டலுற்றார்
அப்போதருச்சுனனும் ஆயனைத்தானினைந்து
வாள்விஜயனருச்சுனனும் மாயனைத்தானினைந்து
எப்படியோவுன் தயவு எம்பெருமாள்மேகவர்ணா
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
அரிராமமாயவரே அருகிருந்துகாருமென்றார்
கட்டினதேயுண்டானால் கழற்றவேபாருமென்றார்
மனதில்நினைத்தானே வாள்விஜயனருச்சுனனும்
பவளக்கொடியாலே பாங்கிமார்கட்டினார்கள்
கட்டுங்கொடிகளது சடுகவேயிற்றுதங்கே
ஆனைகட்டுஞ்சங்கிலியால் அருச்சுனனைக்கட்டினார்கள்
ஆயன்தயவாலே அரிராமர்கிருபையினால்
அதையும்விம்மி அறுத்தானருச்சுனனும்
மார்பின்சரப்பளியை வாங்கியவள்கொடுத்து
கெட்டியாய்க்கட்டுமென்று கிட்டவந்துநின்றாளே
மாணிக்கச்சரப்பளியால் வலித்திறுக்கிக்கட்டினார்கள்
அவன்-காலையசக்குகிறகால் சேஷ்டைமெத்தவுண்டு
கையையசக்குகிற கைசேஷ்டைமெத்தவுண்டு
இங்கேயிருந்தாலே யெனக்குவருமோசமென்று
பங்கயஞ்சேர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
பல்லக்கின்மீதேறிப் பாங்கியர்கள்சூழ்ந்துவர
ஏந்திழைமார்சூழவேவந் திறங்கினாள்மண்டபத்தில்
வாள்விஜயனருச்சுனனும் மாணிக்கச்சங்கிலியின்
கட்டையவித்தவனுங் கடுகவெழுந்தானே
அச்சுதானந்த ஐயரேயென்தோழா
ஆயிரந்தோழருக்கு அரியசிகாமணியே
கண்டீரோதோழா நீ கன்னிகையின்லக்ஷணத்தை
பார்த்தீரோயென்தோழா பவளக்கொடிலக்ஷணத்தை
இவளுக்குஒப்பானோர் யாருமில்லைவையகத்தில
ஈஸ்வரன்தேவி ஈஸ்வரியுமீடுமல்ல

இராமருடதேவி இலட்சுமியுமீடுமல்ல
சதுர்முகனுடதேவி சரஸ்வதியுமீடுமல்ல
எமனுடதேவி மோககன்னியீடுமல்ல
இந்திரனார்தேவி யிந்திராணியீடுமல்ல
சந்திரனார்தேவி ரோகணியுமீடுமல்ல
சூரியனார்தேவி சாயாதேவியீடுமல்ல
கந்தருடதேவி கனவள்ளியீடுமல்ல
மன்மதன்தேவி ரதிமாதுயீடுமல்ல
ஆருடைய அழகுக்கு ஒப்பிடுவேனா ணங்கை
வேரிற்பவளமது மின்னுகிறகாந்திகண்டாய்
ஆயிரம்மின்னலிலே சோதிமின்னல்தன்னெளியாம்
கண்ணாலேபார்க்க முடியவில்லைகன்னியரை
எப்படிதான்மறந்து இவளைவிட்டுநான்போவேன்
இறப்புக்கும்பிறப்புக்கு மினியொருபெண்வேணுமோ
இவளை-மாலைதரியாமல் வருவதொருநாளுமில்லை
இவளாலேஎன்னுயிரை இழக்கிறதுதப்பாது
அச்சுதானந்தையருந்தான்கேட்டு
என்காணும்வாள்விஜயா இந்தமதியுந்தனுக்கு
தோண்மாலைபோட்டதொரு தோழிமார்தங்களிலும்
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணை பத்தினியைமாலையிட்டீர்
அவளிலுமெத்த ஆரணங்கிவ்வளழகோ
அகத்தியனார்பெற்றெடுத்த அருங்கிளியாள்போகவதி
அவளிலுமெத்த ஆரணங்கிவளழகோ
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னெளியைமாலையிட்டீர்
அவளிலுமிவளழகோ ஆனந்தவாழ்மார்பா
மதுரைதுரையல்லியரை மாலையிட்டீர்வாள்விசயா
அவளிலுமிவளழகோ ஆரணங்குபெண்மயிலாள்
மெல்லியரைப்பார்க்கிலும் மிச்சமுண்டோயிவளழகு
வேண்டாங்காண்வாள்விசயா வெறுத்துவிடுமிவளா
ஏழுலட்சந்தேவிமா ரெல்லோருந்தானிருக்க [சை
மாதொருத்திக்காகவே மயங்கியழுவானேன்
காண்டாவனமெரித்த காளையவன்கூறுவான்
நீர்-என்னதான்சொன்னாலு மென்செவியிலேருது
மாதுஅந்தக்கன்னியரை மணமாலைசூட்டினால்
என்னுடையசீவனை இருக்குங்காணென்தோழா
எண்ணப்படிமுடிக்க வேண்டுங்காணீஸ்வரரே

இருவருமாகவே இருக்கின்றவேளையிலே
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடி நாயகமும்
பொழுதுசரிந்தது போகவேண்டும்மாளிகைக்கு
மார்பின்சரப்பளியை வாங்கிவாதாதியென்றாள்
அப்போதுதாதிமார் அதிதுரிதமாகவந்து
ஆர்காணும்மன்னவனே அழகானஐயாவே
ஆச்சியர்கட்டிவைத்த அழகுசரப்பளியை
கட்டிவைத்துப்போனதைக் கடுகவேதாருமென்றாள்
பொழுதுசரிந்தது போறாளரண்மனைக்கு
மார்பின்சரப்பளியை மன்னாகொடுத்திடென்றாள்
திட்டென்றெழுந்து தேர்விசயனேதுரைப்பான [யே
உங்கள்-கோட்டைகளேறி குதித்தேனோடிகொம்பனை
அரண்மனையேறி குதித்தேனோடி ஆரணங்கே [லே
மதிலேறிகுதித்தேனோடி மாதுநல்லாள்கோட்டையி
பெட்டியெடுத்தேனோ பொக்கிஷந்திருடினேனோ
மாதவள்கையை வலியவந்துதொட்டேனோ
கள்ளன்திருடனைப்போல் கன்னமிட்டுப்போனேனோ
என்னகுற்றஞ்செய்தேனான் என்னையவள்தானும்
கட்டழகிமாதவளுங் கட்டிவைத்துப்போனாளே
கள்ளனைப்போலாகக் கட்டவும்நியாயமுண்டோ
திருடனைப்போலாகச் சேர்த்துகட்டநியாயமுண்டோ
கட்டினால்தீருமோ கன்னியவளாசை
கட்டியமாதுயென்னைக் காட்டில்விட்டுப்போகலாமோ
கூடவழைத்தல்லவோ போகவேணுங்கொம்பனையாள்
அரண்மனைக்குயென்னை அழைத்துப்போகலாகாதோ
என்னசுதந்தரத்தால் என்னையவள்கட்டிவைத்தாள்
அம்மான்மகனென்று ஆசையாய்க்கட்டினாளோ
அத்தைமகனென்று அன்பாகக்கட்டினாளோ
வாகானகன்னியென்று மணமாலைசூட்டினேனோ
வடிவானகன்னியென்று வாழ்மணஞ்செய்தேனோ
என்னசுதந்தரத்தால் என்னையவள்கட்டிவைத்தாள்
கையிலகப்பட்டதை விடுவேனோகன்னியரை
மார்பின்சரப்பளியை மாதேகொடுக்கேனடி
வலியவந்தபாக்கியத்தை விடுவேனோமாதரசே
சண்டைக்குவேண்டுமென்றால் சரியாகவாரேனடி
அவளுக்குஅஞ்சுவேனோ ஆனந்தவாழ்மாரி

என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வாள் தாதியவள்
உந்தனுக்குச்செய்த உபகாரமத்தனையும்
வேங்கைக்குச்செய்த விஷதாரியாச்சுதடா
செத்திடத்தில்செத்து செல்லுளுத்துப்போகாமல்
மாண்டிடத்தில்மாண்டு மண்ணுளுத்துப்போகாமல்
எழுப்பிவிட்டதோஷமோ இத்தனையும்பேசுகிருய்
ஆகடியம்பேசுதற்கு அடுக்குமோவுந்தனுக்கு
என்றதுசொல்லியே நடந்தாளிளங்கொடியாள்
வாயுவேகமாகவே வந்தாளேமண்டபத்தில்
பவளக்கொடிமாதுக்குப் பாதத்தில்தெண்டனிட்டாள்
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கன்னியருமேதுரைப்பாள்
மார்பின்சரப்பளியை மன்னவனைப்போய்கேட்டேன்
என்னென்றுசொல்வேன் இடிவிழுவான்சொன்னசொ
பொழுதுசரிந்தது போகிருேமரண்மனைக்கு [ல்லை
மார்பின்சரப்பளியை மன்னவரேதாருமென்றேன் [ம்
அவன்வம்பானவார்த்தைகளும் இடும்பானபேச்சுகளு
முகக்கரிவான்சொன்னதை மொய்குழற்குசொல்லலுற்றுர்
அப்போதேசொன்னேனே தப்புவருமென்றுசொல்லி
அவனையெழுப்புவது ஆகாதுயென்றுசொன்னேன்
நமக்குவினையாச்சே என்றுநான்சொன்னேனே
பொன்னுஞ்சரப்பளியும் போனாலும்போகட்டும்
மாளிகைக்குநாம்போவோம் மாதேபயணமிடு
என்றதுசொன்னவுடன் இளவிஜயனருச்சுனனும்
அச்சுதானந்த ரையர்முகம்நோக்கி
என்னவடிவு எடுக்கலாமென் தோழா
அன்னத்தின்மேலே ஆசையுண்டுமாதருக்கு
வேடனைப்போலாக வேஷமெடுங்காணும்
என்னை விலைகூறி எடுத்துப்போம்வநதிழைமுன்
பார்த்தாசைப்பட்டல்லவோ பரிந்துவிலைகேட்பாள்
ஆயிரம்பொன்என்றுசொல்லி அவள்கையில் நீர்கொடு
ஊருக்குநேர்கிழக்கே விநாயகர்கோவிலண்டை [த்து
அங்கேபோய் நீரிருங்காண் அச்சுதா நான்வாரேன்
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைந்து
ஆயன்பெருமாளை அப்போநினைத்தானே
எம்பெருமாளேமேகவர்ணு ஏழுலகளந்தமாயா
முட்டையின்குஞ்சை முகமறியாப்பாலகனை

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ச்சுனர்க்கு அன்னவடிவு கொடுத்தது

பிட்டுவளர்த்தீரே பிரபலியமாகவென்று
மூக்காலேமுள்பொறுக்கி முழுமரத்திற்கூண்டுகட்டி
காக்கையின்குஞ்சுகளை கருதிவளர்த்தீரே
உன்னையே நம்பி உயிர்கொண்டுலாவுகிறேன்
மாதுபவளக்கொடியை மணமாலைசூட்டுகிறேன்
அன்னவடிவாக ஆண்டவனே நீர்கொடென்றார்

கிருஷ்ணர் அருச்சுனனுக்கு அன்னவடிவுகொடுத்தல்

அருச்சுனன்தானினைக்க ஆயனதுவறிந்து
அன்னவடிவாக ஆயன்வரங்கொடுத்தார்
ஆணுலழகுமன்னன் அன்னத்தைப்போலானான்
செட்டையழகென்ன சீருடையநெற்றியென்ன
காலினழகென்ன கழுத்தினழகென்ன
கண்ணினழகென்ன சீருடையநெற்றியென்ன
மூக்கினழகென்ன மூனைமயிருப்பாவனையும்
கூவுங்குரலழகன் குலுங்கும்நடையழகன்
அருச்சுனராசனவன் அன்னவடிவானான்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவர் வேடவுருவெடுத்தல்

அச்சுதானந்த ரையர்பெருமாளும்
காட்டுக்கிழங்கெடுக்கும் கனவேடன்போலானார் [யும்
காற்செருப்புந்தோல்குல்லாவும் கைதனிலேமான்தலை
பன்றிகுத்தும்பல்லயமும் பாலாவுங்கைபிடித்து
கோட்டையிட்ட துப்பாக்கி குண்டுகுழல்கைபிடித்து
கருநாயுஞ்சங்கிலியுங் கைதனிலேதான்பிடித்து [தில்
அன்னத்தையேந்திக்கொண்டு அவன்வாரான்கானகத்
பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள்தானிருக்கும்
மண்டபத்துவழியாக வருகிறான்வேடனவன்
ஆரணங்குதோழிமார் அன்னத்தைத்தான்பார்த்து
ஆரடாவேடுவனே அன்னத்தைவிற்கிறவன்
விற்றீரேயாமானல் வேண்டியபொன்தாரேனென்றாள்
அப்படியேநல்லதென்றான் அழகுள்ளவேடனவன்
ஓடியேவந்தார்கள் உத்தமிமுன்தாதியர்கள்
பவளக்கொடியாளின் பாதத்திற்போய்பணிந்து
ஆரோவொருவேடன் அன்னத்தைவிற்கவுற்றான்
அன்னத்தைப்பார்த்தால் அழகாயிருக்குதம்மா
கண்ணிட்டுப்பார்க்கவே காணமுடியாது
நான்-எங்கிலும்பார்த்ததில்லை இயலான அன்னமது

வைத்துவளர்க்கலாம் வாங்குமம்மா ஆச்சியென்றாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அன்னநடைமாது
அந்தநல்லவேடுவனை அழைத்தோடி வாருமென்றாள்
ஓடினாள் தாதியரும் ஒருநொடியில்வேடனண்டை
ஆரடாவேடுவனே ஆச்சியழைக்கின்றாள்
அன்னத்தைக்கொண்டுவாடா அழகுள்ளவேடுவனே
என்றதுசொல்லையிலே இசைந்துவழிநடந்தான்
பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள்முனனேவந்தான்
கண்டாள்பவளக்கொடி கட்டழகியன்னமதை
என்னப்பாவேடுவனே யென்னவிலையன்னமென்றாள்
ஆயிரம்பொன்கொடுத்தால் அன்னம்தருவேனென்றா
ன், ஆடிதாதிகளே அளந்துபொன்கொடுத்திடென்
றாள், அன்னத்தைவாங்கி அழகாய்மடியில்வைத்தாள்
மூக்கினால்அருச்சுனனும் மூன்மார்பில்குத்தலுற்றான்
மார்பில்ஸ்தனத்தையவன் வாயால்பிடித்திழுப்பான்
முகத்தோடேமுகமணைவான் முத்தங்கொடுத்திடுவான்
பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாளேதுசொல்வாள்
என்னடாவேடுவனே இப்படிமேல்விழுகிறது
ஆயிழையாளென்தங்கை அவள்வளர்த்த அன்னமிது
பெண்டுகளென்றால் பிரியமாய்மேல்விழுமே
ஆசையால்முத்தமிட்டு அணைத்துவிளையாடும்
சீராய்வளர்த்திடென்று செப்பிவழிநடந்தான்
ஆடிதாதிகளே அலங்காரச்செங்கமலம்
இந்தஅன்னமெப்போது இரைகளெடுத்துதோ
போசனங்கொண்டுவாடி யென்றாளேபொற்கொடியும்
மாம்பழம்பலாப்பழமும் மலைவாழைரஸ்தாளி
கரிவாழைசெவ்வாழை காட்டுவிளாம்பழமும் [தான்
கொண்டுவந்துவைத்தாளே கொம்பனையாள் முனனே
அன்னமதற்கூட்டி ஆவல்தெளியவைத்து
ஆடிதாதிகளே அழையுங்கள்தச்சனைத்தான்
ஈழத்துதச்சனை இக்ஷணமேயழையுமென்றாள்
ஓடினார்தாதியர்கள் ஒருநொடியிலிட்டுவந்தார்
வந்துபணிந்தானே வரிசையுள்ளதச்சனவன்
என்னையழைத்தது எதுகருமமென்றான் [ள்
அன்னமதுதானிருக்க அழகுகூண்டு பண்ணுமென்றா
சொன்னவளவில்தச்சன் சீக்கிரத்தில்செப்பனிட்டான்

சோடித்துவைத்தவனுந்தெண்டனிட்டுபோய்நடந்தா
அன்னத்தைத்தானெடுத்துஆவலுடன்முத்தமிட்டு[ன்
கூண்டிலடைத்தவளும் கொப்பெனவே தானெழுந்தா
ஏறினுள்பல்லக்கில் எடுத்தார்நெடுங்குடைகள் [ள்
பக்கம்நிறைந்தார்கள் பாங்கிகளுந்தோழிகளும்
சுற்றிநிறைந்தார்கள் தோழிகளில்மூப்பிகளும்
ஆனையின்மேல்பேரிகை அடிபடுதுகோடிவகை
ஒட்டையின்மேல்நகப்பத்து ஓசைமுழங்குகிறது
முழங்கவேமேளதாளம் பொய்குழலும்வாராளே
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
வனமாய்வனங்கடந்து வாழ்மனைக்குவாராளாம்
தெத்துகடந்தாள் தெருவீதிதான்கடந்து
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
அங்காடிவீதியது அரண்மனையுந்தான்கடந்தாள்
மாடத்தெருவீதி மயிலனையுந்தான்கடந்து
கோபுரவாசலண்டை கொம்பனையாள்வந்துநின்று
மாளிகையினுள்நுழைந்து வந்தாள்கொலுமண்டபத்
தில், சிங்காரமண்டபத்தில் தேன்மொழியாள்போய்ச்
சேர்ந்தாள், அந்திகாலமாச்சுது ஆதித்தன்போய்மறை
பொழுதும்மறைந்தது போதவிருளாச்சு [ந்தான்
ஆரடிதாதிகளே அலங்காரத்தோழிகளே
அன்னத்தைக்கொண்டவிலை அறிவீர்கள்தாதியரே
மாடத்தில்கூடத்தில் கட்டாதேமங்கையரே
நற்பவளத்தூணு நடுவாகக்கட்டுமென்றாள்
சலவைசப்ரமண்டபத்தில் தான்வைத்துக்கட்டலுற்றார்
பாரித்திருந்தானே பாரமெத்ததோணுகைக்கு
அடி-அக்கமாரேதங்கைமாரே அன்னமெத்தபாரமடி
மஞ்சமலங்கரித்து மண்டபத்துச்சங்கிலியால்
வைத்திழுத்துக்கட்டினர் மன்னவருச்சுனரை
பவளக்கொடியாளுடைய பஞ்சணைமேலாக
நற்பவளத்தூணடுவே நலமாகக்கட்டினர்கள்
பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாளப்போது
தீர்த்தங்கள்வாங்கியே திருவாயுங்கைகழுவி
போசனங்களுண்டு புனல்வார்த்துக்கைதுவட்டி
பஞ்சணைச்சாலையது படுக்கையறைசோடியென்றாள்
கடுகவெழுந்தார்கள் கட்டழகிதாதியரும்

கண்மூன்றுடைய கனவயிரக்கட்டிலிட்டு
மெத்தைமடித்திட்டு மேலேயணைகோலி
காம்பரிந்தலுங்கலப்பூ கட்டிலின்மேல்பரப்பி
கால்கோட்டைகைகோட்டை இட்டந்தகாரிகைக்கு
ஒருதலையணையா மொய்பாரப்பஞ்சணையாம்
அன்னவூசல்மேலே அழகாகசோடித்தார்
அத்தர்புனுகுகளை அள்ளித்தெளித்தார்கள்
கதம்பகஸ்தூரிகளை கரைத்துத்தெளித்தார்கள்
சந்தனமுங்குங்குமமும் சவ்வாதுதான்தெளித்து
சாம்பிராணிவாடைகளும் சந்தனப்புகைகொடுத்தார்
பஞ்சணைமெத்தையண்டை தாம்பலவட்டில்வைத்தார்
கச்சாக்களிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
ஆரங்கிபாக்குகளும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
வாகாயிளைச்சுருளும் வர்னத்துவர்பாக்கும்
கொத்துதுவர்பாக்கும் கோவையிலைச்சுருளும்
முத்துசுட்டசுண்ணும்பும் மொய்குழற்குவைத்தார்கள்
கெண்டியில்தீர்த்தமும் கொண்டுவந்துவைத்தார்கள்
குத்துவிளக்கும் குடவிளக்குமேற்றிவைத்தார்
மாடவிளக்கும் மயில்விளக்குமேற்றிவைத்தார்
ஆயிரம்பெருவிளக்கவ் வாசலிலேற்றிவைத்தார் [டார்
சோடித்தோமம்மாவென்று சொல்லியேதெண்டனிட்
அப்போ-பவளக்கொடியாளும் பத்தினியுந்தானெழுந்
காவல்பதினெட்டுவாசல் காக்கிறதாதியர்கள் [து
பத்திரமாகாவலென்று பஞ்சணையில்போயிருந்தாள்
பள்ளியறைச்சாலையிலே பைங்கிளியும்போயிருந்தாள்
காயாரக்காய்த்த கமுகினிளம்பாக்கும்
வாயாரத்தின்றவளும் மலரணையிற்பள்ளிகொண்டாள்
நிமிசாபெரியலகு நேரிசமாமபெரியகத்தி
மந்திரவாளுருவி மார்மேலேசாற்றிக்கொண்டாள்
பவளக்கொடியாளும் பள்ளிகொண்டாளப்போது
அங்கங்கேதாதிமார் அனைவோரும்பள்ளிகொண்டார்
அருச்சுனன் அன்னவடிவைவிட்டுயெனிதருபமாகுதல்
அனந்தல்நெடுநாழி சென்றபிறகாக
ஆணழகனருச்சுனனும் ஆயனைத்தானினைந்து
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைந்து
கூண்டைத்திறந்தவனும் கொப்பெனவேரூபமானான்

அன்னவடிவைவிட்டு ஆள்ரூபமானுனே
பொல்லாதகாதல் புலம்புதுகெவுளியது
வன்குரலில்பல்லியது வலப்புறமாய்ச்சொல்லுகுது
எழும்பியகாதலை எண்ணியவள்பார்ப்பளவில்
ஆள்வரத்தாகவே அக்கெவுளிசொல்லுகுது [தும்
அடுத்தடுத்துசொல்லுவதும் ஆள்வரத்தாய்க்காணுவ
இத்தனைநாளாக இல்லாதகெவுளியது
ஒருநாளுஞ்சொல்லாதே உச்சிதமாய்ச்சொல்லுதிப்
காட்டிலிருந்தவர்கள் கள்ளரோநானறியேன் [போ
ஆரம்பம்பண்ணமல் அழுதாற்போலேயிருந்தாள்
பின்னுமரைநாழி பொறுத்தபிறகாக
பொல்லாதகாதல் எழும்பிற்றுபொற்கொடிக்கு
எழும்பியகாதலை எண்ணியவள்பார்ப்பளவில் [வதும்
அடுத்தடுத்துச்சொல்லுவதும் ஆள்வரத்தாய்க்காணு
எண்ணிக்கலங்கி இளங்கொடியாளேதுசொல்வாள்
ஆரடிதாதிகளே அலங்காரச்செங்கமலம்
பஞ்சணைமேலாகப் பாங்கியரேபள்ளிகொண்டேன்
ஒருநாளுஞ்சொல்லாத உச்சிதகெவுளியது
வலப்புறத்துப்பல்லி வடபுறமாய்ச்சொல்லுதடி
கெவுளியின்சாஸ்திரத்தை ஆராய்ந்துபாரடிநீ
என்றதுகேட்டவுடன் இளங்கொடியாள்தாதியர்கள்
அவளறிந்தசாஸ்திரத்தை ஆராய்ந்துபார்க்கலுற்ருள்
ஆரோதெரியாது ஆள்வருத்தாய்காணுதென்ருள்
அவ்வார்த்தைக்கேட்டுமவள் ஆரணங்குவதுரைப்பாள்
காவல்பதினெட்டுவாசல் காக்கிறமங்கையர்கள்
பத்திரமாகவே காத்திடுங்கள்பைங்கொடியை
எச்சரிக்கையாகவே யிருங்களடிகாவலிலே
தப்பிதமுண்டானுல் தலையைத்தறித்திடுவேன்
காவலுடையவற்கு கட்டுதிட்டம்பண்ணிவைத்தாள்
பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள்சொற்படிக்கு
பதினெட்டுவாசலுள்ளார் பத்திரமாய்க்காவலுற்ருர்
அன்னவூசல்மேலாக ஆரணங்குபள்ளிகொண்டாள்
பின்னுமொருநாழி பொறுத்தபிறகாக
பொல்லாக்கெவுளியும் சொல்லுதே அடுத்தடுத்து
பின்னுமொருநாழி பொறுத்தபிறகாக
காண்டாவனமெரித்த காளையெழுந்திருந்து

எப்படிக்குஇவளுடனே யிணங்கிமருவிவிடுவேன்
மூச்சைப்பிடித்தவனும் விளக்கையணைத்துவிட்டான்
கொம்பனையாள்மெத்தையை கொப்பென அசக்கிவிட்
பஞ்சணை மெத்தையிலே மணிகளசைந்ததுகாண்[டான்
பொட்டெனவிழித்து பொற்கொடியும்பார்த்தாளே
மந்திரவாளாலே வீசினுள்மாதுகன்னி
முன்லாகையாகாமல் பின்லாகையால்குதித்தான்
நற்பவளத்தூணு நடுவாகயிற்றதுகாண்
வெட்டவிழுந்தது வீரமணிவாளாலே
பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாளேதுசொல்வாள்
வானவர்கள்தேவர்களும் வந்தாரோவாசலுக்கு
வானவர்களானுக்கால் வாள்முனைக்குத்தப்பிடுவார்
மனுஷரூபமானுக்கால் மாண்டுமடிந்திடுவார்
என்றதுசொல்லி இளங்கொடியாள் தான்படுத்தாள்
பின்னுமொருநாழி பொறுத்தபிறகாக
ஆனந்தமார்பனவன் அர்ச்சுனராஜதுரை
மஞ்சத்தைத்தான்பிடித்து மன்னனசக்கிவிட்டான்
அரைவடமும்கிண்கிணியு மசைந்துகிடுகிடென்ன
அன்னமும்பொன்மயிலும் ஆடிற்றுவோசையுடன்
மஞ்சப்பிரண்டது மணிகளசைந்ததுகாண்
வேல்பொருதுங்கண்ணாளும் வீசலுற்றுள நந்நேரம்
வீசினவாளும் வேந்தரவாருச்சுனரும்
முன்லாகையாகாமல் பின்லாகையால்குதித்தார்
நற்பவளத்தூணு நடுவாகயிற்றதுகாண்
கண்விழித்துப்பார்த்தாளே கட்டழகிமாதுகன்னி
காட்டிலிருந்தவொரு கள்ளன்திருடனே
வானவர்கள்தேவர்கள் வந்தாரோநானறியேன்
பஞ்சம்புரளுவதேன் மணிகளசைவானேன்
வானவர்களென்றுலென் வாள்முனைக்குத்தப்பிடுவார்
ஆள்ரூபமானுல் அவர்பிழைக்கபோறதில்லை
ஏறெடுத்துப்பார்த்தாளே யிளங்கொடியாளருச்சுனரை
மன்னனமுதுகிலே மச்சரேகைகண்டாளே
அப்போவிஜயன் அர்ச்சுனனுமேதுரைப்பான்
உன்-வாசலுக்குவானவர்கள் தேவர்களுமவாராரோ
நான்-தேவாதிபெண்டமடி தேர்விஜயனருச்சுனன்நான்
மாயனெம்பெருமாளுக்கு மைத்துனன்நான்தாணடி

பல்லொளியைக்காட்டினான் பவளக்கொடியாட்கு [ன்
பல்லொளியைத்தான்காட்டி பார்த்துநகைத்துவிட்டா
பல்லொளிகண்டவுடன் பவளக்கொடிசோர்ந்துவிட்
டாள், சோர்ந்துமயங்கியவள் ஸ்மரணை தப்பிகீழ்விழுந்
தாள், ஆனலழகுமன்னன் அர்ச்சுனன்தானெழுந்து
சாயமணிக்கவுரி சந்தனத்தாலூதுவத்தி
வீசினகளைதெளிய வெண்சாமரைகவுரி
வீசக்களைதெளிந்து மெல்லியருங்கண்விழித்து
கற்பழியாக்கன்னியரும் கற்பழிந்துபோனேனே
கற்பழிந்துபோனேனென்று கன்னிபுலம்புகிறாள்
அப்போவிஜயன் அர்ச்சுனனுமேதுசொல்வான்
நீதானோகற்பழிந்தாய் நேரிழைநாயகமே
கற்பழிந்தமாதர்களைக் கன்னியரேசொல்கிறேன்கேள்
தீயிற்பிறந்தவளும் தென்னாடன்பாவையரும்
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளிநாயகியும்
நாகம்பயின்றெடுத்த நறுநுதலாள்கன்னியரும்
அச்சுதன் தங்கையவள் ஆரணங்குசுபத்திரையாள்
மருடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசியல்லியரும்
நான்-கற்பழித்தமாதர்கள் கணக்குமிதங்களில்லை
என்றதுகேட்டு இளங்கொடியாளேதுசொல்வாள்
எத்தேசகாலமும் இதுவேதொழில்தானோ
எப்போதுமெந்தனுக்கு இதுவேதொழில்தாண்டி
குருகுலவம்மிசத்தில் குந்திவயிற்றிலே
ஐவருடன்பிறந்தேன் ஆனந்தவாழ்மாரி
அவனிமுழுவதும் ஆளுகிறார்தர்மலிங்கம்
நான்-தேவியைக்கொள்கிறதுஞ் செல்வரையீனுறதும்
இதுவேதொழிலாக இருக்கிறேனேந்திழையே
மன்னவருந்தேவியரும் மனதுறவானபின்பு
உன்மேல்மையலாகி உந்தனைச்சேரவென்று
அன்னவடிவதுநான் கொண்டேனேஆரணங்கே
வேடனார்கைதனிலே விலையாகக்கொண்டாயே
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனையடி
என்-மூக்கினால்உன்மார்பை குத்தினேன்மங்கையரே
உன்-மார்சதையைக்குத்தி வலித்தேனடிமங்கையரே
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனையடி
ஆளனுந்தேவியுமாய் அக்காட்டில்நானிருந்தேன்

கதண்டுகொட்டிசெத்தவனைப் போலாகநானிருந்தேன்
பவளக்கொடியறுத்துக் கட்டிவைத்தாய்பத்தினியே
கட்டுக்கொடிகைய அறுத்தேனடிகன்னியரே
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனேயடி
யானைகட்டுஞ்சங்கிலியால் ஆணங்கே கட்டிவைத்தாய்
சங்கிளிநானறுத்துப் போட்டேனடிதையலரே
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனேயடி
உன்-மார்பின்சரப்பளியால் வரிந்தெனேக்கட்டிவைத்தா
உன்-தாதியரை நீயனுப்பி வாங்கிவரச்சொன்னுயே [ய்
சொல்லாதவார்த்தையெல்லாஞ் சொல்லியனுப்பினண்
டி, உன்னை-திட்டியனுப்பினண்டி தீங்காகச்சொன்னே
அத்தாலுஞ்சாடை யறியாமற்போனேயடி [னடி
அன்னவடிவு எடுத்தேனே ஆரணங்கே
வேடனுர்கொண்டுவர விலைகொடுத்துவாங்கினேயே
உன்-மூத்துவ்தனத்தைநான் குத்திவலித்தேனே
மார்பின்சதைதனைத்தான் குத்திவலித்தேனே
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனேயடி
வேடனைப்போலாக வந்தவனுமென்தோழன்
அன்னத்தைதாதியர்க ளரண்மனையிற்கட்டிவைத்தார்
பவளக்கால்மண்டபத்தில் பத்தினியேகட்டிவைத்தார்
அன்னவடிவைவிட்டு ஆள்ரூபமானேனடி
பஞ்சணைமெத்தையை அசைத்தேன்மணியசைய [து
உனக்கு-அழகேபெரிதுகண்டாய் ஆண்மைகள்போதா
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசியல்லிநல்லாள்
அல்லியவளுடைய ஆண்மையுனக்கில்லையடி
இவையெல்லாஞ்சொல்லியே சிரித்தானிளவிஜயன்
பவளக்கொடிமாது பத்தினியுமேதுசொல்வாள்
தோழருமநீருமாய் வந்தேனென்றீர்சுந்தரரே
அருகேவந்ததோழரவர் ஆணழகாயெங்கேயென்ருள்
ஊருக்குஅப்பாலே பிள்ளையார்கோயிலண்டை
பிள்ளையார்கோயிலண்டை யிருக்கிருனென்தோழன்
இட்டுவரச்சொன்னுலே இக்ஷணமேநானழைப்பேன்
ஆனுலழைத்துவா ஆணழகாதோழனேத்தான்
பவளக்கொடியாள் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை
அழைத்துவர அர்ச்சுனராஜனை அனுப்புதல்
என்றதுகேட்டு இளவிஜயனேதுசொல்வான்

எந்தவழியாக இளங்கொடியேநான்போவேன்
சுரங்கத்துக்குள்ளாக சுருக்காய்நடவுமென்ருள்
அப்படியேநல்லதென்று அருச்சுனனுந்தானெழுந்து
சுரங்கத்துக்குள்ளாக சுருக்காய்நடந்தானே
கோட்டைகடந்தானே கொத்தளமுந்தான்கடந்தான்
பிள்ளையார்கோவிலண்டை போருனே வாள்விஜயன்

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி அர்ச்சுனராஜனே
நினைத்துப் புலம்பல்

அச்சுதானந்த ஐயர்புலம்புகிருர்
ஆருயிர்த்தோழனே அருச்சுனனேயென்னசெய்வேன்
உன்-அண்ணன் தருமருமே அனுப்பினருன்பிறகே
இருவருமாகவே யிங்குவந்தோம்தீவுதனில்
உன்னையிழந்துநான் ஊர்வழியேபோவேனே
மாதர்மேலாசையாய் மயக்கமெடுத்தீரே
அன்னவடிவாக ஆசைகொண்டுபோனவிடத்தே
அவளை-கூடியணையயிலே கொம்பனைமார்கண்டாரே
பார்த்திபாஉந்தன் பதட்டமறிவேனே
நீ-கட்டியணையயிலே காவலர்கள்கண்டாரோ
அவளை-கூடியெழுந்திருக்கக் கோடிபேர்வந்தாரோ
உன்னை-கட்டிப்பிடித்தாரோ காவலிலேவைத்தாரோ
வெட்டியெறிந்தாரோ வீரமணிவாளாலே
உத்தமவீரியனே உயிர்க்கழுவில்வைத்தாரோ
நீ-மாண்டுமடிந்தாயோ வயிரமுடிசூந்திற்ருே
சுந்தனவடிவழகா தருமருக்கேதுசொல்வேன்
வெற்றிமதயானை வீமருக்கேதுசொல்வேன்
ஈரல்புகுந்த யிரட்டையர்க்கேதுசொல்வேன்
தோராவடிவழகி துரோபதைக்கென்னசொல்வேன்
மந்தாரக்குந்தியற்கு மாதருக்கென்னசொல்வேன் [ன்
அவர்-அங்கம்பிழையாதே ஆணழகாஎன்னசொல்வே
காணவும்போறேனே காண்டீபங்கொண்டவனை
பாண்டிப்பெருமாளை பார்க்கவும்போறேனே
என்றுசொல்லிமாயவரும் ஏங்கிப்புலம்பலுற்ருர்
அந்தச்சமயத்திலே அங்குவந்தான்வாள்விஜயன்
ஏன்காணுமச்சுதரே யேங்கிப்புலம்புகிறீர்
என்-சமர்த்துகளும்சேவகமும் தாழ்வாகப்போறதில்லை
எந்தவிதத்திலும் ஈடழித்துநான்வருவேன்

என்றதுகேட்டுமெப்போ ஏதுசொல்வாரச்சுதரும்
என்னவடிவாக யிருந்தாயவளுடனே
அன்னவடிவாக அவளுடனேசேர்ந்தீரோ
ஆள்ருபமாகி அவளுடனேசேர்ந்தீரோ
மனிதருபமாகி மாதரைச்சேர்ந்தீரோ
என்னவடிவாக யிருந்திரவளுடனே
அருச்சுனன் பவளக்கொடியாள் சேதியைச்சொல்லல்
என்றதுகேட்டுமெப்போ இளவிஜயனேதுசொல்வான்
அல்லகாணச்சுதரே ஆயர்பெருமாளே
அன்னவடிவாக இருந்தேனவளிடத்தில்
பவளக்கால்தூணடுவே பத்தினியாள் கட்டிவைத்தாள்
பஞ்சணைமெத்தையிலே பள்ளிகொண்டாள்பத்தினியும்
அர்த்தபாத்திரிவேளையிலே நானெழுந்தேனச்சுதரே
அவள் நித்திரைசோதித்து நினைவறியவேணுமென்று
அன்னவூசல்தன்னை நான் அசைத்துவிட்டேனப்போ
து, அசைத்துவிட்டேனப்போது அவள்கையில்வாளுரு
வீசினுளந்நேரம் வீரமணிவாளாலே [ருவி
முன்லாகையாகாமல் பின்லாகையாய்க்குதித்தேன்
மனிதருபமானுக்கால் வாள்முனைக்குத்தப்பார்கள்
தெய்வருபமானுக்கால் திரும்பிப்பிழைத்திடுவார்
வந்தவாரெனறு வாய்மொழியுங்கேட்கலுற்ருள்
நான்-தேவாதிபிண்டமடி தேர்விஜயனருச்சுனன்டி
பேரால்புகழ்பெற்ற பெருமாளவர்மைத்துனண்டி
மாயன்பெருமாளுக்கு மைத்துனனும்நான்தாண்டி
இவ்வார்த்தைநான்சொனனேன் இளங்கொடிமாதருக்
கு, பலலொளியைநான்காட்டி பார்த்துநகைத்துவிட்
டேன், கண்டுமயங்கிவிட்டாள் கட்டழகிகன்னியவள்
கோபித்துக்கண்சிவந்து தோகையிளங்கொடியாள்
கூடிமருவினேன் குங்குமச்சாலையிலே
மருவிப்பிரிந்தேனே மாதருறவானேன்
உம்மையழையுமென்று உத்தாரம்பண்ணிவிட்டாள்
அவள்-மாளிகைக்குப்போக வாருங்காணச்சுதரே
அப்படியேயச்சுதரும் ஆணழகரிருவருமாய்
சல்லடந்தான்தொடுத்துத் தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டிமேலொட்டியாணம் சதுரமாய்வரிந்துகட்டி
முத்தினுருமாலை முகமிலங்கக்கட்டினுர்கள்

சட்டைதமானுகளும் தரித்தாரழகுபெற
பொன்முத்துப்பட்டாடை போர்த்தினர்பட்டாடை
அப்போதருச்சுனனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
அச்சுதானந்த ஐயரேயென்தோழா
சரப்பளியும்பொன்னுந் தானெடுத்துவாருமென்றான்
அப்படியேயச்சுதரும் அழகுமூட்டைதானெடுத்து
இருவருமாகவே யிசைந்துவழிநடந்தார்
சுரங்கத்துவழியாகத் துரிதமாய்ப்போய்ப்புகுந்தார்
பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள்கோட்டையிலே
உள்வாசல்போய்நுழைந்தார் உத்தமவீரியர்கள்
அவள்-சிங்காதனத்துக்கு முன்பாகவந்துநின்றார்
வந்தவரைக்கண்டாளே மாதுயிளங்கொடியாள்
வாருமவாருமென்று வணங்கினள்மாதவளும்
பத்தியுடன்புத்தியுடன் பாதஞ்சரணமென்றாள் [து
கொண்டுவந்தமூட்டையைக் கொற்றவர்கள் கீழேவைத்
கொம்பனைக்கெதிரில்வந்து கொற்றவர்கள்தானமர்ந்தா
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும் [ர்
வேல்பொருதுங்கணாளும் வேந்தர்களைத்தான்பார்த்
உங்களிருவருக்கும் இதுவேதொழிலோவென்றாள் [து
எங்களிருவருக்கும் இதுவேதொழில்களென்றார் [டியும்
மூட்டையென்னவென்றுசொல்லி கேட்டாளிளங்கொ
அப்போ-அச்சுதானந்த ஐயருமேதுசொல்வார்
அருச்சுனருமுன்னாலே அன்னவடிவெடுக்க
அவர்-ஆடலும்பாடலும் அதிசயத்தை நீபார்க்க
உன்-கொலுமுகச்சாவடியிற் கொண்டுவந்தேன்முன்பா
அன்னமெனவுசொல்லி ஆரணங்கேநான்பிடித்து [க
வேடனுமாக விலைகூறிவந்தேனே
என்னவிலையென்று இளங்கொடியேநீகேட்க
ஆயிரம்பொன்னென்று ஆரணங்கேசொன்னேனே
நீ-அன்னமொருதட்டும் பொன்னுமொருதட்டுமாக
பொற்கொடியேநீகொடுத்த பொன்மூட்டையம்மாவிது
காண்டீபனர்ச்சுனரைக் கானகத்தில்கட்டிவைத்த
உன்-மார்பின்சரப்பளி மாதாவேயிந்தாவென்று
கருநீலப்பூங்குழலாள் கையிலேதான்கொடுத்தார்
அப்போதுபெண்மயிலும் அவள்கையில்தான்வாங்கி
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பொற்கொடியாளப்போது

மெத்தயிலேப்பா யிருக்கிறீர்வேந்தர்களே
எங்கேயுண்டபோஜனமோ வென்றாளிளங்கொடியும்
அப்போ-ஆயன்பெருமாளும் அரிராமர் தான்கேட்டு
அல்லியிடத்தில் அங்கேபுசித்ததுக ண்
மூன்று நாளாச்சுது மெல்லியரே நான்புசித்து
பவளக்கொடி கிருஷ்ணார்ச்சுனருக்கு விருந்திடல்
இவ்வார்த்தை தான்கேட் டிளங்கொடியாள் தானெழுந்
அவள் ஆக்கப்பதமறியாள் அரிசிபதந்தானறியாள்[து
அப்படிப்பட்ட ஆரணங்குமப்போது
பட்டாடைதான்வாங்கிப் பாவாடையுள்ளுடுத்தி
அடிசில்சமைக்க ஆரணங்குதானினைந்து
பாண்டத்தைக்கழுவி பனிநீருலைவார்த்து
சின்னசம்பாதன்னரிசி தீட்டியுலையிலிட்டாள்
மூத்துப்போல்சாதம வடித்தாளிளங்கொடியாள் [ள்
நந்தியென் னும்பூசனிக்காய் நாலுவிதங்கறிசமைத்தா
வாழைக்காய்பொரியலிட்டாள் வழுதலங்கா தான்குழம்பு
பீர்க்கங்காய்பொரியலிட்டாள் புடலங்காய் தான்குழம்பு
கத்தரிக்காய்த்தான்பொரியல் கருணைபுளிக்குழம்பு
கொத்தவரைக்காய்கள் குலையோடே பொரியலிட்டாள்
பாவற்காய்பச்சடியும் பயிற்றங்காய்த்தான்பொரியல்
அத்திவிறகொடித்து திதிக்கப்பால்காய்த்து
புத்துருக்குநல்லநெய்யாம் பொன்போல்பருப்புகளும்
அதிரசமுந்தேன்குழலும் அறுசுவைபதார்த்தங்களும்
பத்துவிதக்கறியும் பதினெட்டுப்பச்சடியும்
எட்டுவிதக்கறியும் இயலானபோசனமும்
ஆயிரத்தெட்டு அரிக்கறியும்பொரிக்கறியும்
கடுகச்சவையலிட்டாள் கன்னியிளமயிலும்
ஆச்சுதுபோசனங்கள் அமுதுண்ண வாங்களென்று
பாளையுமோலையும் பக்குவமாய்கைகொடுத்தாள்
பாளைகொண்டுபல்விளக்கி ஓலைகொண்டுநாவழித்து
தீர்த்தநீர்வாங்கி திருமுகஞ்சுத்திபண்ணி
வசந்தநீர்வாங்கி மதிமுகஞ்சுத்திபண்ணி
பூசைபண் ணுமண்டபத்தில் புண்ணியர்கள்வந்துநின்
வாழையிலைபோலே வழித்திட்டார்வெண்ணீறு [று
கோவையிலைபோலே குழைத்திட்டார்திருநீறு
பூசைமுடித்து புகழ்வேந்தர்வீரியரும்

போசனமண்டபத்தில் புண்ணியர்கள்வந்தமர்ந்தார்
வட்டமணைபோட்டாள் வந்தவர்களிருவருக்கும்
வட்டமணைமீது வந்தமர்ந்தாரிருவருமாய்
வாழையிலைபோட்டு வட்டித்தாள்சாதமது
சுத்திக்கறியைவைத்தாள் தோகையிளங்கொடியாள்
அள்ளிப்பருப்பையிட்டா ளதுகொண்டநெய்வார்த்தா
ள், குளிர்ந்தசலம்வென்னீரும் கொண்டுவந்துவைத்தா
கனிவர்க்கமுஞ்சிலது கச்சாயமுஞ்சிலது [ளே
இத்தனையும்தான்படைத்தாள் ஏந்திழையாளப்போது
உண்ணுங்களென்று உபசரணைசெய்யலுற்றாள்
போசனங்களுண்டு புண்ணியருங்கையலம்பி
சிங்காதனத்திலே தேர்விஜயன்வீற்றிருந்தான்
மாயன்பெருமாளும் வந்தாசனத்திருந்தார்
காச்சாக்களிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
ஆரங்கிபாக்குகளும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
அள்ளிக்கொடுத்தாளே ஆரணங்குயிருவருக்கும்
பவளக்கொடிமாது பத்தினியாளே துரைப்பாள்
அச்சுதானந்தரே அண்ணாவே நீர்கேளும்
சேராம்பூராசாக்கள் செய்தபெருந்தவத்தால்
பவளக்கொடிமாது பத்தினியாள்பெண்பிறந்தேன்
பதினாறுவருஷமாய் பட்டமரசாண்டேன்
கொள்ளவருவார்கள் கோடானகோடியுண்டு
மாலையிடவந்தவர்கள் வண்ணலட்சங்கோடியுண்டு
நான்-மாலைதரியாமல் மணமாலைசூட்டாமல்
நித்யகன்னியாகவே இருந்தேனின்னாள்வரைக்கும்
அருச்சுனர்தன்னாலே அழிந்துதேயென்தவங்கள்
பத்தினிதாபமது பாழாய்முடிந்துதே
எந்தன்விதிப்பயனை ஏதென்றெடுத்துரைப்பேன்
கதியைத்துலைக்கவல்லேன் காவேரிநீந்தவல்லேன்
என்-விதியைத்துலைக்குகைக்கு வெல்லவகையறியேன்
சேராம்புராசருக்கு தேன்மொழிநா னென்னசொல்வே
இப்படியாக இளங்கொடியாள்தான்புலம்ப [ன்
அச்சுதானந்தரும் ஆரணங்கைத்தான்பார்த்து
என்னென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பான்மங்கையர்க்கு

கிருஷ்ணர் பவளக்கொடியாளுக்கு கனவு சொல்லல்

பவளக்கொடிமாதே பத்தினியேசொல்வதைக்கேள்

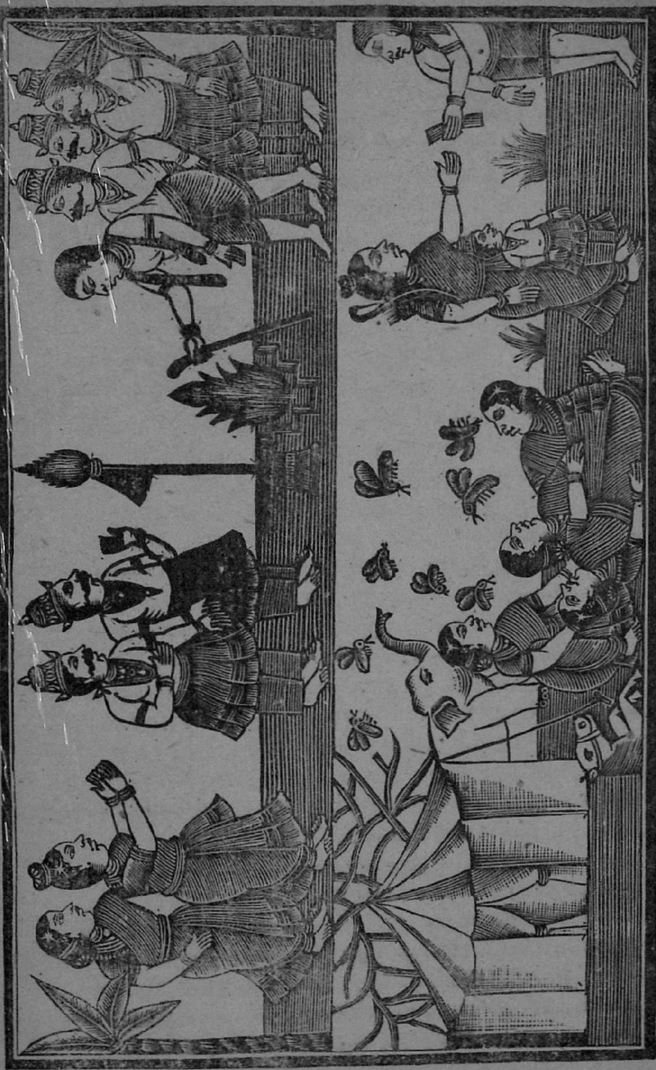
என்னைப்பிறப்பித்த ஈஸ்வரனுமீஸ்வரியும்
அக்கினியாற்றுக்கு அருகாகத்தான்வந்து
சூலமொருகையிலே கபாலமொருகையிலே
மானுமொருகையிலே மழுவுமொருகையிலே
விரித்தசடையும் வெண்புலித்தோலாசனமும்
பக்கங்கொலுவிருக்கும் பார்வதிநாயகமும்
கங்காபவானிப்ரும் கவுரிதரித்தவரும்
திருக்கண்ணுடையவருந் திருநீறுதானணிந்து
வெள்ளைரிஷபமேறி வித்தகரும்வந்தார்காண்
நான்-கண்டுபயந்து கடுகசரணமிட்டேன்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாளே பவளக்கொடிமாதே
சேராம்பூராசாக்கள் செய்ததவத்தாலே
பவளக்கொடிமேலே பாலகியையுண்டுபண்ணென
பதினாறுபிராயமட்டும் பட்டந்தரித்தாளுமென்றேன்
மாலைதரியாமல் மணமாலைசூட்டாமல்
இருந்தீரேயாமானால் எரித்திடுவேன்பட்டணத்தை
பட்டணத்தைநீறாக்கிப் பதியையெரித்திடுவேன்
மெய்யாகக்கண்டேன் விழித்தேன்கனவாச்சு
இப்படிகனவுகண்டேனென்று நீசொல்லுமென்றார்
அப்படிக்குச்சம்மதித்தாள் ஆரணங்குமப்போது [மாய்
போய்வாரோமென்றுசொன்னார் புண்ணியர்களிருவரு
அப்படியேநல்லதென்றாள் ஆரணங்குபவளக்கொடி
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அருச்சுனனுமாயவரும்
சுரங்கத்துக்குள்ளாக துரிசாய்நடந்துவந்து
சுரங்கத்தைவிட்டு வடகோடிகானகத்தில்
பிள்ளையார்கோவிலண்டை போயிருந்தாருத்தமர்கள்
அப்படிக்குத்தானிருக்க ஆரணங்குமங்கையவள்
சப்ரகூடமஞ்சத்தில் தையல்நித்திரைசெய்தாளே
அந்தச்சமயத்தில் ஆரணங்குதாதியர்கள்
அருகேபுடைசூழும் அரிவையர்கள்வந்துநின்று
தட்டியெழுப்பினார்கள் தாமக்குழலாளை
அலண்டுயெழுந்திருந்தாள் ஆரணங்குமங்கையவள்[ம்
அவள்-மஞ்சத்தினமேலிருந்த மல்லிகைபுஷ்பமெல்லா
காம்பழுகிநிற்கக் கண்டார்கள்தாதியர்கள்
ஒருநாளுங்கருகாத மல்லிகைப்புஷ்பமெல்லாம்
காம்பழுகிநிற்பதென்ன காரணமோசொல்லுமென்றார்

பவளக்கொடியாள் கண்டகனவை தாதிகளுக்குச் சொல்லுதல்

பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடிசொல்லுகிறாள்
மஞ்சத்தின்மேலேநான் மாதர்களே நித்திரைசெய்தே
அந்தநல்லவேளையிலே ஆதிசிவனிங்கேவந்து [ன்
என்னை-கட்டியெழுப்பினார் தாமக்குழலாளே
அலண்டுஎழுந்திருந்து ஆரென்றுநான்கேட்டேன்
உன்னைப்பிறப்பித்த உம்பர்பிரான்வந்தேனென்றார்
எங்கேவந்தீரென்று இளங்கொடியும்நான்கேட்டேன்
பதினாறுவயதளவும் பட்டமாசாண்டாய் [து
கேட்டவரம்நானகொடுத்தேன் கிளிமொழியேயிப்போ
மணமாலைசூட்டுமென வாழ்த்திமறைந்தாரே [ன்
மாலையிட்டுக்கொண்டதாக மங்கையரேகணவுகண்டே
மஞ்சத்தின்மேலேநான் மருவியிருந்தனடி
நான-கண்ட கனவாலே கருகிற்றுபுட்பமெல்லாம்
மாதர்களேஎன்கனவு மற்றொன்றும்நானறியேன்
என்றுஇளங்கொடியாள் எடுத்துரைக்கவப்போது
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியர்கள்தான்கேட்டு
மணமாலைசூட்டுதற்கு மனமுண்டோமங்கையரே
அப்படியேசம்மதந்தான் அரிவையிளங்கொடியே
இவ்வார்த்தைதானகேட்டு எழுந்தாரேதாதியர்கள்

பவளக்கொடியாள் கண்ட கனவைக்கேட்டு தாதிகள்போய்ச் சேராம்பூராசாக்களுக்குச் சொல்லல்

சேராம்பூராஜாண்டை தீவிரமாயோடிவந்து
மூக்காலடிவணங்கி மூவிருகால்தெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமாதர்களைக் கண்டார்கள்ராசாக்கள்[றார்
என்னைப்பணிந்ததென்ன ஏந்திழையேசொல்லுமென்
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கன்னியர்கள்சொல்லுகிறார்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடிநாயகியாள்
பதினாறுவயதளவும் பட்டங்கட்டியாண்டிருந்தாள்
பட்டங்கட்டியாண்டிருந்தாள் பாருலகமத்தனையும்[லே
இன்றையதினத்திலே இளங்கொடியாள்கோட்டையி
கண்டவதிசயத்தைக் கன்னியர்கள்சொல்லுகிறோம்
பார்த்தவதிசயத்தைப் பாவையர்கள்சொல்லுகிறோம்
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்போம்மன்னர்க
மஞ்சத்தின்மேலிருந்த மலர்கள்கருகிற்று [ளே

கிருஷ்ணன் அருச்சுனராஜனுக்கு கிழப்பிராமணவடிவங் கொடுத்தல்

இது-என்னென்றுகேட்டோம் இளங்கொடி நாயகியை
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடிசொன்னது
என்னைப்பிறப்பித்த ஈஸ்வரரும்வந்துநின்று
சொற்பனஞ்சாதித்தார் தோகையிளங்கொடிக்கு
பதினாறுவயதளவும் பட்டமரசாண்டாய்
கேட்டவரங்கொடுத்தேன் கிளிமொழியேயுந்தனுக்கு
இனி-மணமாலைசூட்டிக்கொண்டுவாழ்ந்திருவையகத்தி
என்றுவுரைத்தாராம் ஈஸ்வரனாரப்போது [ல்
இப்படிகண்டேனென்று ஏந்திழைதானுரைத்தாள்
மணமாலைசூட்டுதற்கு மனதாச்சுமங்கையற்கு
என்றுவுரைத்தார்கள் ஏந்திழைமார்தாதியர்கள்
இவ்வசனங்கேட்டார்கள் இன்பமுடன்ராசாக்கள்
சந்தோஷமானார்கள் சரீரங்கள்பூரித்தார்
இன்பங்குளிர்ந்தாரே இருதோளுமபூரித்தார்
வற்றிக்கிடந்ததொரு மாபெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகி முழு ஆறுவந்ததுபோல்
சந்தோஷப்பட்டார்கள் தரணியாளும்ராசாக்கள்
சேராம்புராஜாக்கள் துரைகளவரேதுசொல்வார்
எங்கள்மனதி லிருந்தபடியாச்சுதம்மா
மாலையிடவல்லவோ வருந்தினோம்காலமெல்லாம்
எங்கள்தபசுபலன் யீடேறிப்போச்சுதம்மா [யே
நாங்கள்-பண்ணும்தவசுபலன் பலித்ததம்மாபத்தினி
கன்னிதுலையாதார் காசினியிலாருமில்லை
அப்படியேநீயும் அழகுமணிமாலையிடும்
சிந்தைகுளிர்ந்தாரே சேராம்புராஜாக்கள்
சேராம்புராஜாக்கள் மந்திரிகளையனுப்பி தமுக்கடிக்கும்

பறையனை அழைத்துவரச் சொல்லல்

ஆரடாமந்திரியே அறிவுள்ளவீரியனே
இன்றையப்போதையிலே யென்றன்மகள் தனக்கு
மணமாலைசூட்டவேணும் மங்கையிளங்கொடிக்கு [ம்
தோட்டியைதானழைத்து தமுக்கோசைபோடவேணு
வெட்டியானைத்தானழைத்து வீரமுரசறையவிடும்
மண்டலத்துராசர்களைவரவழைக்கச்சொல்லுமென்றார்
ஆரடாதூதுவனே அழையடாசாம்புவனை
ஓடியழைத்தவனை ஒருநொடியில்வாருமென்று
சொன்னதைக்கேட்டுத் துரிதமாய்த்தூதுவனும்

ஓடியழைத்தவனை ஒருநொடியில்வாங்கவென்முன்
என்னையழைத்தவகை ஏதுகருமமென்முன்
அப்போ-ஐம்பதுபேர்ராசாக்கள்ஐயமாரேதுசொல்வார்
பவளக்கொடிமாது பணிமாலைசூட்டுகிருள்
பட்டத்துராசாக்கள் பலபேருந்தானறிய
முரசறைந்துவாருமென்றூர் முடிமன்னர்மந்திரியும்
நல்லதென அப்படியே நடந்தானேசாம்புவனும்
வெள்ளானைமேலாக விருதுகளைக்கட்டினன் [ன்
வெள்ளித்தமுக்கடித்தான் வெண்கலக்கொம்பெடுத்தா
ஆனையேறிமாலைசூடி அடித்தான்பறையோசை [ட்க
என்னசொல்லித்தானடிப்பான் இராஜாக்கள் தான்கே
சேராம்புராஜாக்கள செய்ததவத்தாலே
பவளக்கொடிமேலே பிறந்தபதிவிரதை
பதினறுவருஷமாய் பட்டமரசாண்டாள்
மணமாலைசூட்டுதற்கு மாதுநினைவானுள்
கொம்பனையைக்கேட்பவர்கள் கோடானகோடியுண்டு
மாலையிடவந்தவர்கள் வையகத்தில்கோடியுண்டு
மாதிதுநாள்வரைக்கும் மணமாலைசூட்டாமல்
நித்தியகன்னியாகவே நீணிலத்தையாண்டிருந்தாள்
இப்போ-மணமாலைசூட்டுதற்கு மாதுநினைவானுள்
திங்கட்கிழமையிலே திகழ்புனர்பூசத்தில்
இருபதுநாழிகையில் எழில்மாலைசூட்டுகிருள்
மனதுள்ளராசாக்கள் வந்திடுங்கள்பந்தலுக்கு
மண்டலத்துராசாக்கள் வந்திடுங்கள்பந்தலுக்கு
அனைவோருமறியவென்று அடித்தான்பறையோசை
அடித்தபறையோசை அந்நகரந்தான்கேட்டு
மண்டலத்துராஜாக்கள் மந்திரிகள்தான்கேட்டு
திக்கிலுள்ளராஜாக்கள் துரைகளெல்லாங்கேட்டார்கள்
பிள்ளையார்கோவிலண்டை யிருந்ததொருபோர்விசயன்
அடித்தபறையோசை ஆணழகன்கேட்டுவிட்டான்
சந்தோஷப்பட்டல்லவோ சரீபங்கள்பூரித்து
என்னவடிவாகப் போவோமவள்பந்தலுக்கு
ஆரைநினைக்கலுற்முன் அளவற்றசிந்தையிலே
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைந்து
அடியளந்தமாயவனே ஐயாசரணமையா
காக்குங்குலதெய்வமே கரியமால்மைத்துனரே

வெண்ணெயுண்டசெவ்வாயா வெற்றிகொடுக்குந் தூயா
கண்ணுக்குளிமைபோல காக்கிறேனென்று சொன்னீர்
இதுவேளையிதுசமயம் ஏழையைக்காருமையா
பவளக்கொடியாளை பணிமாலைசூட்டுதற்கு
மாலைவந்துமார்பில்விழ வரந்தாருமெந்தனுக்கு
மூக்காலேமுள்பொறுக்கி மூணைமரத்தில்கூண்டுகட்டி
காக்காயின்குஞ்சுபோலே கடுகிவளர்த்தவரே
முட்டையில்குஞ்சுகளை முகமறியாப்பாலகரை
பிட்டுவளர்த்திரே பிரபல்யங்காணவென்று
உந்தன்தயவாலே உயிர்கொண்டுலாவுகின்றேன்
பங்கயஞ்சேர்கணணுள் பவளக்கொடியாளை
மணமாலைசூட்டுதற்கு வடிவெனக்குத்தாருமென்றான்

ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் அருச்சுனராஜனுக்கு
கிழப்பிராமணவடிவங் கொடுத்தல்

அந்தச்சமயத்தில் அருச்சுனராஜனுரை
பிராமணரூபமது எடுத்தாரேபுண்ணியரும்
தொண்ணூறும்பத்துஞ்சென்ற துவண்டகிழவனுனர்
நாற்பதுமபத்துஞ்சென்ற நரைத்தகிழவனுனர்
தும்பைப்பூப்போல துவண்டகிழவனுனர்
நாணற்பூபபோலே நரைத்தகிழவனுனர்
பண்ணப்பூப்போலே பழுத்தகிழவனுனர்
பரந்தமுகத்துடனே திரைந்தநரையானுர் [னர்
குஷ்டரோகிப்பிராமணன்போல் கொற்றவரும்ரூபமா
வெள்ளரிப்பழம்போலே வெடித்தது திரேகமெல்லாம்
வெடித்தரணத்திலே புழுக்கள்நெளியுது
சீழுஞ்சலமுஞ் சிந்துதேதேகமெல்லாம்
ஒருகணணுபொட்டை ஒருகாலுநொண்டியானுர்
ஓட்டைத்தலையொன்று ஒடிந்ததெண்டாயுதமும்
செல்லரித்தபுத்தகத்தை சேரவேகைகொடுத்தார்
பட்டயம்மேலாக பரந்ததிருநாமமிட்டார்
அச்சுதானந்தரவர் அறியாதபிள்ளையானுர்
பிராமணரூபமது எடுத்தாரேபுண்ணியரும்
பிள்ளையார்கோவிலண்டை இருந்தாரிருவருமாய்

சேரம்புராசாக்கள் கலியாணஞ்செய்வதற்குப்
பந்தலலங்கரித்தல்

அந்தச்சமயத்தில் சேரம்புராசாக்கள்

வாசலலங்கரித்தார் மணபாலைசூட்டுதற்கு
முத்தைப்பிளந்தார்கள் மூன்றுங்கால்நட்டார்கள்
பவளப்பிளந்தார்கள் பந்தக்கால்நட்டார்கள்
வெள்ளியால்கால்நிறுத்தி வெற்றிலையால்பந்தலிட்டார்
கரும்பாலேகால்நிறுத்தி அருப்பாலேபந்தலிட்டார்
ஈர்க்குப்பிளந்தார்கள் இருகாதம்பந்தலிட்டார்
மூங்கில்பிளந்திார்கள் முக்காதப்பந்தலிட்டார்
நாணல்பிளந்தார்கள் நாற்காதம்பந்தலிட்டார்
வன்னிமரம்பிளந்து வாசலலங்கரித்தார்
மாவிலைத்தோரணமும் மகுடநல்லதோரணமும்
ஆரசிலைத்தோரணமும் அலங்காரம்பண்ணினார்கள்
கண்ணாடிசல்லிகட்டி கவரிமான்சுங்குவிட்டார்
பச்சைகிளிகளைப் பந்தலிலே தூக்கிவிட்டார்
வெட்டிவேர்குருவேரும் விதவிதமாய்த் தூக்கினார்
பட்டாலலங்கரித்து பாளையாலொப்பமிட்டார் [டார்
கோத்தமுத்தைத் தூக்கி கொலுமுகத்தைத்தொங்கவிட்
மற்றமுத்தைப்பந்தலிலே மாணிக்கமாலைவைத்திழைத்
வாழைமரங்கமுகுமரம் வாசலெங்குங்கட்டினார்கள் [து
தென்னைபலாக்காயும் தெருக்களெங்கும்கட்டினார்கள்
எங்கெங்குந்தோரணமும் எங்கெங்குந்திருவிளக்கு
ஜன்னல்கள்தோறுஞ் சரங்கள்மிகக்கட்டினார்கள்
அத்தர்புனுகுகளை அள்ளித்தெளித்தார்கள்
சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சவ்வாதுதான்தெளித்தார்
திலக்கோலமிட்டார்கள் திலத்தின்மேல்பூதெளித்தார்
பந்தலலங்கரித்து பட்டுரத்னப்பாய்போட்டார்
தங்கப்பாய்போட்டார்கள் சரிகைதலையணைகளிட்டார்
ஆயிரமணங்குபெற்ற ஆராட்சிமணியெடுத்து
கற்பகப்பந்தலிலே கட்டியேதூக்கினார்கள்
இரும்புநல்லசங்கிலியால் இயல்பெறவேகட்டினார்கள்
ஆராய்ச்சிமணியை அடித்தார்களோசைபெற
ஆராய்ச்சிமணிசத்தம் அந்நகரில்கேட்டிடுமாம்

ஐம்பத்தாறுதேசத்து இராஜாக்கள் வருதல்

அடித்தபறையோசை எல்லோருங்கேள்வியுற்று
ஐம்பத்தாறுதேசத்து அரசர்களும்வாரார்கள்
ஓரணியாம்பச்சைவில்லு ஒன்றுநூறாயிரமாம் [தம்
இரண்டணியாம்பச்சைவில்லு இரண்டாயிரஞ்சேனை

யானையேறுந் துரைகளெல்லாம் யானையேறிவந்தார்கள், குதிரையேறுந்துரைகளெல்லாம் குதிரையேறிவந்தார்கள், ஒட்டையேறுந் துரைகளெல்லாம் ஒருகோடி வாரார்கள், கண்டவிடங்களெல்லாம் கருமலைபோல் யானைகளாம், பார்த்தவிடங்களெல்லாம் பருவதம்போல்தேரணிகள், கண்கொள்ளாகடுஞ்சேனை மண்கொள்ளாமகாதலங்கள், ஏகமாய்த்திரண்டு எல்லோரும்வாரார்கள்

பூமியதிருகங்கே பூலோகம்நெக்கிடவே
வாரார்கள்ராஜாக்கள் மகமேருகுலுங்கிடவே
பிள்ளையார்கோவில் ஓரமாய்வாரார்கள்
காளையவனருச்சுனனுர் கண்டானே துரைகள் தன்னை
அச்சுதானந்த ரையரே நீர்கேளும்
இத்தண்டராஜாக்கள் இச்சையுடன்வாரார்கள்
மாயன் தயவாலே நான் மணமாலைசூட்டினுல்
இத்தண்டராஜாக்கள் இஞ்சிதின்றகுரங்காவார்
ஏக்கத்துப்போவாரே இருந்தவிடஞ்சொல்லாதே
என்று நகைத்தவரும் எல்லோருடன் நடந்தார்
பார்ப்பான்வருகிறதைப் பார்த்தார்துரைகளெல்லாம்
ஈழக்கிழவனிவன் ஏதுக்குவாரான்காண்
தோலும்நரம்புகளும் தொங்குதுகிழவனுக்கு
அங்கம்சதைகளெல்லாம் ஆடுதுகிழவனுக்கு
இந்தக்கிழவன் ஏதுக்குவாரான்காண்
என்றுசிரித்தார்கள் இயலானராசாக்கள்
கோவிந்தாவென்று கொற்றவனுங்கீழ்விழுந்தான்
தள்ளாடிதடியூன்றித் தான்வருவான்மெள்ளமெள்ள
கொக்கென்றிரும்புவான் கோழைவந்துமாரடைக்க
வப்புவாய்கொட்டிவர வாய்நீறுசொல்லொழுக
கண்ணிரண்டுங்கீரைவிரை காதிரண்டுங்கேளாது
தூக்கியடிவைப்பாராஞ் சுழன்றுவிழுவாராம்
எடுத்துஅடிவைப்பாராம் இடறிவிழுவாராம்
அறுகம்புல்தட்டினுல் அறுபதிடம்விழுவாராம்
மூங்கில்வேர்தட்டினுல் மூப்பதிடம்விழுவார்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
இவனைக்காணுதேயல்லவோ கலங்குகிருள்பவளக்கணி
நெடுநாள்தவமிருந்து நித்திரையும்வாராமல்
கண்கெட்டபார்ப்பானைக் கலியாணம்பண்ணவென்று

மாலையிடத்தேடியே மயங்குகிருள்மங்கையரும்
காணுதேதேடியல்லோ கலங்குகிருளென்றுசொல்லி
இவளைபரியாசம்பண்ணியே பலபேருட்போய்நடந்தா
சேராம்பூராசாக்கள் துரைகளிடபந்தலிலே [ர்
வாகனங்கள்விட்டிறங்கி வந்தமர்ந்தார்மன்னர்களும்
மணக்கோலப்பந்தலிலே மன்னவரும்வந்தமர்ந்தார்
ஆரியகிழவனும் அருச்சுனனும்வந்தமர்ந்தார்

பவளக்கொடியாளை ஸ்நானஞ்செய்வித்து ஆபரணங்களை அலங்கரித்தல்

பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளை
ஆயிரந்தாதிமார் ஆரணங்குவோடிவந்து
சலவைக்கல்மண்டபத்தில் தையலருமோடிவந்து
நூத்திண்ணைமண்டபத்தில் பொற்கொடியைக்கூட்டிவந்
தண்டையசைய சதங்கைதகுதிகென்ன [தார்
கொண்டையசைய குயில்வந்துகூத்தாட
வட்டமணைமேலே மாதரையிருக்கவைத்து
நல்லெண்ணை கொண்டுவந்து நலங்கிட்டார் பந்தலிலே
சம்பங்கியெண்ணை கொண்டு தடவி நலங்கிட்டார்கள்[ள்
குங்குமப்பூயெண்ணை கொண்டு கூந்தல்தனக்கிட்டார்க
மூந்நூறுசுமங்கலிகள் மூன்று நலங்கிட்டார்கள்
ஐந்நூறுசுமங்கலிகள் ஐந்துநலங்கிட்டார்கள்
மங்களம்பாடியே மாதர்நலங்கிட்டார்கள்
சோபனங்கள்பாடியே தோழியர்நலங்குமிட்டார்
ஆலாத்திசுற்றியே அபிஷேகமாடலுற்ருர்
மஞ்சனச்சாலையிலே மஞ்சள்நீராட்டிவைத்தார்
ஓட்டுமஞ்சள்பூசியே ஒளிபவளநீராட்டி
ஸ்நானங்கள்பண்ணியே காமக்கருங்குழலாள்
நீர்காட்டிவூதியே நெருப்பிலதலைசாய்த்து
ஈரத்துகில்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
நனைந்ததுகில்களைந்து நாகரீகப்பட்டுடுத்தி
பாவாடையுள்ளுடுத்தி பட்டாடைமேல்சாத்தி
ஆனந்தமாரியரை அலங்காரம்பண்ணலுற்ருர்
பூவாழைஎண்ணைதொட்டு போதமயிர்கோதி
சீவியேசிக்கறுத்து சிமிழ்போலேகொண்டையிட்டு
வாரிமுடித்தார்கள் மாணிக்கக்கொண்டையிட்டார்
ஒவ்வொருமயிர்களுக்கு எவ்வேழுபொன்னிதழாம்

பொன்னிதழும்பூவிதழும் போகமுடித்தகொண்டை
சுற்றிமுடித்துவைத்த கொண்டைவந்துதோளசைய
தட்டிமுடித்துவைத்த கொண்டைவந்துதாளசைய
ஆயிரம்பொன்பெற்ற அன்பானசவுரிவைத்து
கொண்டைசடையில்லை குப்பியலங்கரித்து
ஆண்மயிலும்பெண்மயிலும் அணிந்தாரழகுபெற
சந்த்ரபிறைசூர்யபிறை சடைநாகந்தானணிந்தார்
நெற்றிக்குச்சுற்றிகட்டி நேர்விழிக்குமையெழுதி
கண்ணுக்குமையெழுதி கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டார்
மூத்தானபொட்டுமிட்டு முன்னாலேதொங்கவிட்டார்
அன்னகொப்புவன்னகொப்பு அருகுவாளிசொருகுவா
மாணிக்கவாளி மயிர்மேலேகோதிவிட [ளி
கமலக்கம்மல்வைடூர்யங் காதிலணிந்தார்கள்
இருதலைப்பட்சிகளும் இசைந்தபட்டுபூச்சிகளும்
பக்கம்புகடிகளும் பச்சைக்கல்முருகுகளும்
மூத்தணிந்தமூக்குத்தி நத்துமணிந்தார்கள்
ஒற்றைச்சரடுகளும் ஒருபுறமாம்பொற்சரிகை
மூத்துச்சரப்பளியாம் மோகனமாலைகளாம
வட்டச்சரப்பளியாம் வராகன்பூமாலைகளாம்
கொத்துச்சரப்பளியாம் கோர்த்தமணிதாவடமாம்
சந்திராரங்கிள்ளட்டிகை தரித்தார்களப்போது
ரவையட்டிகைதனையும் நடுக்கழுத்திற்றான்தரித்து
தோள்வந்திகைவந்தி தொடுத்தார்கள்கைவளையல்
கட்கஞ்சரிபவளங் கைநிறைந்தபொன்வளையல்
உத்திரசஞ்சமது போட்டார்களுத்தமிக்கு
எட்டுவிரலுக்கும் இசைந்தகணையாழி
பத்துவிரலுக்கும் பதிந்தகணையாழி [லை
அரைக்கிசைந்தஒட்டியாணம் அணிந்தாரிடைதனி
தண்டைகொலுசுடனே சதங்கையும்பாடகமாம்
காலாழிகல்லணையாம் பீலாழிபில்லணையாம்
அஷ்டாபரணமெல்லாம் அலங்கரித்தாரன்னேரம்
பட்டுப்பளபளென்ன பாடகக்காலசைய
மூத்துமினுமினென்ன முந்தாணிபொன்னுதிர
திருநீற்றுக்காப்பு திருச்சாந்துபொட்டுமிட்டார்
அஞ்சனக்கண்ணுக்கு அழகாகமையுமிட்டார்
மல்லிகைமாலை மாதவளின்கழுத்திலிட்டார்

சந்தனமும்பன்னீருஞ் சாந்துசவ்வாதுகளும்
குங்குமமும்பன்னீரும் குழைக்தல்லோபூசினர்
பங்கபஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
அப்போ-ஆரை நினைத்தாள் அளவற்றசிந்தையிலே
ஆலவாய்சொக்கரை அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள்
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதா நினைந்தாள்
சுவாமிபெருமாளே துணைவாருமெந்தனுக்கு
பரமசிவனருளால் பார்வதிகிருபையினல்
பவளக்கொடிமேல்பிறந்த பதிவிரதைமெய்யானல்
ஆதிசிவன்பூமாலை அனுப்புங்களெந்தனுக்கு
ஈஸ்வரியாள்பூமாலை வரவேணுமெந்தனுக்கு
கோதைபவளக்கொடியும் கும்பிட்டுநின்றளே
சிவனர்மனமகிழ்ந்து சிந்தைமிகக்குளிர்ந்து
ஆலவாய்ச்சொக்கரும் அம்மன்மீனட்சியும்
திருமாலைச்சந்தனமும் திருநீறுந்தானெடுத்து
ஆரணங்கு அரண்மனைக்கு அந்தரமாயனுப்பிவிட்டார்
வந்தபூமாலையை மாதவளுங்கைப்பிடித்தாள்
மாணிக்கத்தேர்தனிலே வந்துமெள்ளவறினள்
ஏறினபோதே எடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
சுற்றிக்குடைபிடித்தார் சூரியனைக்காணமல்
பக்கங்குடைபிடித்தார் பகவானைக்காணமல்
கவிந்துகுடைபிடித்தார் கதிரோனைக்காணமல்
முந்நூறுதேங்காயை மூடியோடேசூறையிட்டார்
ஐந்நூறுதேங்காயை அடித்தொடைத்துசூறையிட்டார்
முழங்குதுவாத்தியங்கள் மும்மண்டலமசைய
அடிபடுதுபேரிகை அந்நகர்நத்தளிக்க
பேரிகைசத்தம் பெரிதாய்முழங்குதங்கே
ஐங்காதவழிதூரம் அடிபடுதுபேரிகையும்
நாற்காதவழிதூரம் நாகசின்னந்தான்கேட்க
முக்காதவழிதூரம் முரசுமுழங்கிவர
மச்சுரதமேறி வாராளம்மாதுகன்னி
அங்கிருந்தராஜாக்கள் அனைவோரும்பார்த்துரைப்பார்
ஒருவர்க்கொருவர் உகந்துகந்துபேசுகிறர்
நீறுபூத்ததோர்நெருப்பை ஊதிப்பார்த்தநிறம்போல
ஆயிரமின்னலிலே சோதிமின்னல்மின்னிறைப்போல்
தங்கத்தைக்காய்ச்சியே தரையிலேவிட்டாற்போல்

ஈயத்தைக்காய்ச்சியே யிலையிலேவிட்டாற்போல்
பொன்னையுருக்கி பூமியிலேவிட்டாற்போல்
சந்திரனைப்போலாகத் தளும்புகிறுள்தையலரும்
சூரியனைப்போலாகத் துலங்குகிறுள்தோகையரும்
யார்க்கிவள்கிட்டுவாளோ அண்ணமாரே நாமறியோம்
எவர்க்குக்கிடைக்குமோ இந்த நல்லபாக்கியங்கள்
தாங்களேசொல்லியே தலையெடுத்துப்பார்த்திருந்தார்
ஆனந்தவாழ்மாரி அவளுடையதேர்வருது
பார்மன்னர்சபைநடுவே பவளக்கொடிதேர்வருது
அரசர்சபைநடுவே ஆரணங்குதேர் நிறுத்தி
எண்ணுதுமெண்ணுகருள் ஏலப்பசுங்கிளியாள்
அணுலழகுமன்னன் அருச்சுனராசாவை
வடிவோடேவாருமென்று மன்னவனைச்சொன்னதில்
என்னவடிவாக யிருக்கிறுரோமென்றறியேன் [லை
இவளைப்போல்மங்கை எங்குங்கிடையாதோ
நாட்டில்அமையாதோ நாயகியாள்தன்போலே
என்றுமனதில் இசைந்துவழிபோனுரோ
தருமாபுரிக்கலவோ தானடந்துபோனுரோ
என்னசெய்வேன்ஈஸ்வரனே யேதுமறியேனே
கிழக்குமுகம்நோக்கிக் கிளிமொழியாள்பார்த்தாளே
பக்கத்தில்நின்றதொரு பாங்கியவளேதுசொல்வாள்
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னராசாக்கள்
பவளமுடிதரித்த பாராளும்ராசாக்கள்
அங்கவங்கங்கலிங்கம் அவந்தியராசரம்மா
செல்வமாய்ப்பெண்பிறந்து சீரழியநாளாச்சோ
அருமையாய்ப்பெண்பிறந்து அம்பலமானீரோ
சிங்களங்கொங்கணம தெங்கணராசரம்மா
மாளவம்சாளவம் மகதமச்சராசரம்மா
இப்படிக்குத்தாதிசொல்ல யிளங்கொடியாள் தான்கேட்
தெற்குமுகமாகத் திரும்பினுள்ராசாத்தி [டு
பக்கமிருந்ததொரு பாங்கியவளேதுசொல்வாள்
வச்சிரமுடிதரித்த மந்திரிகளராசரம்மா
அருணங்கிடாரம் யவனங்குருசவ்வீரம்
குருகுகொல்லம்சூரசேனம் கோசலஞ்சிந்துசீனம்
மண்டலத்தையாளுகின்ற மகாராசராசரம்மா
மாலைசுழற்றியே மன்னர்மேல்போடுமம்மா

மேற்குமுகமாக மெல்லி திரும்பிப்பார்த்தாள்
பக்கத்திலிருக்கின்ற பாங்கியவளே துசொல்வாள்
பல்லவம்பாஞ்சாலம் பம்பரங்காந்தாரம்
தேசத்தையாளுகிற தீரரிவர்களம்மா
மாலேயைச்சுழற்றியே மன்னவர்மேல்போடுமம்மா
வடக்குமுகமாகத் திரும்பிஞள்மாதுகன்னி
பக்கத்திலிருந்தொரு பாங்கியவளே துசொல்வாள்
துஷ்டர்தனேயடக்குந் துரைகளிவர்களம்மா
வடதேசராஜாக்கள் மன்னரிவர்களம்மா
எந்திழையேஉன்னழகுக் கேற்றபுருஷரம்மா
உன்-மனதுக்கிசைந்த மணவாளன்தானிருப்பான்
மாலேசுழட்டுமென்ருர் மாதரிளங்கொடியை

பவளக்கொடியாள் அருச்சுனனே மாலேதரித்தல்

பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளும்
அப்போ-ஆரை நினேத்தாளே அளவற்றசிந்தையிலே
எவரை நினேத்தாளே எண்ணமற்றசிநதையிலே
ஆகாயவாணி துர்க்கை யம்மன் பிடாரிகளே
மஞ்சளழகிகளே மடிச்சேலேகாரிகளே
பொங்கநயிஞரே பொற்கொடியாண்டவனே
இல்லறத்துதேவதைகள் எல்லோருந்துணேயிருங்கள்
ஆலவாய்ச்சொக்கரே அங்கயற்கண் மீனுட்சி
மதுரைமீனுட்சியம்மாள் வந்து துணேயிருங்கள்
என்னேப்பிறப்பித்த யீஸ்வரரே துணேயிருங்கள்
மாயன்பெருமாள் மங்கைநல்லாள்லட்சுமியே
ஆயன்பெருமாளென் னருகே துணேயிருங்கள்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவரெல்லாங்காத்திருங்கள்
வசிஷ்டாருந்துதியும் மணிமாலேகாத்திருங்கள்
நான்-ஆகாயம்விட்டமாலே அர்ச்சுனனுர தன்கழுத்தில்
சுழற்றிவிட்டமாலேயது சுரேந்திரன்மகன்கழுதகில்
அருச்சுனனுர்தன்கழுத்தில் அழகுமாலேவிழவேணும்
என்னவடிவாக இருக்கிருரோ நானறியேன்
சுவாமியைத்தானினேந்து சுழற்றிஞள் மாலேதன்னே
விரலால்சுழற்றியே வீசிஞள்மாலேதன்னே
சுழற்றிவிட்டமாலேயது சுரர்லோகம்போகிறது
சூரியமண்டலத்தை சுற்றியுலாவுது து
எதிர்ப்பட்டதேவர்களெல்லவரைப்பார்த்துவரும்

நாலுபக்கஞ்சூழ்ந்திருக்கும் ராசர்களைச்சுற்றிவரும்
தேடியேபார்க்குதே தேர்விஜயனருச்சுனரை
ஆரியனைப்போலாக இருந்ததோரருச்சுனர்மேல்
வாள்விஜயன்தோள்மேலே வந்துவிழுந்தது
வேதியன்தன்கழுத்தில் விழுந்ததுபூமாலை
தேவதுந்துமிமுழங்க தேவர்பூமாரிபெய்ய
ஆகாயபேரிகைதான் அடிபடுதுதிமிதிமென்று
பூவருஷந்தான்பொழிந்தார் பொன்னுலகதேவரெல்
ஆராய்ச்சிமணிகளும் அடித்ததுஓசையுடன் [லாம்
சேராம்பூராசாக்கள் தீரர்களும்பார்த்துவிட்டார்
அத்தண்டராசாக்கள் மந்திரிகள்வந்திருக்க
விருத்தனுடதோள்மேலே விழுந்ததென்னபாவமிது
வேதியன்கழுத்திலே விழுந்ததென்னபாவமிது
ஆரியனைமாலையிடப் பிறந்தாளோ ஆரணங்கு
வேதியற்குமாலையிட விதித்துதோயென்மகளே
செல்வமாய்ப்பெண்பிறந்து சீழியநாளாச்சோ
அருமையாய்ப்பெண்பிறந்து அயபலமானீரோ
பிச்சையிரந்துண்ணும் பிராமணற்குப்பெண்டாகி
கல்லெடுப்பரிசிக்கு காத்திருக்கநாளாச்சோ
பாத்தாளியரிசிக்குப் பார்த்திருக்கநாளாச்சோ [ன்
இந்தக்கிழவனுக்கோ இதுக்கோநான்பெண்வளர்த்தீத
குருட்டுக்கிழவனுக்கோ கோடிநாள்தபசுபண்ணேன்
நொண்டிக்கிழவனுக்கோ நோக்கித்தபசுபண்ணேன்
சுண்டிக்கிழவனுக்கோ தனிமாலைசூட்டிவிட்டாள்
இந்தக்கிழவனுக்கோ எவர்தான்வழிவிட்டார்கள்
பாவிக்கிழவனிவன் பந்தலுக்குள்ஏன்வந்தான்
ஆர்காணபிராமணரே அழகுமாலைதாருமென்றார்
பெண்ணரசிதான்போட்ட பூமாலைதாருமென்றார்
அப்போதுவாள்விஜயன் ஆரியனுமேதுசொல்வான்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளகொடியாட்கு
மாலைதரிக்கிறார் மனனவர்களென்றுசொல்லி
பிச்சைக்குவநதவிடத்தில் பூமாலைபோட்டுவிட்டாள்
வேணுமென்றுவநதேனோ மெல்லியரைமாலையிட
பிச்சைக்குவநதவிடத்தில் பெரும்பாம்புசுற்றியது
இவளைநான்பெண்டுவைத்து என்செய்யபபோறேனப்
தள்ளாதகிழவனுக்குத் தையலருமேன்காணும் [பா

மாளுங்கிழவனுக்கு மாதர்களேன்கானும்
எனக்கிட்டமாலைதனை எடுத்துக்கரித்துக்கொள்ளும்
மாலைதரித்துக்கொண்டு மங்கிலியம்நூட்டுகிறோம்
உங்களுக்குப்பெண்டிருக்க உலகத்திலுற்றபடி
வளர்த்துஎடுத்தீர்கள் மாலைதரித்திடுங்கள்
இந்தாரும்மாலையென்று ஏய்ந்தார்பிராமணரும்
அந்தச்சமயத்தில் ஆரணங்குதான்கேட்டு
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியோடிவந்து
என்னையும்பெற்றெடுத்த இயலாளஐயாவே
மாளாக்கிழவனுடன் வார்த்தைகளேனுங்களுக்கு
என்தலைவிதிப்படியை எவருமறியார்கள்
ஆதிசிவன்தன்னெழுத்தை ஆருமறியார்கள்
எல்லார்தலையிலும் ஈரெழுத்துஒரெழுத்து
பாவிதலையிலிந்தப் பார்ப்பானைஎழுதிவைத்தான்
கதியைத்துலைக்கவல்லேன் காவேரிநீந்தவல்லேன்
என்-விதியைத்துலைக்குவகைக்கு வெல்லவகையறியேன்
அன்றெழுதும்ஆதிசிவன் அழித்தெழுதப்போறதில்லை
தலையிலெழுதினதை தள்ளிவைக்கப்போறதில்லை
தலையிலெழுதினது தவறுமொருக்காலும்
ஒருவனுக்குமாலையிட்டு உலகத்தார்வாழ்வார்கள்
இருவருக்குப்பெண்டாக இருப்பேனோஎன்தகப்பா
வாருமையாவென்று வலதுகையைத்தான்பிடித்தார்
மாணிக்கவாசலிலே மறையவனைக்கொண்டுசென்றாள்
அந்தச்சமயத்தில் ஆயன்பெருமாளும்
செந்தும்பிபோலே ஸ்ரீராமர்வடிவெடுத்தார் [யில்
ஜிவ்வென்றுதான்பறந்து தேன்மொழியாள்தன்செவி
வந்துநுழைந்தார் மயிலனையாள்தன்செவியில்
அஞ்சாதேஅஞ்சாதே அருந்தங்கையஞ்சாதே
ஆனலழகுமன்னன் அருச்சுனராஜன்காண்
என்றுவுரைத்தார் இளங்கொடியாள்தன்செவியில்
அருஞ்செவியில்தானுரைத்து ஆயரும்போய்நடந்தார்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
வேடத்தைமாற்றி விஜயாவடிவெடென்றாள்
அருச்சுனர்வடிவுகளை அழகாகக்காட்டுமென்றாள்

அருச்சுனன் தன் சுயரூபமெடுத்தல்

சோம்பூராசாக்கள் சிந்தைகுளிர்ந்துவிட

கண்டோர்பயந்துவிட கால்கைகள் தடுமாறி
சிந்தைகுளிர்ந்துவிட தேர்விஜயன்வடிவெடுத்தான்
அங்கங்குளிர்ந்துவிட அருச்சுனன்வடிவெடுத்தான்
முன்னழகும்பின்னழகும் முதுகிலேமச்சரேகை
பல்லிலேபரசவீணை பாதத்திற்செந்தாமரை
நாவிலேநட்சத்திரம் நயனவிழிசோதிவிட
மாயன்தயவாலே வாள்விஜயன்ரூபமானுன்
ஆயன்தயவாலே அருச்சுனன்ரூபமானுன்
கண்டவர்கள்தான்மயங்க காண்டீபன்வடிவெடுத்தான்
பார்த்தவர்கள்தான்மயங்க பார்த்திபன்வடிவெடுத்தார்
ஐந்துபிராயம் அறியாப்பிராயமென்றும்
அச்சுதானந்த ரையரும்வந்துவிட்டார்
பவளக்கொடிமாது பார்த்துமகிழ்ந்துவிட்டாள்
சோரம்பூராசாக்கள் தேர்விஜயன்தன்னைக்கண்டு
கண்டுமகிழ்ந்தார்கள் காண்டீபனருச்சுனரை
பார்த்துமகிழ்ந்தார்கள் பார்த்திபனருச்சுனரை
விஜயனழகுகண்டு மெத்தமனமகிழ்ந்தார்
எங்கள்மகள்தனக்கேத்த தொருமணவாளன்வந்தீரோ
அருச்சுனரைப்போலாக வாராமல்ஆணழகா
பிராமணவடிவாகப் பெண்கொள்ளவந்தீரோ
வந்தெனைப்பெண்கேட்டால் தந்திடோமென்றேனே
ஈளைக்கிழவனைப்போல் ஏன்காண்வடிவெடுத்தீர்
எனறுமனமகிழ்ந்தார் இயலானராசாக்கள்
அந்தச்சமயத்தில் அங்குவந்ததுரைகளெல்லாம்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடிமாது
ஆரியனைமாலையிட்டு அழைத்தேகக்கண்டவர்கள்
இஞ்சிதின்றகுரங்கதுபோல ஏகலுற்றுர்மன்னவர்கள்
விருத்தகிழவனுக்கு வேதியற்குவாய்த்ததென்று
இங்கிருந்தெனனபலன் என்றெண்ணிராசாக்கள்
அவரவர்மாளிகைக்கு அனைவோரும்போகலுற்றுர்
சோராப்பூராசாக்கள் தீரரவரேதுசெய்தார்
விலவிஜயனருச்சுனனை வேந்தர்வரவழைத்து
வாச்சியங்கள்தியாச்சியங்கள் வாராதவேளைகண்டு
சேஷைபணைபோட்டு சீரானபந்தலிலே
செந்நெல்லரிசிகொண்டு தினகரநகுப்பொங்கலிட்டு
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணையும் மணைமேலிருக்கவைத்து

முந்நூறுசுமங்கலிகள் முகந்துமுளைதெளிக்க
ஐந்நூறுசுமங்கலிகள் அள்ளிமுளைதெளிக்க
சாலுங்கரகமும் சந்திரற்குமுன்பாக
அம்மிவலமாக அரசாணிமுன்பாக
வேதப்பிராமணர்கள் வேதங்களோதிவர
ஓமப்புகையெரிய உடனாகவேதஞ்சொல்ல
காப்பரிசிதான்வாங்கி கங்கணமுங்கட்டினார்
சேராம்பூராசாக்கள் தீரரெழுந்திருந்து
மாவுங்கனிநூலும் மஞ்சளொடுநெல்விதையும்
தாலியுங்கூறையுந் தான்கொண்டுவந்தார்கள்
குருகுலத்துராசாவே குந்திமகனாரே
மந்தாரக்குந்தியரும் பெற்றமகனாரே
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
தந்தேனுனக்கிந்தேன் தாரைநீர்பிடியுமென்றார்
காலுக்குமிஞ்சியிட்டார் கைக்குகணையாழியிட்டார்
தையலரைத்தான்கொடுத்துத் தாரைநீர்வார்த்தார்கள்
ஏந்திழையைத்தான்கொடுத்து இஷ்டநீர்வார்த்தவரும்
தாலிதரித்து மணமாலைசூட்டுமென்றார்
அப்போதருச்சுனனும் ஆயனைத்தானினைந்து
தாலியைக்கட்டினான் தார்விஜயனருச்சுனனும்
பிரமமுடிமூன்றுமுடி போட்டானேவாள்விஜயன்
காப்பரிசிதான்வழங்கி கங்கணமுந்தானவிழ்த்தார்
அம்மிமிதித்து அரசாணிசுற்றிவந்து
பெரியோர்களெல்லோரும் பெருக்கமனமகிழ்ந்து
மன்னவனுந்தேவியுமாய் மாளியினுட்புகுந்தார்
தங்கரத்னமேடையிலே தனஞ்சயனும் வீற்றிருந்தான்
ஐம்பதுபேரையமாரும் அவர்களுடதேவிமாரும்
பொங்கினமனங்குளிர்ந்து பொற்கொடிமாதரெல்லாம்
தனஞ்செயற்கும்வேதியற்கும் சரமாகச்சேஷையிட்டு
பாலும்பழமும் பரிவுடனேதான்கொடுத்தார்
பாலமுதமுண்டு பசியாறித்தானிருந்தார்
அப்பால்-வந்தமனிதருக்கும் மகாபெரியசேனைகட்கும்
அத்தரும்பன்னீரும் அழகாகத்தான்தெளித்து
சந்தனமுங்கெந்தபொடி தாம்பூலந்தான்வழங்கி
பாலித்தார்புட்பம் பரிமளங்கள்தன்னுடனே
கோடிவெகுபூரிதானங் கொடுத்தார்பெரியோர்க்கு

தட்சணையுந்தாம்பூலந் தார்வேந்தர் தான்கொடுத்தார்
வந்தமனிதர் மகாசேனையல்லவர்க்கும்
கைக்குச்சலங்கொடுத்தார் கட்டழகரெல்லவர்க்கும்
பந்தியமர்த்தி பரிமாறிபோசனங்கள்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்பருப்புகளும்
பத்துவகைபச்சடியும் பரிமாறியாவருக்கும்
புத்துருக்குநெய்யதனை போதமிகப்படைத்து
முப்பழமுஞ்சர்க்கரையும் அப்பளமுந்தான்படைத்து
ஆயாசந்தீரவே பாயாசந்தானகொடுத்தார்
போசனங்களுண்டு புகழ்வேந்தர்யாவர்களும்
கைகாலலம்பி கனமிருந்தமன்னரெல்லாம்
வேடிக்கையாக வீற்றிருந்தார்பந்தலிலே
அப்போ-வெட்டியபாக்கும் மிகமணக்கும்வெற்றிலையும்
சொர்னபுட்பமாலைகளும் சோடிசகலாத்துகளும்
வைத்துக்கொடுத்தார்கள் வரிசைவெகுமானம்
ஒட்டைகுதிரைகள் உத்தமருமமொய்யெழுதி
உத்தமர்களெல்லோரும் உள்ளங்களிகூர்ந்து
காண்டீபனருச்சுனனும் கன்னியவள்தேவியுமாய்
ஊர்வலமானபின்பு உத்தமனுந்தேவியுமாய்
பள்ளியறைமண்டபத்தில் பாங்குடன்போகலுற்றார்
வந்திருந்தராசாக்கள் மன்னவர்களெல்லோரும்
அவரவர்கள்ராச்சியத்தை ஆளுகைக்குப்போனார்கள்
வாள்விசயன்கோமானும் மருவுண்டுதானிருந்தான்
பதினொருநாளாச்சு பார்த்தன்வந்துமாலையிட்டு
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
அல்லிப்பெருமாளும்-ஆரணங்குமேதுசெய்தாள்
மகுடத்துரைச்சியரும் வாழ்வரசியல்லியரும்
கொச்சிதுரைச்சி கொடிமதுரையல்லியரும்
மச்சதுரைச்சி வடமதுரையல்லியரும்
காலையில்தானெழுந்து கனிவாயைசுத்திபண்ணி
பாலைகொண்டுபல்விளக்கி ஓலைகொண்டுநாவழித்து
பொய்கைதனிலிறங்கி பொற்கொடியும்ஸ்நானஞ்செய்
ஈரத்துகில்களைந்து இழைசேர்நதபட்டுடுத்தி [து
நனைந்ததுகில்களைந்து நாகரீகப்பட்டுடுத்தி
சொக்கருளளென்று திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு
மதுரைமீனாட்சியவை மாதாவைத்தானினைந்து

அரன்பூசையரிபூசை அனுஷ்டானம்பண்ணியவள்
இங்கிதமானதொரு அலங்காரம்பண்ணலுற்ருள்
சல்லடந்தான்தொடுத்து தட்டிபிருவெடுத்தாள்
தட்டியின்மேலொட்டியாணம் சாதாவரிந்துகட்டி [ள்
சல்லடத்தின்மேலேயவள் தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டா
வலப்புறத்துச்சுங்கிலே மாகாளியட்சாமும்
தென்புறத்துச்சுங்கிலே தெய்வகன்னியட்சாமும்
மூத்துக்கபாயணிந்துமுதுகெல்லாமங்கிபோட்டாள் ள்
வச்சிரக்கபாயணிந்தாள் மார்நிறைந்தஅங்கிபோட்டா
அங்கிகபாயணிந்தாள் அல்லிமலர்நாயகமும்
கேடயமும்பல்லயமும் கிளிமொழியாள்தான்தரித்தாள்
மந்திரவாளெடுத்து வலதுகையில்தான்பிடித்தாள்
பதினெட்டுஆயுதமும் பத்தினியாள்தான்தரித்தாள்
மூத்துமிதியடியை தொட்டுநடந்துவந்து
வசந்தமணிமண்டபத்தில் மாதவளும்வந்தமர்ந்தாள்
கொலுக்கூடமண்டபத்தில் கொம்பனையும்வந்தமர்ந்தா
மந்திரிபவளசேனை மயிலனையும்வந்தமர்ந்தாள் [ள்
தாதிகளுநதோழிகளும் தையலரைச்சூழ்ந்தார்கள்
செங்கமலதாதி சேனாதிபவளசேனை
வெண்சாமரைக்கவுரி வீசியவள்பக்கம்நின்ருள்
ஆலவட்டஞ்சாமரைகள் அருங்கிளிமார்வீசிவா
மல்லிகைவிசிறிகளும் மயில்விசிறிதான்வீச
செண்டாடிப்பந்தாடித் தேன்மொழிமார்சுழன்றுவர
ஆடுவார்பாடுவார் அல்லவருஞ்சூழ்ந்தார்கள்
பந்தாடிச்செண்டாடிப பாங்கிமார்சூழ்ந்துவர
கேளிக்கைபார்த்து இருக்கிருள்தேனமொழியாள்
சங்கீதம்பார்தது இருக்கிருள் கிளிமொழியாள்
மூத்துவித்தவர்த்தகரும் மூவிருகணக்கர்களும்
கணக்குச்சுருளெடுத்து கடுகவேவாருர்கள்
கொம்பனையாள்முன்னேவந்து கும்பிட்டுதெண்டனிட்
கைகட்டிநின்ருர்கள் கட்டழகரெல்லவரும் [டார்
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசியேதுசொல்வாள்
முத்துகொழித்ததுவும் வித்தகணக்குகளும்
அனருடங்கணக்குகளென் அயபலத்தேவாராமல்
எட்டுநாள்வாராமல இருந்தவயணமென்ன
ஒருமுத்துகுறைந்தாலே உயிர்க்கழுவில்போட்டிடுவே

இருமுத் துகுறைந்தாலே யீரல்பிளந்திடுவேன் [ன்
எட்டுநாள்கணக்குகளும் எழுதிமுடியுமென்றாள்
கண்கள்பொறிபறக்கக் காந்தாளப்பட்டாளே
செந்தலைநாகம்போல் சீறியெறிபறந்தாள்
கண்ணுள்பொறிபறக்க காதாலனல்வீச
வாயால்பொறிபறக்க வலதுகண்ணனல்வீச
ஈச்சம்பழம்போலே இருகண்ணுந்தான்சிவக்க
கோவைப்பழம்போலே கொள்ளிகொண்டுவீசுதுபார்
கண்டசதைகளைக் கடித் துமிழ்ந்தாளல்லியரும்
கணக்கரதிகாரி கைகால்நடுங்கிவிட்டார்
எட்டுநாள்கணக்குகளும் எழுதிமுடிக்கலுற்றார்
கண்ணுக்குமேல்கண்ணாய் இருக்கிறாள்கன்னியரும்
ஆராலுங்கூடியே ஆற்றவொண்ணாக்கோபமிப்போ
அந்தச்சமயத்தில் அங்குவாரான்புலந்திரனும்
வீதிவிலாசமது விளையாடிவேல்வேந்தன்
தங்கத்தேரோட்டியே தனஞ்செயன்புத்திரனும்
செம்பொன்தேரோட்டியே சித்திரவீதியெல்லாம்
முத்தின்தேரோட்டியே முடிமன்னர்வீதியெல்லாம்
மாணிக்கத்தேரோட்டியே மதுரைத்தெருவீதியெல்லா
தண்டையசையவே சதங்கைதகுதிகென்ன [ம்
அரைவடமுங்கிண்கிணியும் அசைந்துநிழல்காட்ட
கணையாழிசோரவிட கண்டசரங்கள்மின்ன
வட்டமிட்டநெற்றியிலே வயிரகட்டிநின்றிலங்க
சருவாபரணங்களுந் தாவடமும்தானசைய
சிங்காரமிதியடியும் சிங்காணிவில்லுகளும்
பக்கமிருபுறமும் பட்டாசுழற்றிவர
கத்திகட்டுமன்னரெல்லாங் கைகட்டியோடிவர
ஈட்டிபிடிமன்னரெல்லாம் இருபுறமுங்கூடிவர
பொற்பரிசுமேலாகப் பிள்ளைவருகுதுபார்
வெகுசனங்கள்நெருங்கி வருமிடங்கொள்ளாமல்
அருகேநெருங்கிவந்து அருமகனைக்கண்டுவிட்டாள்
அப்பாவருக ஆணழகாபுத்திரனே
வருகவருகவென் வாழ்வேவருகவென்றாள்
திருவருகபூவருக தேனேவருகவென்றாள்
கண்ணேமணியே கருவிளமேநீவருக
கண்மூன்றுடைய கைலாசநாதரென்னும்

சொக்கர்திருவாசலுக்குத் தூண்டாமணிவிளக்கே
வைகைக்கரைதனக்கு மண்சுமந்தசொக்கரோ
கப்பலுஞ்சோங்குங் கரைதுறையுமுள்ளவனே
சங்கின்றமுத்துச் சலாபமுடையவனே
அப்பாவருகவென்று ஆவலுடனமுத்தமிட்டாள்
வாரியெடுத்தவளும் மதிமுகத்தில்முத்தமிட்டாள்
மைந்தனைப்புல்கி மடிமேலேவைத்திருந்தாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறுவான்
போதும்போதுமென்னுச்சி பிள்ளையைக்கொஞ்சினது
மைந்தனைக்கொஞ்சினது போதுமம்மா தாயே
தங்கத்தேர்தந்தாரே தனஞ்செயனுரென்பாட்டன்
செம்பொனதேர்தந்தாரே திகழ்வேந்தரென்மாமன்
மாணிக்கத்தேர்தந்தார்கள் வளநாட்டுராசாக்கள்
முத்துத்தேர்தந்தார்கள் முடிபுனைந்தராசாக்கள்
சித்திரவீதி தெருக்கள்பதினுயிரமும்
மதுரைபெருநதெருவும் மட்டில்லாவீதிகளும்
பவளத்தேரோட்டவென்று பத்தினிநான்கேட்டேன்
தாரேனென்றுசொன்னீரே தகப்பனையும்போகவிட்டீர்
பவளத்தேரெங்கேயென்று பாலன்புலம்பினுன்
அவ்வார்த்தைக்கேட்டாளே அல்லிப்பெருமாளும்
அர்ச்சுனன்போனதொரு அந்நாளைப்பார்க்கலுற்ருள்
பதினுறுநாளாச்சு பார்த்திபன்போனதுவும்
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு மாபாவிபோனுனே
மைந்தன்மேலாணை மறந்தானேவாள்விசயன்
ஆணைமறந்தவனும் ஆர்மேலேஆசைகொண்டான்
எங்கேவுல்லாசமா யிருக்கிருனேவாள்விசயன் [பேன்
அவன்-எமலோகம்போனுலும் இட்டுவந்துசங்கரிப்
பாதாளம்போனுலும் பார்த்திபனைக்கொன்றிடுவேன்
ஆகாசம்போனுலும் அதம்பண்ணிப்போட்டிடுவேன்
என்று-சீறியேகண்சிவந்து சிங்கத்தின்குட்டியைப்போ
கையைக்கடித்துக் கன்னியருந்தானுமிழ்ந்தாள் [ல்
உதிரமுஞ்சதையுமாய் உமிழ்ந்தாளேபூமியிலே
காட்டானைபோலாகக் கதறியெழுந்தாளே
சிங்கத்தைப்போலாகத் தேன்மொழியல்லியரும்
உருட்டினுளிருகண்ணை ஒதுங்கினுர்மன்னர்களும்

ஆக்கரித்துப்பற்கடித்து அதட்டியெழுந்தாளே
ஆராலுங்கூடியே ஆற்றவொண்ணுக்கோபமுடன்
பாண்டிவளநாடு பஸ்பமாய்ப்பத்துது
பகல்வத்திபோலாக எரியுதேயிருகண்ணும்
மைந்தனேத்தாணிடுக்கி வளநாட்டாள்தான்குதித்தாள்
அறுபதுபேரெழுந்து அன்னேரமோடிவந்து
அம்மா-எந்தெந்தநாடென்று அறிவாயிளங்கொடியே
எங்கேயிருந்தாலு மிட்டுவரோமருச்சுனனை
நீ-இங்கேயிருமம்மா இராசகுலநாயகமே
என்றதுகேட்டுமவளேதுசொல்வாளல்லியரும்
எனக்கெதிர்சொல்லாதே யென்னுணேர்மையாவே
அரண்மனைதிறவுகோல் அன்னருடகைகொடுத்தாள்

அல்லி அருச்சுனன்மேல் படையெடுத்தல்

ஆரடாமந்திரியே அறிவுள்ளகாருபாரி
ஆனேசேனேபரிவாரம் அடங்கலும்பயணமென்றுள்
காலாளுஞ்சேவகரும் கடுகப்பயணமென்றுள்
தேர்கொண்டுவாருமென்றுள சீக்கிரமாய்ப்பேகொவன்
சொன்னபொழுதிலே துரிதமாய்மந்திரிகள் [று
சித்திரத்தேர்தன்னைச் சீராயலங்கரித்தார்
ஆறுவண்டிநூறுசட்டம் அழகானகுத்துக்கால்
குத்துக்கால்சொப்பனிட்டு கொடுங்கைதிரைவளேத்து
கும்பகலசமுங் குடைகளலங்கரித்தார்
அங்குருசிலையது அலங்காரம்பண்ணுர்கள்
பாரசாரிபுரவியொன்று பஞ்சகலியாணியொன்று
தேசியென்னும்புரவியொன்று பஞ்சகலியாணியொன்
நாலுபுரவிகளே நலமாயலங்கரித்து [று
குதிரையலங்கரித்து கொண்டுவந்துதேரிற்பூட்டி
அலங்கரித்தோம்தேரையென்றடிபணிந்துநின்றுர்கள்
பயணம்பயணமென்று பயணபேரிதானடித்தார்
இப்போபயணமென்று இயலாகத்தானடித்தார்
கானலுக்குத்தானெடுத்தார் கறுப்புநல்லகூடாரம்
வெய்யலுக்குத்தானெடுத்தார் வெள்ளைநல்லகூடாரம்
பனிகளுக்குத்தானெடுத்தார் பச்சைநல்லகூடாரம்
யானையின்மேல்டேராவும குதிரையின்மேல்சண்டாவும்
கறுப்புநிஜான்சிகப்புநிஜான் கலந்துபிடித்தார்கள்
யானைகளாறுகோடி அசுவங்களேழுகோடி

தேர்களோருகோடி தேரணிகள்மூக்கோடி
அமரதருஞ்சமரதரும் ஆஸ்தானமகரதரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியர்மராட்டியரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
போட்டசட்டைவாங்காத பொந்திலியரானவரும்
குப்பாயம்வாங்காத குலமன்னரானவரும்
மட்டில்லாச்சேனைகளும் மன்னர்பயலமானார்
பட்டயமுஞ்சூரிகளும் பாங்கானவாளுகளும்
நிமிசாபெரியலகு நேசமாமபெரியகத்தி
கூலிசமுஞ்சூலிசமுங் குண்டு துப்பாக்கிகளும்
சக்கரமும்வேலுந் தடியும்பெருவலக்கை [லும்
உண்டைவில்லுஞ்சுண்டுவில்லுஞ் சிங்காணிபூச்சுவில்
எண்ணான்கு ஆயுதமும் எடுத்தரையிற்கட்டினார்கள்
பாளையங்களுள்ளதெல்லாம் பயணங்களாச்சுதப்போ
ஆனையின்மேல்பேரிகை அடிபடுதகுமுகுமென்று
ஒட்டையின்மேல்பேரிகை ஓசைகிளம்புகுது
அண்டங்கிடுகிடென்ன ஆகாயம்நெக்குவிட
அடங்காதகோபமுடன் அல்லிமலர்நாயகியாள்
அலங்கரித்துதேர்மேலே ஆரணங்குமேறினாள்
மந்திரிபவளசேனை மங்கையவள்தானேறி
தேரைத்திருப்பினாள் சீராகஅக்கணமே
சுற்றிலுங்குடைபிடித்தார் சூரியனைத்தான்மறைக்க
பக்கங்குடைபிடித்தார் பகவானைத்தான்மறைக்க
கவிந்துகுடைபிடித்தார் கதிரோனைத்தான்மறைக்க
அடிபடுதுபேரிகை அந்தரந்தானதிர
எட்டுதிசைநடுங்க இளங்கொடியாள்தான்வாராள்
ரதகஜதுரகமுடன் நாலுவர்க்கசேனைகளும்
மாவணியுந்தேரணியும் மற்றுமுள்ளசேனைகளும் [மல்
வருகுதுவெகுசனங்கள் மண்ணுவிண்ணுங்கொள்ளா
செந்தூளெழும்புகுது திவாகரனைக்கப்புதங்கே
கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புதங்கே
அண்டரண்டந்தானதிர அடித்தார்கள்பேரிகை
பூமிகிடுகிடென்ன பேரிகைதானூத
கடல்நீர்சுவறிடவே காளஞ்சின்னந்தான்முழங்க
அஷ்டதிக்கெங்கும் அரசுசின்னந்தான்முழங்க
அண்டங்கிடுகிடென்ன அடிபடுதேராயபேரி

ஆனையணிநடக்க அரசமன்னர்பின்னடக்க
குதிரையணிநடக்க கொற்றவர்கள்பின்னடக்க
செத்துகடந்து தெருவீதிதான்கடந்து
அங்காடிவீதியது ஆயர்தெருகடந்தார்
குச்சிலியர்வீதி குலமன்னர்தான்கடந்தார்
பீங்கான்கடைத்தெருவும் பின்னிற்கமுன்னடந்தார்
வைகைக்கரைகடந்து மதுராபுரிகடந்தார்
பட்டணத்தைவிட்டுப் பரிவாய்நடந்தார்கள்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுசுனைதாண்டி அரியவனங்கடந்து
சில்லென்றுபூத்த செடிகள்வனங்கடந்து
புல்லென்றுபூத்த புலியின்வனங்கடந்து
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
எட்டடிவேங்கை யிருக்கும்வனங்கடந்து
பத்தடிவேங்கை பருத்தவனங்கடந்து
அறுபதடிவேங்கை அடர்ந்தவனங்கடந்தார்
சிங்கமுலாவும்வனம் சிறுபுலிகள் தூங்கும்வனம்
யாளியுலாவும்வனம அன்னபட்சி தூங்கும்வனம்
கெண்டபேரண்டங்கள் இருக்கும்வனங்கடந்தார்
பாதிரிப்பூமல்லை பருத்தவனங்கடந்தார்
ஒருநாரைக்கிருநாரை உயர்ந்தகொம்பில்தானிருக்கும்
கருநாரைக்கிருநாரைக் கதலிவனங்கடந்தார்
குயிலோசைகேட்கும் குளிர்ந்தவனங்கடந்தார்
மயிலோசைகேட்கும் மாந்தோப்புதான்கடந்தார்
ஈக்கள்நுழையாத இருண்டவனங்கடந்து
அண்டரறியாத தண்டகவனங்கடந்தார்
வேந்தரறியாத வெளிக்காடுதான்கடந்தார்
சந்திரசூரியர்கள் காணுவனங்கடந்தார்
வெகுதூரம்வருகையிலே வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
பவளம்விளைகின்ற பாங்கானகாடுகண்டாள்
தூரத்திற்கண்டவுடன் தோன்றலவனேதுரைப்பான்
எங்களையாபோனது இக்காடோ ஆச்சியென்றான்
ஐயாவென்றுசொல்லவே அடித்தாளேவாய்மேலே
அடித்தபொழுதிலே அலறிப்புலம்பிவிட்டான்
பாதகனைநினைக்கவல்லோ பாலனைநானடித்தேன்
என்று-மைந்தனைக்கொஞ்சி மடிமேலேவைத்தாளாம்

அப்போ-மதுரைப்பரிசனங்கள் மகாசேனைதான்கலந்
அணியணியாகவேதான் அநேகபடைத்தலைவர் [து
அணித்தலைவர்யூகத்தலைவர் யாவர்களுஞ்சூழ்ந்துவர
ஐந்துலட்சம்குதிரைகளும் அல்லியரைச்சூழ்ந்துவர
ஆனைக்குழாங்களுமே ஆரணங்கைச்சூழ்ந்துவர
சேனைப்பரிசனங்கள் செப்பமுடிபோகாது
இப்படியாக இவர்களுந்தானடக்க
அப்போ-காடுமிருக்கிறதுங் கல்லுமிடறுவதும்
ஆனைமேலப்பாரி அசைந்துகுலுங்குவதும்
குதிரையின்மேல்கூடாரங் கூட அசைகிறதும்
குதிரைபிரியாமல் கூட நடக்கலுற்றார்
அப்போது அல்லியரும் ஆரணங்குமேதுரைப்பாள்
ஆனைகளாறுகோடி குதிரைகளேழுகோடி
மதுரைப்படைகளெல்லாம் மன்னுவருகுதடா
என்றுமதுரைவளர் இராசாத்திகேட்கலுற்றாள்
அப்போ-அம்மாவருகுதென்றார் ஆனைசேனைபரிவாரம்
பாண்டிவளநாட்டாளும் பவளக்காடுபோய்புகுந்தாள்
வேண்டிவிடாய்த்துவந்துவிழுந்ததேசேனையெல்லாம்
காதையடைக்கிறதும் களையாய்வருகிறதும்
நாக்கைவரட்டுவதும் நடுநாக்குவளருவதும்
வாடிமயங்கினார் மயிலனையாள்சேனையெல்லாம்
அந்தச்சமயத்தில் ஆரணங்குதான்கேட்டு
பாளையமிறங்குமென்றாள் பத்தினியாளல்லியரும்
கூடாரம்போட்டு கொப்பெனவேயிறங்குமென்றாள்
பஞ்சவர்ணக்கூடாரம் பலதிசையும்போட்டார்கள்
பாணிபாணியென்று பறந்ததுபாளையங்கள்
ஆனைக்குடோராவும் குதிரைக்குக்கொட்டாயும்
மாட்டுக்குத்தும்புகளும் மனிதருக்குக்கூடாரம்
இத்தண்டபேரும் இருந்தார்கள் கானகத்தில்
பாளையங்கடோறும் படிகொடுத்தாளல்லியரும்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
கானகத்திலுள்ளிருக்கும் கனவேடர்வந்தார்கள்
பாளையமிறங்கினதைப் பார்த்தார்கள்வேடுவர்கள்
இத்தனைகாலமாய் இதுநெடுநாள் கண்டதில்லை
இப்படிக்குப்பாளையங்கள் இவ்வுலகிற்கண்டதில்லை
இப்பெரியகானகத்தில் இருக்கின்றோமவெகுநாளாய்

இந்தப்பாளையம்வந்திறங்கப் பார்த்ததில்லையோர் நாளு
இதுயென்னகாலமோ என்றுமனதிலெண்ணி [ம்
என்றல்லோவேடுவர்கள் எல்லோரும்வந்தார்கள்
கண்டார்கள்மந்திரிகள் கானகத்துவேடுவரை
ஆரப்பா நீங்களென்று கேட்டார்களப்போது
இந்தநல்லகானகத்தில் இருக்கின்றவேடுவர்கள்
என்றவர்சொல்ல எஞ்சலிலாமந்திரிகள் [லே
பிடித்துவந்துவிட்டார்கள் பெண்பெருமாளண்டையி
அவர்கள்-கும்பிட்டுநின்றார்கள் கொம்பனைக்குமுன்பாக
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசிகண்டுவிட்டாள்
எந்தவூர்வேடுவரோ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
இந்தவனத்திலே யிருக்கிறது நாங்களம்மா
இந்தவனந்தனிலே ஏனம்மாயிங்குவந்தாய்
கதண்டுகுளவிகொட்டி காவலர்கள் தான்மடிவார்
முகமறியாப்பேரை மொய்க்குங்கதண்டுகள் தான்
இந்தகானகத்திலம்மா கதண்டுகுளவிகள் தான்
பவளவேட்டைவந்தவர்கள் பாருலகில்மெத்தவுண்டு
கதண்டுகொட்டிமடிந்தவர்கள் கணக்குமிதங்களில்லை
ஆச்சியெழுப்பிடுவாள் அனந்தங்கோடிசேனைகளை [ள்
என்றுசொல்லவேடுவரும் ஏந்திழையாளேதுசொல்வா
இதுயாருடையராச்சியம் என்றாளே அல்லியரும்

அல்லி வேடுவர்களால் பவளக்கொடியாள்
வரலாறு அறிதல்

ஆனாற்கேளென்னாச்சி அதுவிபரம்சொல்லுகிறோம்
சேராம்பூராசாக்கள் துரைகளவரைம்பதுபேர்
பிள்ளையில்லையென்று பெருந்தவசுபண்ணார்கள்
மைந்தனில்லையென்று வருந்தித்தபசுபண்ணார்
குமாரனில்லையென்றுசொல்லி கோடிதபசுபண்ணார்
ஆருக்கும்பிள்ளையில்லை என்றாரேஈஸ்வரனார்
பரமசிவன்மனமகிழ்ந்து பவளக்கொடிமேலே
பாலகியையுண்டுபண்ணார் பரமசிவனப்போது
பவளக்கொடியாளென்று பேரிட்டாரீஸ்வரனும்
அப்போ-சேராம்பூராசாக்கள் துரைகளவரெல்லோரும்
பிள்ளைகலியினால் பெண்ணென்றுசொல்லாமல்
மாதைபெடுத்துவந்து வளர்த்தார்கள்ராசாக்கள் [த்தார்
பெண்ணென்றுசொல்லாமல் பிள்ளையென்றுதான்வளர்

அவள்-மீறிவளர்ந்தாளே மெல்லிருதவாளுளே
பிள்ளையென்றுசொல்லி பொன்மகுடஞ்சூட்டினர்
அந்தமுடிகொண்டு ஆளுகிறுள்ராச்சியத்தை
பதினுறுதன்வருஷம் பட்டமரசாண்டாள்
அவளைக்கொல்லவருவார்கள் கோடானகோடியுண்டு
அவளை-மாலையிடவந்தவர்கள் மட்டுமிதங்களில்லை
நித்யகன்னியாகவே இருந்தாளிந்நாள்வரைக்கும்
குருநாட்டான்குருகுலத்தான் குந்திமகனருச்சுனன்கா
சந்தனவடிவழகன தருமராசன்தம்பியவன் [ண்
தோழனுந்தானுமாய் தேசத்தில்வந்தவரும்
பவளக்கொடியாளை பத்தினியைமாலையிட்டான்
பதினறுநாளாச்சு பத்தினியைமாலையிட்டு
அந்த-ஆனந்தமாரியவள் அழகுள்ளராச்சியத்தை
இராசமுடிதரித்து நலமுடனேயாளுகிருள்
அவ்வார்த்தைகேட்டாளே அல்லிப்பெருமாளும்
சீறியெறிபறந்து சிங்கக்குட்டிபோலெழும்பி
கொக்கரித்துஎழுந்தாளே சொல்லுங்குருவியைப்போல்
ஆரடாதுவனே அழையுங்கள்வேடுவரை
காவலிலேவையுமென்ருள் கட்டழகர்வேடுவரை
ஆளைகட்டுங்கூடத்தில் அடைத்தார்கள்வேடுவரை
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு வந்தாரேவாள்விஜயன்
மாலையிட்டுக்கொண்டு வாழ்ந்திருக்கநாளாச்சே
எமலோகம்போனலும் இட்டுவந்துசங்கரிப்பேன்
ஆகாயம்போனலும் அருச்சுனரைக்கொன்றிடுவேன்
பாதாளம்போனலும் பார்த்தனரைக்கொன்றிடுவேன்
அப்போதுமாயவரும் அறிந்தாரேஇவ்வசனம
மோசங்கள்வந்து முடிந்ததேயருச்சுனர்க்கு
ஒன்பதவதாரம் ஒக்கப்பிறந்தாரே
பத்தவதாரம் பாங்காய்ப்பிறந்தாரே
அப்படிப்பட்டதொரு அருச்சுனராஜாவை
சங்கரிக்கவேணுமென்று நினைத்தாளேதையலரும்
அண்டர்வரதனைதயெல்லாம் பெற்றவள்காணுமங்கு
சொக்கர்வலிமையுண்டு சுந்தரியாளல்லியற்கு
அறிந்துமிருப்போமே அல்லிநல்லாள்தன்சமர்த்தை
ஏமாந்துநாமிருந்தால் இறந்திடுவாரருச்சுனரும்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அல்லியாசானியுடைய
பாளையங்களெல்லாவற்றையுங் கொல்லும்படியாய்க்
கதண்டுகுளவிகளை யேவிவிடுத்தல்

என்றுயெழுந்தாரே எம்பெருமாள்மேகவண்ணர்
துவாரகையைவிட்டு சுவாமியும்வந்துவிட்டார்
மாயையாய்வந்துவிட்டார் வளமாம்வனந்தனிலே
கதண்டுகுளவிகளைக் கடுகவரவழைத்து
செங்குளவிகருங்குளவி சேரவரவழைத்தார்
அல்லியரும்புத்திரரும் அவ்விருவர் தன்னைவிட்டு
ஆனைகுதிரைகளை அடங்கவொண்ணுச்சேனைகளை
அத்தண்டபேரையும் அல்லவரைக்கொல்லுமென்றூர்
என்றதுசொன்னூர் எம்பெருமாள்மேகவண்ணர்
கதண்டுகுளவி சேனைகளைக் கொல்லுவது
மாயனுரைகேட்டு வருகுதுகதண்டுகள் தான்
பாளையத்திற்போய்புகுந்து பதைக்கவேகொல்லுகுது
கண்டகண்டதுண்டமாய்க் கண்டித்துபோடுகுது
ஈரல்பிடுங்குதே எல்லவரைக்கொன்றிடுமாம்
குடலைப்பிடுங்குதே குப்பையில்தள்ளுதே
அம்மாடியாத்தேயென்று அலறிவிழுந்தவரும்
செத்துமடிந்தாரே சிவலோகம்போய்ச்சேர்ந்தார்
அல்லியரும்புத்திரரும் அவ்விருவர்தப்பவிட்டார்
மற்றபேரெல்லாம் மாண்டுமடிந்தார்கள்
கண்டாரே அல்லியரும் கனக்கவிசாரமிட்டு
இதுவென்னபாவமிது ஏதுமறியேனே
அன்னீதமாகவே அனைவோருமாண்டாரே [ள்
இவர்களைத்தானெழுப்ப இளங்கொடியுந்தானினைத்தா
ஆலவாய்ச்சொக்கர் ஆண்டவனேவாருமென்றூள்
மதுரைமீனுட்சியம்மாள் வாழ்மதுரைசொக்கரே
ஆபத்தைதீர்க்கவே ஆண்டவனேவாருமென்றூள்
தொழுதுவணங்கியே தோத்திரம்பண்ணலுற்றூள்
சொக்கலிங்கரும் மீனுட்சியம்மையும் வருகிறது
சொக்கரதுவறிந்து திடுக்கென்றுதானெழுந்து
அங்கயற்கண்மீனுட்சி ஆச்சியருந்தானெழுந்து
அல்லவரைத்தானெழுப்ப ஆண்டவருந்தான்வருவார்
மாயரதுவறிந்து வந்துவிட்டார்சொக்கரண்டை
எந்தனதுமைத்துனரே எங்குநீர்போறீர்காண்

புருஷனுந்தேவியுமாய் போறபயணமெங்கே
அல்லியுடபாளையங்கள் அதமாய்மடிந்ததுகாண்
கதண்டுகொட்டிசெத்தவர்க்கு கன்னிபுலம்புகிறாள்
அல்லவரை நானெழுப்ப ஆயரேபோறேனென்றார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளேதுரைப்பா
இதுவொருகாரியமாய் நீர்போககாரணமேன்
அடியேனாலாகாதோ அல்லவரை தானெழுப்ப
என்னாலேயாகாதோ எழுப்பிவிடமாட்டேனோ
மயிர்க்கால்முறியாதே மாதருடசேனையெல்லாம
எழுப்பிவிடுகிறேன் யீஸ்வரரேதப்பாது [ம்
அரண்மனைக்கேகுமென்று அனுப்பிவிட்டார் மாயவரு

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அர்ச்சுனரை யழைப்பது

சேராம்புராசாக்கள் சீமையிலேவந்துவிட்டார்
அச்சுதானந்தரும் அந்தநல்லவேளையிலே
காலையில்தாமெழுந்து கால்முகஞ்சுந்திபண்ணி
பூங்காவனத்திற்குப் போகினறவேளையிலே
மாயன்பெருமாளை கண்டுவணங்கினார்
ஆயன்பெருமாளை அடிபணிந்தாரல்லவரும்
வாள்விஜயனெங்கேயென்று மாயவனார்கேட்கலுற்றார்
வம்பரவாருச்சுனன் எங்கேயென்றார்மாயவரும்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளருகே
சதுரங்கமாடியே யிருக்கிறான் தனஞ்செயனும்
வாள்விசயன்கோமானை வரவழைத்துவாருமென்றார்:
அவ்வார்த்தைகேட்டுமவர் அச்சுதருமோடிவந்தார்
அருச்சுனருந்தேவியரும் ஆசாரவாசலிலே
சொக்கட்டானாடுகிற வேளையிலேதோழனவன்
கண்காட்டித்தானழைத்தான் காண்டீபனருச்சுனரை
சைகையைத்தானறிந்து தேர்விஜயன்தானெழுந்தான்
பூசைபண்ணிவாரேனென்று போய்நடந்தானருச்சுன
னும், அரண்மனைகளேழுகட்டும் அந்தப்புரம்தான்கட
தெத்துகடந்து தெருவீதிவந்தபினபு [ந்து
ஆணழகா அருச்சுனரே அரிராமர்வந்தார்காண்
மாயன்பெருமாளும் வரவழைத்தாருன்னையென்றார்
எங்கேயிருக்கிறார் எம்பெருமாள்சொல்லுமென்றார்
பிள்ளையார்கோபிலண்டை யிருக்கிறார்வாருமென்றார்

அருச்சுனன் வருவது

என்றதுகேட்டுமவர் இளவிசயன் தான்பார்த்து
பூங்காவனம்புகுந்து புஷ்பமலர்பறித்து
மல்லிகைமுல்லை மலர்பறித்தோடிவந்து
மாயனுடபாதத்தில் வணங்கியேதெண்டனிட்டார் [ன்
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்தா
முக்காலடிபணிந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவனை வாழ்த்தியந்தமாயவரும்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சொல்வது

வம்பரவருச்சுனரே மன்னுயெழுந்திரென்றார்
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு வந்தீரேவாள்விஜயா
மற்றுமொருகன்னியரை மணமாலைசூட்டிறுய்
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வாசிபொல்லாதாள்
வெட்டியெறிவாளே வீரமணிவாளாலே
கொல்லநினைத்தாளே கொம்பனையாள் மாதுகன்னி
வைகைநதியாளும் வந்தாளேபடைகூட்டி
தண்டெடுத்துவந்தாளே தையலிளங்கொடியாள்
வடகோடிகானகத்தில் வந்துதண்டிறங்கினது
ஆருயிரம்கூடாரம் அங்குவந்துபோட்டார்கள்
என்னசெய்வீர்வாள்விசயா என்றார்பெருமாளும்

அருச்சுனன் சொல்வது

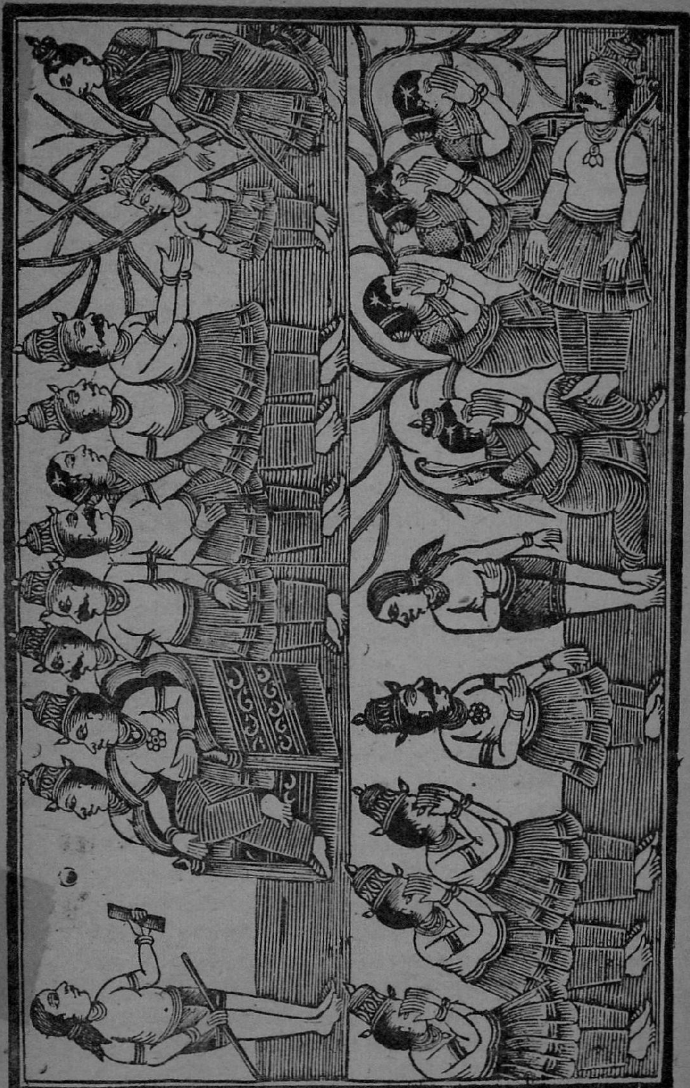
ஆளுலழகுமன்னன் அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
மதிமயக்கமாச்சுது மன்னவரேஎன்னசெய்வேன்
எங்கேயொளித்து இருப்பேன்காண் மைத்துனரே
நான்யமலோகம்போவேனோ ஏழுகைக்கொண்டவனே
பிரமலோகம்போவேனோ பெருமாளேசொல்லுமென்
நீ-சிவலோகம்போனாலும் தேர்விசயாசாவே [றார்
நீ-பிரமலோகம்போனாலும் போய்பிடிப்பாளல்லியவள்
நீ-எமலோகம்போனாலும் இழுத்துவந்துசங்கரிப்பாள்
நீ-ஆகாயம்போனாலும் அம்புக்கிரைபிடுவாள்
நீ-பாதாளம்போனாலும் பாய்ந்துபிடிப்பாளே
இனியென்னசெய்வீர்காண் என்றார்பெருமாளும்
உன்-பாதாரவிந்தத்தில் பரகதிசேர்ந்திடுவேன்
நான்-செத்துமடிந்திடுவேன் ஸ்ரீராமா நீரறிய

நான்-வல்லபிராணனைக் கல்லோடுமோதிடுவேன் [ன்
வேறேகதியில்லையென்று விழுந்தலறிதெண்டனிட்டா
கிருஷ்ணர் இருவரையும் மாண்டவர்போல் செய்வது
ஆயன்பெருமாளும் அருளாளரப்போது
எந்நாளுமுந்தனிடம் யிடியோடாயெந்தனுக்கு
உன்னாலேயென்னடாக்யம் உண்டுபதங்கண்டேனடா
என்றந்தமாய்வரும் எழில்விசயனருச்சுனனை
பவளநல்லகாட்டினிலே பாரளந்தார்கூட்டிவந்து
அருச்சுனன்தன்னுயிரும் அச்சுதன்தன்னுயிரும்
இருவர்உயிர்வாங்கி எம்பெருமாளடக்கிவைத்தார்
கதண்டுகொட்டிசெத்தவர்போல் கரியமாலுண்டுபண்
குடலைப்பிடுங்கியே குத்திசரித்துவிட்டார் [ணர்
வயிற்றைக்கிழித்து மணிக்குடலைதொங்கவிட்டார்
துண்டந்துண்டமாகத் துணித்தாரிருவரையும்
நாய்நரிகள்தின்னாதே நல்லெறும்புமொய்யாதே
சக்கரத்தைதானெடுத்து சாமியார்காவல்வைத்தார்

கிருஷ்ணமூர்த்தி ஓலையெழுதுதல்

மற்றோர்மரத்தடியில் வந்து பெருமாளும்
சேமக்குருத்தோலை வாரியந்தமாயவரும்
வண்ணக்குருத்தோலை வாரியந்தமாயவரும்
பொன்னினெழுத்தாணி பொருந்தவேகைபிடித்து
உற்பனமதாகவே ஓலையெழுதுகிறார்
சேராம்பூராசாக்கள் சென்றெழுதும்பாவனைபோல்
குருகுலவம்மிசத்தில் குந்திமகன் தருமருக்கு
வெற்றிமதயானை வீமனவன் தனக்கும்
நகுலன்சகாதேவன ராசாக்கள்யாவருக்கும்
மந்தாரக்குந்தியற்கும் மற்றுமுள்ளமன்னருக்கும்
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பதிவிரதைதுரோபதைக்கும்
ஆறுயிரவரையன்மார்பாண்டியற்கும்
மருடத்துரைச்சியவள் வாழ்வபசியல்லியற்கும்
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளிநாயகிக்கும்
நாகருமீன்றெடுத்த நாககன்னிமங்கையற்கும்
சோரவளநங்கை சுபத்திரைநாயகிக்கும்
ஊருமதயானை உத்தமர்கள் நூற்றுவர்க்கும்
அட்டத்தார்சுற்றத்தார் அனைவோருந்தானறிய
உறவின்முறையாரும்உள்ளவருந்தானறிய

வெள்ளிக்கிழமையில் விடிந்தைந்து நாழிகையில்
சேராம்பூராசாக்கள் துரைகளுடபட்டணத்தில் [ம்
பவளம்வெட்டப்போனவிடத்தே பார்த்தன்விஜயனையு
அச்சுதானந்தர் அன்பானதோழனையும்
கதண்டுகொட்டிமாண்டார்கள்கட்டழகரென்று சொல்லி
சாவோலைபோலெழுதி தலைப்புறத்திற்சுட்டாராம்
ஸ்ரீகிருஷ்ணர் வெட்டியானுய் ஓலைகொண்டுபோகுதல்
அப்போ-ஆயன்பெருமாளு மருளாளரே துசெய்தார்
வெட்டியானைப்போலே வேஷங்கொண்டாரெம்பெரு
கம்பளியைமேல்போர்த்து கையில்தடியெடுத்து [மாள்
தோட்டியைப்போலாக சாவோலைகைபிடித்து
ஓட்டம்நடையுமாய் ஓடுகிறாரெம்பெருமாள்
அல்லிநல்லாள் தானிருக்கும் அவ்வழியேவாராராம்
கண்டாளேதோட்டிதன்னை கட்டழகியல்லியரும்
மனிதருமில்லாதே மயங்குகின்றவேளையிலே [பாள்
தோட்டியைக்கண்டவளுந் துரைச்சியவளே துரைப்
அண்ணேயடாதோட்டியென்றழைத்தாளேயல்லியரும்
எனம்மாளனையழைத்தீர் என்றவனுந்தெண்டனிட்டா
எந்தவூரதோட்டி நீஎனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்[ன்
சேராம்பூராசாக்கள் சீமையின்தோட்டியென்றான்
எந்தவூர்பூமிக்கு ஓலைகொண்டுபோறீர்காண்
குருநாடடுசேனைக்கு போறேனம்மாகொம்பனையே
குருகுலவம்மிசத்தில் குந்திமகனருச்சுனனும்
திருமருடதம்பியாம் தனஞ்செயனருச்சுனனும்
வெற்றிமதயானை வீமருக்குத்தம்பியராம்
சேராம்பூராசாக்கள் துரைகளவர்பெண்ணை
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
பதினாறு நாளாசசு பத்தினியை மாலையிட்டு [னும்
கதண்டுகொட்டிமாண்டுவிட்டார் காண்டீபனருச்சுன
ஆகையினாலே அனுப்பினாரென்னையம்மா
ஓலைகொணடுபோறேன்காண் உத்தமியேயென்னாச்சி
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லிவயிறெரிந்து
ஓலையைத்தாரும் உத்தமனேபார்ப்போமென்றாள்
ஏந்திழையாள்முன்னெடுத்து ஈய்ந்தான்மடக்கோலை
மடக்கோலைதானெடுத்து வாசித்துப்பார்த்தாளே
அதிலிருந்தமார்க்கமெல்லாம் அறிந்துபுலம்பலுற்றாள்

12 ஸ்ரீகிருஷ்ணன் வெட்டியானாகை ஓலைகொண்டுபோகுதல்

விரித்தாள்தலைகூந்தலை விட்டெறிந்தாள்தம்பலத்தை
அப்பிகொண்டாள்வயிற்றி லறைந்துகொண்டாள்முக
த்தில், கோடையிடித்தாற்போல குத்திகொண்டாள்வயி
ற்றில், பிச்சிகொண்டாள்சதையை பிடுங்கிக்கொண்டா
ள்மயிரை, கோவென்றசத்தமுடன் குழறிப்புலம்பலுற்
ஐயையோதெய்வமே அனியாயம்பண்ணீர்களே [ருள்
எங்கேயோவானம் இடித்ததுஎன்றிருந்தேன்
தப்பாதேவானம் தலையிலிடித்துதே
தண்டெடுத்துவந்தேனே சண்டையிட்டுப்போராட
உயிரோடிருந்தாலே உற்றசண்டைபண்ணவேணும்[கு
மடிந்தவர்கள்தன்னுடனே வார்த்தைகளேனெந்தனுக்
என்-பர்த்தாவைப்பறிகொடுத்து பாரினில்நிற்பேனோ
புருஷனைநானிழந்து பூமியிலே நிற்பேனோ
கூடமடிந்திடுவேன் குவலயத்தினில்லாதே
மாண்டுமடிந்திடுவேன் வையகத்தினில்லாதே
தீப்பாய்ந்துபோவேனென்று செப்பியழுதாளே
அண்ணைவதோட்டியடா அழகுமைந்தன்தாரேனடா
எந்தனுடபுத்திரனை ஏந்திநீயன்னவனே
கொண்டுபோய்மாமியிடம் குருநாட்டிற்சேருமென்றுள்
பாட்டியவள்கையிலே பாலனையொப்பியென்றாள்
அப்போதுதோட்டி ஆரிழைக்குஏதுசொல்வான்
அரண்மனைகளென்றால் அஞ்சுவோம்நாங்களம்மா
நான்தந்தமடக்கோலை தையலரேதாருமென்றான்
மடக்கோலைதான்கொடுத்தாள் மாதுஇளங்கொடியும்
ஓலையைக்கைபிடித்து உத்தமனுந்தானடந்தான்

புலந்திரன் சொல்வது

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமப்போது
மாதாவைப்பார்த்து மைந்தனுமேதுசொல்வான்
அம்மாநானையாவென்றால் அடித்தாயேவாய்மேலே
இப்போ-ஆறென்றழுகிறீர் ஆனந்தவாழ்மாரி [யே
புருஷன்மேல்சண்டைக்கு புறப்பட்டாய்பொற்கொடி
புருஷன்மேல்போருக்குப் போவாரோவையகத்தில் [ர்
தண்டெடுத்துபோகவே தனஞ்செயனார்மாண்டுவிட்டா
நீ-வாளெடுத்துப்போகவேவைகுந்தம்சேர்ந்துவிட்டா
நான்-பவளத்தேர்கேட்ட பாவமல்லோயென்தாயே [ர்
கேளாமல்நானிருந்தால் கெடுதியொன்றுஞ்சேராதே

எனக்காகயிங்கேவந்து என்தகப்பன் தான்மடிந்தார்[ன்
என்தகப்பன்மாண்டு இனியிருக்கேன்பூமியிலே
நான்-இப்பவேயென் னுயிரை இழக்கிறேன்மாதாவே
நான்-ஐந்துவயதம்மா அறியாதபாலனுக்கு
இந்தவிதியெந்தனுக்கு ஈஷ்வரனார்கட்டளேயோ
என்று-மண்ணில்விழுந்து மைந்தன்புரண்டழுதான்
அப்போ-பாலனழுகிற பரிதாபந்தான்பார்த்து
ஐயோசிவனேயென்று அழுகிறபாலகனே
நல்லதுதம்பியென்று நாயகியாள்சென்றெடுத்து
அப்பாமகனே அறிவுள்ளகண்மணியே
இந்தவயதிலே ஈஸ்வரனார்கட்டளேயோ
அறியாதபாலனுக்கு அமைத்தாரேயித்துயரம்
இப்போ-பழிகாரியானேனே பாலன்புலந்திரனே [ள்
என்று-ஆருந்துக்கமுட னழுதுகொண்டுதானிருந்தா

கிருஷ்ணா தருமருக்கு ஓலேகொடுத்தது

அப்பால்-தோட்டியுமான துவாரகாபுரிவாசன்
சில்லென்றகாடுகள் செடிகள்வனங்கடந்து
காடுகடந்து கரியமலேதான்கடந்து
எண்ணுமலேயி லிசைந்துவருங்காவேரி
மனமாலேரங்கர் வனங்களெல்லாந்தான்கடந்து
துங்கபத்திரிநாடு கடந்தாரே தோட்டியரும்
குருநாடுதேசத்தில் கொற்றவனும்போய்புகுந்து [து
அன்புடையதருமரவர் அரண்மனேக்குள்போய்புகுந்
கொற்றவனார்தருமரவர் கொலுவுக்குமுன்னேவந்து
கைகட்டி நின்றவனுங் கடுகெனவேதெண்டனிட்டான்
தயவாகதோட்டிமுகம் தருமருந்தான்பார்த்து
யாருடையதோட்டி நீ யென்றூரே ஆணழகர் [ன்
நான்-சேராம்பூராஜாக்கள் தேசத்துதோட்டியென்று
இங்கேநீவந்ததென்ன எனக்கறியக்கூறுமென்றூர்
சொன்னவுடனேயவன் சுருளோலேகைகொடுத்தான்

தருமர்முதல் யாவரும் புலம்புதல்

மடக்கோலேகட்டவிழ்த்து வாசித்துப்பார்த்தவருந்[கம்
அதிலிருக்கும்செய்தியெல்லாம் அறிந்தாரேதர்மலிங்
வாய்மூடிதருமரவா வயிறெறிந்துபுலம்பலுற்றூர்
மாளவோமாயனுடன் உன்னேயனுப்பிலவைத்தேன்
என்-செல்வத்திருமுகமே தேர்விசயா அருச்சுனரே

என்-கட்டிக்கரும்பே நீ கருவிளமேயெங்கொளித்தாய்
தேடக்கிடையாத திரவியமேயெங்கொளித்தாய் [ய்
சுவரிலெழுதவொண்ணுச் சித்திரமேயெங்கொளித்தா
படத்திலெழுதவொண்ணு பார்த்தீபாயெங்கொளித்தா
உன்னைப்பிரிந்துநான் உலகிலிருப்பேனே [ய்
நான்-எப்படிமனந்துணிந்து யிருப்பேனேவாள்விஜ
என்றதுசொல்லியே ஏங்கியழுகலுற்ருர் [யா
வெற்றிமதயானை வீமசேனன்கேட்டு
விம்மியழுதானே கொற்றவனுமப்போது
கூவியழுதானே கொற்றவனுமப்போது
நகுலனதுகேட்டு நலமுடனேடிவந்து [ன்
மடிந்தீரோ அண்ணுவென்று மண்ணில்புரண்டழுதா
செத்துமடிந்தீரோ சிவலோகம்போனீரோ
மாண்டுமடிந்தீரோ வைகுண்டம்போனீரோ
உன்னையும்விட்டுநான் உலகிலிருப்பேனே
என்று-தரையிற்புரண்டழுதான் தாக்குடையநகுலனவ
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவன்தான்கேட்டு [ன்
அண்ணுவேயென்றுசொல்லி அலறியழுதானே
குய்யோமுறையோவென்று குமுறிப்புலம்பலுற்ருன்
குந்தியம்மாள்தான்கேட்டு குஞ்சரமேயென்றழுதாள்
ஐயோமகனேயென்று அழுதுபுலம்பலுற்ருள்
பாஞ்சாலன்றன்மகளும் பத்தினியாள்துரோபதையும்
மாரிழவும்கொண்டு மயிரைவிரித்துக்கோண்டு
ஏந்தியழுதாளே இடைதாவடம்புரள
அந்நகரிலுள்ளோர் அனைவருந்தானழுதார்
வர்த்தகரும்வாணியரும் வந்துதுக்கம்கொண்டார்கள்
திக்கெட்டுந்தான்தெரிய தேசமெங்குஞ்சீட்டெழுதி
மாரிழவுகொண்டார்கள் மகாசேனையுள்ளவரும்
அங்குமவர்கள்துக்கம் அழுதுவந்துகண்டார்கள்
எல்லாருங்கூடியே இரைந்தழுதுகூச்சலிட்டார்
கட்டிஅழுதார்கள் கடலிறையும்வெள்ளம்போல்
எல்லையளந்த எம்பெருமாள்தான்பார்த்து
குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு குலுங்கமிகநகைத்து
நீங்கள்நடவுங்கள் என்ருரே நீலவண்ணர்
தருமர்முதலியயாவரும் பவளக்காட்டிற்கு வருவது
அப்போதுதருமலிங்கர் அவசரமாய்த்தானெழுந்தார்

தம்பிமார்மூவரும் தானும்நடக்கலுற்றா
குந்தியம்மாள் தானுங் கூட நடக்கலுற்ருள்
சங்கவதியம்மாள் தானும்நடக்கலுற்ருள்
மாதினியாள் துரோபதையும் மற்றுமுள்ளதேவியரும்
பல்லக்கின்மீதேறி நடந்தார்பலபேரும்
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
சிங்கமுலாவுவனம் சிறுபுலிகள் தூங்கும்வனம்
யாளிகள்வாழுமந்த அவ்வனத்தைத்தான்கடந்தார்
மயிலோசைகேட்குமந்த மாந்தோப்புதான்கடந்தார்
அண்டரறியாத தண்டகவனங்கடந்து
வேந்தரறியாத வெளிக்காடுதான்கடந்து
சந்திரசூரியர்கள் தான்காணுவனங்கடந்து
அல்லியம்மாள் தானிருக்கும் அவ்வனத்தில்வந்தார்கள்

தருமர் புலந்திரனை யழைப்பது

தாரார்புகழுடைய தருமர்பெருமானும்
கண்டார்புலந்திரனை கட்டழகர் தருமலிங்கம்
அப்பாபுலந்திரனே அழகுள்ளகண்மணியே
தேனேபசுங்கிளியே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
கண்ணே நவமணியே கற்கண்டே சர்க்கரையே
சொக்கநாதர்கோயிலுக்குத் தூங்காமணிவிளக்கே
என் தம்பிபுலந்திரனே தனவிஜயன்புத்திரனே
வைகைக்கரையடைக்க மண்சுமந்தசொக்கருள்
ஆருயிரம்பாண்டியற்கு அரியபோனகவந்தாய்
வாராய்மகனேயென்று மன்னனெடுத்துரைப்பார்
தம்பிநீவாடாயென்று தருமரெடுத்துரைப்பார்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுந்தான்பார்த்து
பெரியண்ணாவென்று பிரியமுடன்தெண்டனிட்டான
அண்ணாவேயென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனை வாரியெடுத்தணைத்து
வாழ்த்தியெடுத்து மகனைமடியில்வைத்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
மைந்தன்புலந்திரனை மன்னவனுந்தான்பார்த்து
என்-தங்கக்களஞ்சியமே தீர்வேந்தர்பூஷணமே
அரியசிரோன்மணியே அருச்சுனனுரெங்கேயென்ருர்

புலந்திரன் சொல்வது

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறுவான்
ஐயாவே நீர்கேளும் அதுவிபரஞ்சொல்லுகிறேன்
பாண்டிவளநாட்டாளைப் பவளத்தேர்கேட்டேனையா
பாண்டிவளநாட்டில் பவளங்கிடையாது [ள்
எனக்கு-தோஷித்ததென்று சுருளோலைஎழுதிவிட்டா
களை தாங்கிப்போச்சுதென்று கன்னியெழுதிவிட்டாள்
அப்போதுஐயாவும் அவர்ங்கேவந்தாரையா
பார்த்தவுடன் நானும் பவளத்தேர்கேட்டேனையா
எடுத்துமடியில்வைத்து என்கண்ணே நல்லதென்றார்
எப்போவருவீரென்று யான்கேட்டேனையாவே
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
என்பேரிலாணையிட்டு எழுந்தருளிப்போனாரையா
சேராம்பூகானகத்தில் சென்றுமடிந்தாரையா
பவளத்தேர்கேட்டு பழிகாரனானேனையா
சும்மாவிருந்தேனானல் சுகமாயிருப்பாரே
ஐயாவேயென்று அலறினான்பாலகனும்
தாரார்புகழுடைய தருமரவர்கேட்டு
பாலன்புலந்திரனைப் பார்த்துபுலம்பலுற்றார்
அறிவுளளஐயாவே ஐயாவேயென்றழுதார்
வெற்றிமதயானை வீமனும்பார்த்தழுதான்
நகுலசகாதேவரென்னும் ராஜர்பூலம்பலுற்றார்
அங்கவர்களெல்லோரும் அழுதுபுலம்பலுற்றார்
தாரார்புகழுடைய தருமர்பெருமானும்
மதுரைதுரையாளுகின்ற மாதுமுகம்நோக்கி
மைந்தரும்நீருமாய் வந்ததென்னசொல்லலுற்றாள்

அல்லியரசாணி சொல்வது

பிறவாமுடிதரித்த பெண்ணரசிசொல்லலுற்றாள்
வந்தேன்மதிகுலைந்தேன் மதியின்விதிவசத்தால்
முன்னேநடநத முறையெல்லாஞ்சொல்லலுற்றாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனும்
கேளாக்கருமத்தை கேட்டான்புலந்திரனும்
பவளத்தேர்வேணுமென்று கேட்டானே பாலகனும்
மதுரைப்படைத்தலைவர் மன்னவரைத்தானழைத்து
பவளத்தேர்வேணுமென்றுபலபேரை நான்கேட்டேன்

சேராம்பூகானகத்தில் உன்மைந்தன்றூர்செம்பவளம்
எங்களாலாகாது எடுத்துவருவதற்கு
அர்ச்சுனராஜாவால் ஆகுமென்றூரெல்லவரும்
மைந்தன்புலந்திரற்கு மாசுரப்வந்ததென்று
ஓலையெழுதியே உத்தமரேயனுப்பிவைத்தேன்
அதற்றலருச்சுனரும் அவரிங்கேவந்தாரையா
பாலன்புலந்திரனும் பவளத்தேர்கேட்டானப்போ
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு மன்னவரும்போனூர்காண்
பதினூறுநாளாயும் பார்த்தர்வரவில்லையென்று
பார்த்தரோடுசண்டை பண்ணவேணுமென்றுசொல்லி
தண்டுதளமெடுத்து வந்தேன் தனஞ்சயரே
மதுரைப்படைத்தலைவர் மகாசேனையத்தனையும்
யானைகுதிரைகளும் அண்டவொண்ணுச்சேனைகளும்
குளவிகதண்டுவந்து கொட்டிமடித்ததையா
மைந்தனும்நானும் மரம்போலேநின்றுவிட்டோம்
என்றுதருமரது இணையடியிற்றூன்விழுந்து
என்னசெய்வேனென்று ஏங்கிமிகவழுதாள்
மன்னர்புலந்திரனை வைத்துவளர் திடுங்கள்
எடுத்துவளர்த்திடுங்கள் என்றந்த அல்லியம்மாள்
தீப்பாய்ந்துபோவேனென்று செப்பிப்புலம்பலுற்றூள்
பாராளுந்தருமலிங்கம் பார்த்துமிகவழுதார்
மோதிரக்கையை முகத்தோடணைத்துக்கொண்டு
மெத்தப்புலம்பலுற்றூர் வேந்தர்தருமலிங்கம்

கிருஷ்ணன் அருச்சுனன் இறந்ததைக்காட்டுதல்

எல்லையளந்ததொரு எம்பெருமாள் ரான்பார்த்து
ஏன்காணமுகின்றீர் இப்பெரியகானகத்தில்
மன்னவருச் னனூர் மாண்டவிடங்காட்டுகிறேன் [து
என்றுசொல்லிமாயவரும் எல்லோரையுமழைத்துவந்
வாள்விசயன்பிணத்தை வகையாகக்காடடலுற்றூர்

தருமர் முதலிய யாவரும புலம்பல்

தங்கபுகழுடைய தருமர்பெருமானும்
விஜயன்திருமுடியை வேந்தரவரெடுத்து
காண்டீபன்றன்முடியைக் கண்மலரிலொற்றிக்கொண்டு
தம்பியடாவென்று தருமர்மிகவழுதார்

வீமரவர்பார்த்து மிகவும்புரண்டழுதார்
நகுலசகாதேவ ராஜர்புலம்பலுற்ரூா
அண்ணுவேயென்று அழுதுபுலம்புகிருர்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மாதும்புலம்பலுற்ருர்
சங்கவதியம்மாள் தானும்புலம்பலுற்ருள் [ம்
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பத்தினியாள் துரோபதையு
என்னை-மாலையிட்டமன்னவரே மடிந்திரோகானகத்தி
என்றேதுரோபதையும் ஏங்கியழுகலுற்ருள் [ல்
மதுரைதுரைச்சி மாதுநல்லாளல்லியரும்
காண்டீபனருச்சுனனைக் கணடுமனங்கொதித்து
பார்த்துமேமாரடித்துப் பைங்கிளியுந்தானழுதாள்
கூடமடிவேனையா கொற்றவனேயென்றுசொல்லி
மெத்தப்புலம்புகிருள் மெலலிநல்லாளல்லியரும்
அச்சுதன்தங்கை ஆரணங்குசுபத்திரை
என்-கண்ணுனமைத்துனரே காண்டீபனருச்சுனரே
உம்மைவிட்டுநானபிரிநது உலகிலிருப்பேனே
மாண்டுயிருக்கிறது மன்னவனே நீதியுண்டோ
இனியிந்தசீவனை இழக்கிறேனெனறழுதாள்
கோவென்றழுதாள் கோபாலன்றங்கையரும்
தேவிமாரெல்லோரும் ஆவிவிடத்தான் துணிந்தார்
போாஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமப்போது
அந்த-பாராளுந்தருமதுரை பார்த்தநதபாலகனும்
ஐயருடனேகூட அய்யாவேநானமடிவேன
நான்-கூடமடிவேனென்று கோவெனறுபுலம்புகிருன்
பாலனழுகிற பரிதாபந்தான்பார்த்து
மைந்தன்புலந்திரனை மன்னவருந் ரான்பார்த்து
அறியாதபாலகனே அறிவுள்ளஐயாவே
இந்தத்துயரம வருவானேனுநதனுக்கு
இது-மாயர்மகுத்துவமோ மன்னவனேநானறியேன்
என்று-மைந்தனைத்தானினைந்து மன்னவருந்தானழு
மைந்தன்புலநதிரன மன்னனழுகிறதை [தார்
வெற்றிமதயானை வீமனவன்பார்த்தழுதான்
நகுலசகாதேவ ராசாக்கள் தானழுதார்
முத்துமுடிதரித்த முருகுழலாள்புத்திரனை
கட்டியழுதாாகள் கடலுடைந்தவெள்ளம்போல்
கூடியழுதார்கள் கொம்பனைமாரெல்லோரும்

சேரம்பூராசாக்கள் பவளக்கொடியாளை அருச்சுன
ராசன் எங்கேயென்று கேட்குதல்

சேரம்பூராசாக்கள் தெருவிலுலாவுகையில்
வடகோடிகானகத்தில் வருவானேன்கூச்சலென்று
ஐம்பதுபேருமாய் அரண்மனைக்குள்ளேவந்து
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
மாப்பிள்ளைராயர் மன்னவனுரெங்கேயென்றார்
பூசைபண்ணிவாரேனென்று போனாரவர்கானகத்தில்
வடகோடிகானகத்தில் வருவானேன்கூச்சலென்று
அஞ்சலிலேதூதுவரை யனுப்பிவைத்தாரப்போது
அப்போது தூதுவர்கள் அடித்தார்களவ்வயணம்
மாப்பிள்ளைராயர் வைகுந்தம்போனாரென்று
ஓடிவந்தார் தூதுவர்கள் ஒருநொடிக்குள்ளாக
தூதுவரும்வந்து தொழுது தெண்டனிட்டு நின்று
மாப்பிள்ளைராயர் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்காண்
அவர்களுடசேனைகளும் அனைவோரும்வந்திறங்கி
கட்டியழுகிறார் கானகங்கொள்ளவில்லை

சேரம்பூராசா வருவது

ஐம்பதுபேர்ராசாக்கள் அபயம்சிவாயவென்று
முன்னறியோம்பின்னறியோம் மும்மூர்த்தியானவரை
அனியாயமென்றுசொல்லி அடித்துப்புரண்டழுதார்
பதினாறுநாளையிலே பாவிசிறையாவதென்ன
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
ஐம்பதுபேர்ராசாக்கள் அவர்களுடதேவியரும்
எல்லோருங்கூடியே ஏகோபித்தார்கானகத்தில்
கானகத்தில்வந்து கதும்பிமிசவழுதார்

பவளக்கொடியாள் பலம்புதல்

கட்டியழுதார்கள் கடலுடைந்தவெள்ளம்போல்
அப்போ-பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
பதினாறுதன்வருஷம பாவிசிறையிருந்தேன்
இந்தப்பழிக்காக யீஸ்வரரேயிங்குவந்து [ரே
என்னை-மாலையிடச்சொல்லி பயக்கமல்லோபண்ணினீ
அப்படியேமாலையிட்டேன் அருச்சுனரை நானுமிப்
இந்தவிதியெனக்கு யேன்வைத்தீரீஸ்வரரே [போ
அண்டமுலகளந்த ஆயர்பெருமானே
நீர்-எத்தனை நாள்காத்திருந்தீர் என்னைச்சிறைவைக்க

எத்தனைபேர்ராசாக்கள் வந்தார்கள்மாலையிட
நான்-ஆருக்குமாலையிடே னென்றிருந்தேனப்போது
அருச்சுனரைமாலையிட்டு அருஞ்சிறையானேனே
ஐயையோதெய்வமென்று அலறியழுதிடவே
அப்போதுஎம்பெருமாள் ஆயரவர்பார்த்து
மதுரை துரையல்லியரின் மனத்தைக்கலக்கிவிட்டார்
பிறவாமுடிதரிக்க பெண்பெருமாள் நாயகியும்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
உற்றுற்றுப்பார்க்கே உளமும்மிகக்கலங்க
வாலைப்பிராயம் வயதுபதினாறிருக்கும்
வேரிற்பவளமது மின்னுமிறகாந்தியைப்போல்
கோடிசூரியப்பிரகாசம் போலேயிருக்கிறாள் [ரும்
இவையெல்லாங்காணறிந்தா ளிளங்கொடியாளல்லியரு
வாள்விஜயன்தோள்மேலே மாலையிட்டாளுத்தமியும்
நாம்-காணுகைகாட்சியெல்லாங் கண்டோமிதுநெடுநாள்
பதினாறுநாளையிலே பாவிசிறைவைத்தார்காண்
என்றுசொல்லியல்லியரும் ஏங்கியழுதாளே
தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்கேட்டு
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
கட்டியழுதார்கள் கமலப்பூநாயகியை
அப்போ-சேராம்பூராசாகளுந் தேவிகளுந்தானழவே
ஆறாயிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
எல்லோருங்கூடியே யிசைந்தழுதுகூச்சலிட்டார்
அங்கவர் துக்கம் அடங்கினபிற்பாடு
தக்கபுகழுடைய தருமரவரோதுசொல்வார்
இறந்தகோரருச்சுனனும் இனிதிரும்பப்போறானோ
மாண்டதோரருச்சுனனும் மறுபடியும்வாரதில்லை
தம்பியைத்தானெடுத்து தகனஞ்செய்யவேணுமிப்போ
ஆராரைக்கூட்டி அனுப்புவதுசொல்லுமென்றார்
அப்போது அல்லியரும் அரசர்க்கெடுத்துரைப்பாள்
ஆதீனகர்த்தாவே அய்யாவே நானொருபாவி
ஐவருக்கும்பொதுவல்லோ ஆரணங்குதுரோபதையும்
மேகத்தில்வந்துதித்த மின்னொளிநாயகியாள்
பார்ப்பான்மகளான பரிவுடையபோகவதி
நாகம்பயின்றெடுத்த நாககன்னிநாயகியும்
அச்சுதன்தங்கை ஆரணங்குசுபத்திரையும்

பங்கபஞ்சிர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
அன்னநடைமாதர்களை அக்கினியில்தள்ளுமென்றார்
அப்போ-சேராம்பூராசாக்கள் திரணைவோரும்வந்து
தாரார்புகழுடைய தருமரடிவணங்கி
ஐம்பதுபேர்களுக்கும் ஆண்டிருக்கப்பிள்ளையில்லை
என்று ஐம்பதுபேர்களுமே அருந்தவசுபண்ணுகையில்
உங்கள்யாருக்கும்பிள்ளையில்லை என்றந்தயீஸ்வரனார்
பவளக்கொடிமேலே உண்டுபெண்ணார்பாலகியை
பிள்ளைகலியினால் பெண்ணென்றும்பாராமல் [ம்
பெண்ணொன்றுசெப்பாமல்பிள்ளையென்றேவளர்த்தோ
பிள்ளையில்லையென்றுசொல்லி பெண்மருடஞ்சூட்டினோ
வன்னலட்சங்கோடியுண்டு மாலையிடவந்தவர்கள் [ம்
மற்றொருவர்கையில் மணமாலைதிண்டேனென்று
நித்தியகன்னியாகவே நீணிலத்தையாண்டிருந்தாள்
பதினாறுநாளாச்சு பாவிலந்துமாலையிட்டு
அப்படிப்பட்ட அரசையனுப்பிவிட்டு
திரும்பியிருக்கறியேன் தேகம்வைத்தானறியேன்
எங்களைக்கூட இளவரசேதள்ளுமென்று
ஐம்பதுபேர்களுமே அடிபணிந்தாரப்போது
தாரார்புகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
பாராளுந்தருமரிந்தப் பரிதாபம்பார்த்துமல்லோ
மோதிரக்கையை மூகத்தோடறைந்துகொண்டு
தருமர்வயிறெரிந்து தரையிற்புரண்டழுது
என்னசெய்வேன்வாள்விசயா என்றுமிகவழுதார்
அந்நேரவேளையிலே அரிராமரேதுசெய்தார்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் வயித்தியனாய் வருவது

பாராளுந்தருமருட பரிதாபம்பார்த்துமல்லோ
எல்லையளந்த எம்பெருமாளப்போது [து
எழுப்பிவிடவேணுமென்று எம்பெருமாள்தானெழுந்
மாயன்பெருமாள் மனமகிழ்ந்துவாரார்காண்
மடிந்தமடிப்புகளும் மாணிக்கதொப்பைகளும்
பொன்னால்மிதியடியும் பொந்திக்கோல்கைபிடித்து
வயித்தியன்போலாக மருந்துபையைத்தோளில்வைத்
வயித்தியனாக வடிவுகொண்டுவந்துமல்லோ [து
ஆடாமன்னவனே அரவங்கள்கானகத்தில்
எவர்காணுமிங்கே யிரைச்சலிந்தக்கானகத்தில்

அப்போது தருமர் அரசாளும்ராசதுரை
நாங்கள் குருநாடுசீமை கூச்சல்வந்ததென்றுசொன்னார்
தருமரென்றுசொல்லுவார் நீர்தானேதார்வேந்தா
ஆமையா நான்தான் அவதிப்படுகிறேன்
மாண்டதொருமன்னன் மன்னவனூர்காணும்

வயித்தியற்குச் சொல்வது

என்னோடேதான்பிறந்த எழில்விஜயனருச்சுனர்காண்
மாண்டதொருமன்னற்கிந்த மாதரென்னவரிசையென்
தாயாருங்குந்தியம்மாள் தங்கையவள்சங்கவதி [றார்
இவ்விருவர்தான் தவிர இயலானஐயாவே
மற்றுமுள்ளமாதரெல்லாம் மன்னனுடதேவியென்றார்
சிவசிவாவென்று திருச்செவியில்கையைவைத்து
கண்மூன்றுமில்லையோ கயிலாசநாதருக்கு
என்றுவுலகளந்த எம்பெருமாள்மனமுருகி
வானவர்கள்தேவருக்கும் வயித்தியன் நான்காணும் [ன்
கதண்டுகொட்டிமடிந்தவரை கடுகவெழுப்பித்தருவே
இறந்ததொருமன்னவனை யெழுப்பிடுவோமாகில்
நமக்கென்னகொடுப்பீர்காண் என்றார்பெருமாளும்

தருமர் சொல்வது

அப்போது தருமர் அதிகமனமகிழ்ந்து
அப்படியே நீரும் எழுப்பிவிட்டீராமாகில்
அண்டங்குருநாடும் அடங்கலும்உம்முதென்றார்
அப்படிக்குச்சொன்னால் ஆகாதுஐயாவே
எழுதித்தரவேணும் என்றாரேஎம்பெருமாள்
தருமமுடியான் தருமரெடுத்துரைப்பார்
அந்நகரிநாடும் ஐந்துபங்காய்பங்குமிட்டு
நாலுபேருடையபங்கை நாமெழுதிதாரேனிப்போ
வில்லாளிபார்த்தன் விஜயன்பிழைத்தாக்கால்
அவனெப்பிதந்தாலே ஐயாவே நீர்வாங்கிக்கொள்ளும்
எல்லையளந்த எம்பெருமாள் தான்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டுத் தனமனதில்தானடக்கி
மதுரைநகராளும் மாதுமுகம்நோக்கி
உன்-பர்த்தாவை நாமெழுப்பிதாரேனே பைங்கிளியே
எனக்கென்ன நீர்தருவீர் என்றாரேஎம்பெருமாள்
அப்போது அல்லி ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
தன்பரிசை நாடும் தாரணிபதினாயிரமும்

தன்பரிசைநாடும் மதுரைபதினுயிரமும்
அந்நகரிநாடும் அடங்கலுமுன்னுதென்ருள்
அப்படிக்குச்சொன்னுல் ஆகாதுஆரணங்கே
எழுதித்தரவேணும் என்ருரேயெம்பெருமாள்
எழுதிக்கொடுத்தாளே இளங்கொடியாளல்லியரும்
அப்போதுஎம்பெருமாள் அதிகமனம்பூரித்து
ஆயருமப்போது அருச்சுனரைசுற்றிவந்து
வளையத்திறைபோடே என்ருரேமாயவரும்
வளைத்துத்திரை நடுவே மன்னரிருவரையும்
எடுத்துநிறுததுமென்ருர் எம்பெருமாள்மேகவண்ணர்
எடுத்துநிறுத்தினுர் இயல்பெரியமன்னவரை
பாலுடன்தேனும பசுவின்நெய்வேணுமென்று
அப்படியேகொண்டுவந்து கொடுத்தார்களப்போது

வயித்தியர் சொல்வது

ஒக்கவளர்த்தி உலகளந்தமாயவரும்
காயம்பட்டமேனியெல்லாங் கையாலேதான்கழுவி
கால்வேருய்கைவேருய் கடுகக்கிடத்திவைத்து
எமலோகம்போனவுயிர் இட்டுவந்தேணிப்போது
வந்ததொருசீவன் வைகுண்டம்போகுதுகாண் [ன்
தருவித்துப்பார்த்தானே தங்குதில்லைஎன்னசெய்வே
என்னுல்முடியாது எடுத்தடக்கிகொள்ளுமையா [மாள்
எடுத்தடக்கிக்கொள்ளுமையா என்றல்லோஎம்பெரு
எம்பெருமாள்மேகவண்ண ரெழுந்துநடந்தாரே
அப்போதுதருமர்கண்டு அவர்பின்னே தானடந்தார்
பிறவாமுடிதறித்த பெண்பெருமாள்பின்னடந்தாள்
ஓட்டம்நடையுமாக ஓடினுர்மாயவரும்
மாயவர்முனனோட மாதரும்பின்னோட
பின்னோடிவந்தாரே பெணபெருமாளல்லியரும்
பினனோடிவந்தவுடன் பெருமாளும்நின்றலவோ
மற்றுமொருநினைவாய் மாயவருமேதுசொல்வார்
பெண்களைப்பார்த்தால் பொறுக்கமுடிகூடாது
புருஷன்மேல்சண்டைக்குக் கானகத்தில்வந்தாளே
கணவன்மேற்சண்டைக்கு கானகத்தில்வந்தாளே
புருஷன்மேற்படையெடுத்துப் போர்புரியவந்தாளே
ஆகையாற்சீவனது அவ்வுடலிற்றங்குதில்லை
அல்லிஅல்லியென்றுசொல்லி ஆவிதுடிக்கிறது

வாள்விசயனருச்சுனரை வகையொன்றும்பண்ணுமல்
என்றைக்கும்நேசமா யிருக்கிறேமென்றுசொல்லி
நிச்சயமாய்ச்சொன்னுல் நிசமாயெழுப்பிடுவேன்
என்றுவைத்தியரு மெடுத்துரைக்க அல்லியரும்
எங்கள்-ஆருயிரவர் அவர்களுடதம்மாணை
அங்கயற்கண்ணம்மை அவளுடையசீர்பாதம்
என்-சீவனுள்ளகாலமெல்லாம் தீண்டேனருச்சுனரை
என்றுசொல்லமாது எம்பெருமாள்சம்மதித்து
சோரவளநங்கை சுபத்திரையைத்தான்பார்த்து
நீயென்னசொல்லுமென்முர் நேரிழையுமப்போது
எங்கள்-அண்ணன்மேலாணையது அவரைநான்தீண்ட
அண்ணரென்ருல்யார்காணும் என்றூரரிராமர் [வில்லை
பாற்கடலிற்பள்ளிகொள்ளும் பச்சைமாலச்சுதர்காண்
நீ-இட்டதோராணை எனக்குமுகபாடமல்லோ
எழில்சுடர்மணிகடகத் திருக்கின்றபூதமதை
விட்டுவிட்டீராமாகில் விஜயனெழுந்திருப்பான்
மாட்டேனென்றுசொல்லி மறுத்தாள்சுபத்திரையாள்
ஆணைமறுத்தாளே ஆரணங்குசுபத்திரையும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
கோபந்தணலாகிக் கொம்பனையாளப்போது
விடுகிறையோயில்லையோ வேல்பொருதுங்கண்ணுளே
உன்-ஒருத்திக்குமன்னன் உயிரிழந்துபோனுக்கால்
நாங்கள்-அத்தண்டபேரும் அருஞ்சிறையாவோமடி
என்றுசொல்லியருச்சுன ராசனைத்தானெழுப்ப [யும்
பூதத்தைவிட்டுவிட்டாள் பொற்கொடியாள்சுபத்திரை

வயித்தியனுகிய கிருஷ்ணன் எழுப்புதல்

அப்போதுஎம்பெருமாள் அகமிககுளிர்ந்து
அருச்சுனராசன்றன்னை ஆண்டவருஞ்சுற்றிவந்து
தட்டியெழுப்பினுர் தனஞ்செயனுருச்சுனனை
வாழ்த்தியெழுப்பினுர் மாயவனுருச்சுனனை
அண்ணருடபாதம் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
வாரியெடுத்து மார்போடேதானணைத்து
நீர்-வைகுண்டம்போனீரோவாள்விஜயா அருச்சுனரே
ஆகாயம்போனீரோ அன்பானபோர்விஜயா
என்று-கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
தம்பிஎன்னையாவெனத் தருமருஞ்சொல்லிகொண்டார்

சோரம்புராசர் வருதல்

அப்போதுவாள்விஜயன் அருகிருந்தமாதாவை
கண்டுஎழுந்து காளையருச்சுனனும்.
குந்தியம்மாள்பாதம் கொற்றவனுந்தெண்டனிட்டான்
குந்தியம்மாள்தானும் கொற்றவனைத்தானெடுத்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து வாழ்ந்திருப்பாயென்றுசொ
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டாள் [ல்லி
வெற்றிமகயானை வீமனவன்பார்த்து
விஜயனருச்சுனரை வேல்பொருதுங்கண்ணுளன்
அவன்-கட்டியணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
வேல்பொருதுங்கண்ணு விஜயா நீரெங்குபோனீர்
சீனிச்சருக்கரையே செல்வமேயெங்குபோனீர்
என்றுசொல்லிவீமன் இருந்தான்மனமகிழ்ந்து
நகுலசகாதேவ ராசமுடிமன்னவர்கள்
அண்ணுவேயென்று அருச்சுனரைக்கட்டிக்கொண்டா
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து புகழ்வேந்தர்தாமிருந்தார் [ர்
மைந்தன்புலந்திரனும் மன்னவனுமப்போது
அருச்சுனனர்பாதம் அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமைந்தனை தேர்விஜயன்தானெடுத்து

அருச்சுனன் புலந்திரனைக் கேட்டது

வாழ்த்தியெடுத்து மடியின்மேல்வைத்துக்கொண்டு
முகத்தோடுமுகம்வைத்து முத்தமிட்டுப்பாலகனை
என்-தங்கமுடிபெற்ற தனையாபுலந்திரனே [ன்
ஏன்வந்தீரிங்கேயென்று எழில்விஜயன்கேட்கலுற்று

புலந்திரன் சொல்வது

அப்போபுலந்திரனர் அருச்சுனர்க்கேதுசொல்வான்
குருநாட்டில்தானிருந்து கொற்றவரே நீங்களுந்தான்
மதுரைக்குநீங்களுந்தான் வந்தீர்கள்மன்னவரே
அய்யாவேபவளத்தே ரப்போதுநான்கேட்டேன்
பவளத்தேர்கொண்டுவாரே னென்றுபரிவாக
மூன்றுநாளைக்குள் முடித்துத்தாரேனென்றீரே
பதினறுநாள்வரைக்கும் பார்த்தோம்வரவில்லை
எங்கள்-மாதுநல்லாளல்லியரும்வந்தாள்படைஎடுத்து
அந்த-தருமமுடியாளும் தண்டுதளமெடுத்து
சேராம்பூசீமைக்கு சென்றுவரும்போது
எங்களையர்போனவழி இதுதானேவென்றுகேட்டேன்
ஐயரென்றுசொல்லவே அடித்தாளேவாய்மேலே

அப்படிகோபத்தோடு வரும்போது அல்லியரும்
சேராம்பூகானகத்தில் சென்ருேம்தளத்தோடே
இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே
சேராம்பூகானகம் சேவிக்கும்வேடர்வந்தார்
அந்த-வேடுவரையப்போதுவேந்தர்கள்தான்பிடித்தார்
மாதுஇருக்கும் மயிலனையாள்கூடாரம்
கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கொற்றவரும்வேடுவரை
மதுரைநகராளுமெங்கள் மாதுநல்லாளப்போது
நீங்கள்-ஆர்காணுமென்று அல்லியரும்கேட்கலுற்ரு
சேராம்பூகானகம் சேவிக்கும்வேடரென்ருர் [ள்
யாருடையசீமையென்று அருங்கிளியாள்கேட்டாளே
பவளக்கொடியாளும் பைங்கிளியாள்சீமையிது
என்றிந்தவேடுவரும் யேந்திழைக்குச்சொன்ஞர்கள்
அப்போதுமாதுநல்லாள் அல்லியருஞ்சொல்லலுற்ரு
மாதுநல்லகன்னியற்கு மணமாலையாச்சுதடா [ள்
பதினுறுநாளாச்சு பைங்கிளியைமாலையிட்டு
ஒக்கவொருவன் உயிர்த்தோழனுகவந்தான்
அவகுக்குமணமாலை யாச்சுது அம்மாவே
என்றதுகேட்டாள் இளங்கொடியாளல்லியரும்
கதும்பியெழுந்திருந்தாள் காட்டானைபோலாக
கோபந்தனலாகி கொம்பனையுந்தானிருக்க
கதண்டுகுளவிகளும் கானகத்தைவிட்டெழும்பி
யானைகுதிரைகளை அடல்பெரியசேனைகளை
கொட்டிமடித்ததுகள் கொற்றவர்களெல்லவரை
மதுரைத்துரைச்சி மைந்தனைத்தப்பவிட்டு
அத்தண்டசேனையெல்லாம் அறவேமடிந்தார்கள்
செத்துமடிந்தபேரத்தனையுந்தான்பார்த்து
ஈஸ்வரரேபார்வதியே யென்றேபுலம்பலுற்ருர்
மெத்தவிசாரமாய் மெல்லியருந்தானிருந்தாள்
சேராம்பூராசாவின் தேசத்துதோட்டிவந்தார்
நீ-எந்தவூர்தோட்டி யென்ருளென்தாயாரும்
குருநாட்டுசீமைக்கு கொற்றவர்க்குஓலைகொண்டு
தருமருக்குத்தம்பியராம் அவர்பேர்தனஞ்செயராம்
சேராம்பூகானகத்தில் சென்றுமடிந்தாரங்கே
தருமருக்குவோலைகொண்டு போறேனென்சாம்புவனும்
அப்போதுமாது அலறிமிகவழுதாள்

அடிக்துப்புரண்டழுதாள் அன்னநடையாளும்
என்செய்வேனென்று யேங்கியழுதாளே
குருநாடுசீமையிலே கொற்றவருமங்கிருந்து
எல்லோரும்வந்தார்கள் இரைச்சலிட்டுத்தானெழுந்தா
மாண்டவிடத்திற்கு மன்னர்களெல்லோரும் [ர்
அதினாலேயிங்குவந்தோம் ஐயாவேயென்றுசொன்னா
ன், பாலன்சொன்னவார்த்தையதுபார்த்திபன்கேட்டா
மெத்தவதிசயமாய் வேந்தருந்தாமிருந்தார் [னே
பெண்களெல்லாமப்போது பெருக்கமனமகிழ்ந்து
அருச்சுனனார்தேவிமார ரனைவோருந்தானெழுந்தார்
தருமருடபாதஞ் சாஷ்டாங்கமாய்ப்பணிந்தார்
தெண்டனிட்டமாதர்களைச்சீர்பெறவேவாழ்த்தினார்கள்
தம்பிமார்வந்து தாளிணையைப்போற்றிசெய்தார்
தெண்டனிட்டதம்பியரைச் சீர்பெறவேவாழ்த்தினார்
அப்போது அல்லியரும் அருச்சுனரைத்தான்பார்த்து
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பொற்கொடியாளேதுசொல்
மூன்றுநாளையிலே முடிமன்னவாறேனென்றீர்[வாள்
பதினாறுநாள்வரைக்கும் பார்த்தேன்வரவில்லையென்று
தண்டுதளமெடுத்து சண்டைக்குவந்தோமிங்கே
வந்தயிடத்திலிங்கு மாண்டுகிடந்தீரே
அலைகடலிற்பள்ளிகொள்ளும் ஆயருடமாயமது [ன்
இந்தவிதம்பண்ணினால் இளங்கொடியுமேதுசெய்வே
இது-மாயவனார்செய்த மதிமயக்கமென்றுசொன்னாள்
இப்படிபேசி யிருக்குமந்தவேளையிலே
சேராம்பூராசாக்கள் எங்கள்மேல்தயவுவைத்து
என்று-சாஷ்டாங்கதெண்ட னிட்டார்கள்ராசாக்கள்

தர்மர்முதல் பாவரும் அரண்மனைக்குப் போகுதல்

அப்போதுதருமதுரை அதிகமனமகிழ்ந்து
அந்த-பட்டணத்தைநோக்கிப்பரிவுடனேதானடந்தார்
எல்லவருங்கூடியே ஏகோபித்துத்தானடந்தார்
போகிறார்களெல்லவரும் பொங்கிமனங்குளிர்ந்து
போனார்கள்யாவருமாய் பொற்கொடியாளரண்மனைக்கு
பாராளுந்தருமருக்கு பவளக்கொடியாளும்
மாணிக்கச்சிம்மாதனம் மன்னருக்குச்சோடித்து
குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவரேயிருமென்றாள்
வெற்றிமதயானை வீமதுரைராசருக்கு

நவரத்னசிங்காதனம் நலமுடனேசோடித்து
இதுமேலிருமென்று ளிளங்கொடியுமப்போது
நாமக்கொடியுடைய நகுலன்றனக்கு
சிங்காதனங்களிட்டு சிறப்பாகவீற்றிரென்றுள்
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவராசருக்கு
பொன்னுலிழைத்துவைத்த பொற்சிங்காதனம்போட்டு
இதுமேலிருமென்று ளிளங்கொடியாளப்போது
புலந்திரராசனுக்கு போட்டார்சிங்காதனங்கள்
எடுத்துமவள்வைத்து இருமையாதம்பியரே
என்றுமவள்சொல்லி இளங்கொடியுமப்போது
விசயனூர்தேவியற்கும் விதவிதமாய்வார்த்தை சொல்லி
அவரவர்க்குத்தக்கபிதாரு ஆசனங்கள்போட்டுவைத்தாள், அப்போ-தேவிமாரெல்லோருந் திறமுடன்தானிருந்தார், பார்த்திபனருச்சுனரும் பள்ளியறையுட்புகுந்தான், அப்போ-பாராருந்தருமதுரை பார்த்துமனமகிழ்ந்து, இந்தமாது நல்லகனனிகையு மரியாதையுள்ளவள்காண், இறப்புக்கும்பிறப்புக்கும் இனியொருபெண் வேணுமோ, என்றுசிம்மாதனத்திலிருந்தார்மனங்களித்து, மதுரைதுரைச்சியவள் மனம்பொருந்தியல்லியரும், மாதினுடபட்டணம் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
அரண்மனைஉப்பரிகை ஆஸ்தானமண்டபமும்
பள்ளியறையழகும் பார்க்கமுடிபோகவில்லை
பள்ளியறையிலே பவளங்களிருக்கிறதும்
பவளப்புதுமைகளை பார்த்தாளே அல்லியரும்
இடம்பெரியவாசலது எழுநூறுகாதவழி
தூணுக்குத்தூணுமங்கே தொண்ணூறுகாதவழி
ஆயிரங்காதவழி அழகானவாசலது
பவளத்தால்செரப்பனிட்டு பாங்காயலங்கரித்து
பொற்றூணும்நற்றூணும் புட்பராகத்தூணும்
குளிர்ந்தசந்தனத்தூணும் குங்குமநற்றூணும்
தூணுக்குத்தூணுமங்கே தூங்காவிளக்கெரிய
இட்டிருக்குமாதனமும மிலங்குசிங்காதனமும்
போட்டிருக்குமாதனமும் பொன்னூலேயாசனமும்
வாடாததாமரையும் வநதுநிழல்காட்ட
முத்துமரகதமும் முழுபவளத்தூணுமங்கே
தங்கத்தாற்பொம்மைகளும் தந்தநாற்காலிகளும்

செம்பொன்னுற்சிலைகளுமே செம்பவளமாலைகளும்
வாழைகமுகுகளும் வண்ணப்லாச்சோலைகளும்
சேரவேநாட்டி செம்பவளத் தூணிறுத்தி
நின்றவிடந்தோறும் நீலநிறக்கண்ணுடி
கண்டவிடந்தோறும் கண்ணுடிமாலைகளும்
காடைவிளக்குகளும் கைவிளக்குத்தேர்விளக்கும்
ஏணிவிளக்குகளும எண்ணுதேர்விளக்கும்
பவளப்புதுமைகளைப் பார்க்கமுடியாது
கண்டவிடந்தோறுங் கனத்தபவளசேனை
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் நாயகியும்
எங்கும்பவளமா.யிருக்குதரண்மனைக்குள்
அல்லிப்பெருமாளும் ஆரணங்குபார்க்கையிலே
எங்கும்பவளநிற மென்ன இலங்குகிறது
சோதியழகுமவள் துய்யமுகத்தழகும்
வடிவழகுமொப்பனையும் வையகத்திற்கண்டதில்லை
இந்த-மாதினுடவுபசரணை மரியாதைதான்பார்த்து
மதுரைதுரையல்லியரும் மனங்குளிர்ந்து அப்போது
பவளக்கொடியாளை பைங்கிளியைத்தான்பார்த்து
வாருமிங்கேயம்மாவென்று வார்த்தைமிகப்பேசி [யும்
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பைங்கிளியாள் துரோபதை
அலைகடலிற்பள்ளிகொள்ளும் அச்சுதனுர்தங்கையரும்
கொம்பனைமாரெல்லாரும் கூடிவிளையாடினுர்கள்
மாமியார்குந்தியம்மாள் மருமகளைத்தான்பார்த்து
என்-கண்ணுனமங்கையரே கட்டழகிவாருமென்று
மார்போடேதானணைத்து மருமகளைமுத்தமிட்டு
திருஷ்டிகழித்தாளே தேன்மொழிக்கப்போது
எட்டுநாளங்கே இருந்தார்கள்யாவருமாய்
விருந்துகள்பண்ணியே வெகுமானந்தான்கொடுத்து
பவளத்தால்பல்லக்கு பாலிததாள்யாவருக்கும்

பவளக்கொடியாள் புலந்திரனுக்குச் சொல்லுதல்

பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளும்
மைந்தன்புலந்திரனை மடிமேலெடுத்துவைத்து
என்-கண்ணுனகண்மணியே காண்டீபர்தன்மகனே
குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவர்தன்மகனே
தங்கமுடிபெற்ற தனஞ்செயனுர்புத்திரனே
நவரத்தினப்பொன்முடி நாயகியாள்தன்மகனே

என்று-கன்னத்தோடேயணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட் [டு
வாரியணைத்து மடிமீதுவைத்துக்கொண்டு
மதுரை நாடாளுகிற மாதுதுரைமகனே
என்-தங்கக்களஞ்சியமே தார்வேந்தேதம்பியரே
உந்தனைத்தொட்டு உண்மைபெறவாச்சுதையா
நீ-பவளத்தேர்வேண்டியே பர்த்தாவைக்கேட்டதினுல்
பர்த்தாவுமிங்குவந்து பாவித்தார்கானகத்தில்
கானவேட்டையாடிவரக் கண்டுவிட்டார்கானகத்தில் [ர்
கதண்டுகொட்டிசெத்தவர்போற் காவலர்மடிந்துவிட்டா
அங்கேயிருந்ததோழன் அழுகிறதைநான்கேட்டு [வே
தோழியைப்போய்வாருமென்று சொன்னேனேஐயா
பாங்கியர்களோடிப்போய் பார்த்துவந்துசொன்னுர்கள்
ஆரோதெரியாது அரசர்படைவென்றவர்போல்
காணுகுதுதாயே கடுகெனவேபோகவேணும்
என்றவள்சொல்ல ஏறினேன் தண்டிகைமேல்
அப்போதுபோயிறங்கி அவரை நான்பார்த்தேனப்பா
மார்பின்சரப்பளியை வாங்கியேநான்போட்டேன்
தாதியரைக்கட்டுமென்று தண்டிகைமேல்வந்துவிட் [டேன்
கட்டியேதாதியரும் கடுகியேவோடிவந்தாள்
மார்பின்சரப்பளியை வாங்கிவரச்சொன்னேனையா
தாதியவளோடிப்போய் சரப்பளியைக்கேட்டாக்கால்
தருகிறதில்லையென்றுர் தனஞ்செயனுரப்போது
தாதியவளோடிவந்து தருவதில்லையென்றுரென
மாதரோடரண்மனைக்கு வந்துவிட்டேன் தம்பியரே
கொலுமுகச்சாவடியில் கொம்பனையும்நானிருந்தேன்
அன்னவடிவெடுத்து அங்குவந்தார்கொலுமுகத்தில்
அவர்-ஆடலும்பாடலும் அதிசயத்தைநான்பார்த்து
கூவுகிறவோசைகளும் கூவுகிறநேர்த்திகளும்
கண்டுமகிழ்ந்துநான் கையிற்பிடித்தேனே
அன்னமென்றுசொல்லி அணைத்துப்பிடித்தேனையா
தாதியரை நானழைத்து தையலவள்கைகொடுத்து
கூண்டிலடையுமென்று கொற்றவனேசொன்னேனையா
அப்போது-அன்னவுருமாறி அருச்சுனராஜுரையா
மன்னவனுருச்சுனரும் மதியைக்குலைத்தாரே
மணமாலைசூட்டினுர் மன்னவரேதம்பியென்றுள்
என்-அன்னக்களஞ்சியமே அழகுமணிபொக்கிஷமே

குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவனார்தருமதுரை
வெற்றிமதயானை வீமமகாராஜரையும்
நாமக்கொடியுடைய நகுலனவன்றனக்கும்
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவராசனையும்
ஐவரைப்பெற்றெடுத்த அம்மாமிகுந்தியம்மாள்
மதுரைநாடாளுகிற மன்னர்துரைச்சியரும்
பாஞ்சாலநாயகியாள் பத்தினியாள்தேவியரும்
மாயவனார்தங்கை மங்கைசுபத்திரையும்
விஜயனார்தேவி மெல்லியர்கள்யாவரையும்
என-கண்குளிரப்பார்க்க வந்துதேகண்மணியே
இல்லாதேபோனால் இவர்களையறியேனையா
என்றவள்சொல்ல எல்லவருந்தான்கேட்டு
சந்தோஷமாகத் தையலருங்கேட்டார்கள்
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பூவையரும்வீற்றிருந்தார்

பவளக்கொடியாள் புலந்திரனுக்குப் பவளத்தேர் கொடுத்தது

பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
பவளத்தேரொன்று பாலனுக்குச்செப்பனிட்டு
மெத்தவினோதமாய் வெகுவாய்அலங்கரித்து
வேந்தன்புலந்திரனுக்கு வேண்டியதுதான்கொடுத்து
பவளத்தேர்மேலே பாலகனையேற்றிவைத்தாள்
திருஷ்டிகழித்தாளே தேன்மொழியுமப்போது
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
மாமியார்குந்தியம்மாள் மயிலனைக்கப்போது
பாதஞ்சரணமென்று பணிந்தாளேதேன்மொழியும்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மருமகளைத்தானெடுத்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மங்கையருமப்போது
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
என்றுஞ்சிரஞ்சீவியாய் எந்நாளும்வாழ்ந்திருப்பாய்
அப்போ-பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
பாராளுந்தருமருக்குப் பாதஞ்சரணமென்றாள்
சாஷ்டாங்கமாகத் தையலருநதான்பணிநதாள்
வாழ்த்திவிடைகொடுததார் மகாராசரப்போது
வெற்றிமதயானை வீமதுரைராசருக்கு
மாதுநல்லமங்கையரும் வணங்கியேதெண்டனிட்டாள்
விஜயாந்தஅருச்சுனரை மெல்லியருந்தான்பார்த்து

குருநாட்டுசீமைக்கு கொற்றவரேபோறீரோ
பதினறுதன்வருடம் பாவிசிறையிருந்தேன்
ஒன்றுமறியாமல் உத்தமியேநானிருந்தேன்
கோடானுகோடியுண்டு கொம்பனையைக் கேட்டவர்கள்
மாலையிடவந்தவர்கள் மட்டுமிதமில்லையையா [ன்
ஆரையுந்தீண்டேனென் றருஞ்சிறையில் நானிருந்தே
ஏறெடுத்துப்பார்த்தவர்கள் ஏனென்றுகேட்டதில்லை
ஆருமில்லைவையகத்தில் அருச்சுனரே என்றுசொல்லி
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மதவீமராசாவும்
நகுலசகாதேவ ராசமுடிமன்னருக்கும்
மைத்துனர்களிருவருக்கு மாதுசரணமென்றாள்
என்பர்த்தாவின்தேவி யெல்லவர்க்குஞ்சரணமென்றாள்
தர்மாபுரியாளும் தனஞ்செயனரப்போது
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாட்கு
வேண்டியவுடுப்புகளும் வேணதுயிலாடைகளும்
பொன்னாலலங்கரித்து பொற்பவளத்தண்டிகையும்
சந்தோஷமாகத் தையலற்குத்தான்கொடுத்தார்
என்றுளுஞ்சுகமா யிருந்தரசு ஆளுமென்றார்
அப்போவிடைகொடுத்தார் ஐவருமங்கெழுந்தார்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
மணமாலையிட்டீரே மாயவனார்தன்னருளால்
பதினறுநாளையிலே பர்த்தாவேயெந்தனையும்
செய்யாதகோலமெல்லாஞ் செய்துவிட்டீரருச்சுனரே
குருநாட்டுசீமைக்குக் கொற்றவரேபோறீரோ
என்றுசொல்லிகன்னியரும் ஏங்கிமுகம்வாடி
பொங்கியழுகிறதும் பொற்கொடியாளப்போது
மயங்கியழுகிறதும் மண்மேல்விழுகிறதும்
பார்த்தாரருச்சுனரும் பாரமுடியாளை
மயங்கியழுகிறதை மன்னவருந்தான்பார்த்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
மாணிக்கத்துப்பட்டியால் மாதருடகண் துடைத்து
அழவேண்டியகாரியமேன் அன்னப்பசுங்கிளியே
குருநாட்டுசீமைக்குக் கொற்றவனார்தன்னுடனே
கூடியுறவாடி கொம்பனையேநானேகி
எல்லாரும்பட்டணஞ்சேர்ந் திருக்குமந்தவேளையிலே
நானும்வருவேன் நாயகமேயஞ்சாதே

தங்குவேனேபூமியிலே தரிப்பேனே அங்கேநான்
என்-சோதிமணிவிளக்கே துய்யவிளம்பிறையே
தேனேமணிவிளக்கே தெள்ளுமணியாளே
உன்னைப்பிரிந்துநான் உலகிலிருப்பேனே
கடுகவருவேண்டி கட்டழகிகண்மணியே
நான்-ஓடிவருவேண்டி ஒருநொடிக்குள்ளாக
காலால்நடவாமல் காற்ருய்வருகிறண்டி
அஞ்சாதேயென்று அருச்சுனனுஞ்சொன்னனே
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளும்
அப்போதுஏதுசொல்வாள் அன்னப்பசுங்கிளியாள்
நான்-தங்கியிருப்பேனே தரிப்பேனேஉன்னைவிட்டு
என்னசெய்வேன்வாள்விசயா என்றழுதுகொண்டிருந்[தாள்
இந்தக்கருமத்துக்கோ என்னைவந்துமாலேயிட்டீர்
இப்படியென்றிருந்தால் இணங்கேனேமன்னவனே
எனக்கென்னகெதியாச்சு யென்றேயழுதுகொண்டு
ஈஸ்வரரேபார்வதியே எனக்கென்னவிதிவிதித்தாய்
அண்டமுலகளந்த ஆயர்பெருமாளே
எல்லாருங்கூடியே யிருந்தீரோயெந்தனுக்கு
இந்தக்கருமத்துக்கு இனியென்னசெய்வேனையா
என்றுசொல்லிமாது யிளங்கொடியாள்தானழவே
காண்டீபனருச்சுனனுங் காளேயவனப்போது
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளே
தங்கமுடிதரித்த தனஞ்சியமேநா[illegible]கமே
நான்-இங்கேயிருப்பேண்டி யிளங்கொடிநாயகமே
எனக்குப்பெரியவர் இயலானவீமராசர்
அவருக்குமூத்தவர் அழகானதர்மலிங்கம்
அவர்கள்-புறப்படநானிருந்தால் பேச்சுக்கிடமலவோ
பொறுக்கமுடியாது புத்தியுள்ளநாயகமே
அதினுலேபெண்ணரசே அவரோடுறவாக
போய்வாரேன்கண்ணேயென்று புகன்ருனிளவிசயன்
அப்போதுமாது அருங்கிளியுமேதுசொல்வாள்
கடுகவருவேனென்று கட்டழகரெந்தனுக்கு
தேவரீர்நிச்சயங்கள் செய்துகொடுமென்ருள்
இல்லாமற்போனல் இனிநம்பேனென்றுசொன்னுள்
காண்டீபனருச்சுனனுங் காளேயவனேதுசொல்வான்
தருமர்மேலாணையிட்டுத்தையலர்க்குத்தான்கொடுத்தார்

இனியாஞல்நம்புவைவயோ என்ருனிளவிஜயன்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளும்
மனதுகுளிர்ந்தாளே மாதுநல்லாள்கனனியரும்
அருச்சுனனுமப்போது அதிகமனம்பூரித்து
மாதுகையில்விடைவாங்கி மன்னன்நடக்கலுற்ருன்
அங்கேவிடைபெற்று ஐவருந்தானடந்தார்
மதுரைதிசைநோக்கி வாரார் துரைகளெல்லாம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அல்லியுடைய
பாளையத்தை யெழுப்பிவிடுதல்

அண்டமுலகளந்த ஆயர்பெருமாளும்
மதுரைதுரைச்சி மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
குளவிகதண்டுகள் கொட்டிமடிந்தவரை
சேனைபரிவாரம் சேனைகளுள்ளதெல்லாம்
யானைகுதிரைகளை அத்தண்டசேனையெல்லாம்
மன்னர்துரைமக்கள் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
தட்டியெழுப்பிவிட்டார் தனஞ்செயனுரெம்பெருமாள்
தூங்கிவிழித்தாற்போல் துரைமக்கள்தானெழுந்தார்

தருமர் முதலிய யாவரும் அவரவரிடஞ் செல்லுதல்

எழுப்பிவிட்டமாயவனு ரேகிஞரப்போது
தர்மாபுரியாளும் தர்மதுரையெல்லவரும்
குந்தியம்மாள்தன்னுடனே கொற்றவனுர்தேவிகளும்
எல்லவருங்கூடியே ஏகிவழிநடந்தார்
அல்லிநல்லாள்பாளையத்தில் வந்தார்களப்போது
செத்துமடிந்ததொரு சேனைகளெல்லவரும்
எப்போதும்போலே யிருக்கவேகண்டார்கள்
மதுரைதுரைச்சி மனங்குளிர்ந்தாளப்போது
பாளையங்களுள்ளதெல்லாம் பயணங்களாச்சுதப்போ
ஆனைகுதிரைகளும் ஆள்பெரியசேனைகளும்
கொடிகள்கொடிச்சீலை குடைகளுஞ்சூழ்ந்துவர
யானைகுதிரையின்மேல் அடிபடுதுடங்காவும்
ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஓசைகிளப்புகுது
எக்காளச்சின்னம் எழில்பெறவேஊதுவதும்
பூரிகைடம்மாரம் பூமியதிருதங்கே
அல்லிப்பெருமாளும் அழகுபுலந்திரனும்
பாஞ்சாலிநாயகியாள் பத்தினியாள்துரோபதையும்

மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மாமியுந்தான்கூட
ஆனையம்பாரியின்மேல் அனைவரும்வீற்றிருந்தார்
பார்க்கமுடிபோகவில்லை பைங்கிளியாள்ராணுவங்கள்
காடுசெடிகள் கடுந்தணலாகுதங்கே
கல்லுகளுமுள்ளுகளும் கடுகுபொடியாகுதங்கே
கருந்தூளுஞ்செந்தூளுங் கதிரோனைக்கப்புதங்கே
பாளையம்போகிற அதிசயத்தைத்தான்பார்த்து
காண்டீபனருச்சுனனும் காளையவர்தானினைந்தார்
இப்படிக்கு அதிசயமாய் இவள்வரக்காரியமேன்
இது-நமக்காகவந்தது நம்முயிரைக்கொல்லவல்லோ
மாயன்பெருமாள் மகாதேவர்கிருபையினால்
ஆயன்பெருமாளும் அருளாளர்கிருபையினால்
நாம்-தப்பிப்பிழைத்தோமே தார்வேந்தர்தருமத்தினால்
பாராளுந்தருமதுரை பாக்கியத்தால்தப்பிவந்தோம்
இளங்கொடியாள்மாதருக்கு எதிரியொருவரில்லை
தப்பாமல்தலையறுப்பாள் தர்மமுடியாளும்
பொல்லாத அல்லியவள் போருக்குவல்லவல்காண்
மைந்தன்மேலாணை மறந்தபாவியென்றுசொல்லி
சத்தியந்தப்பினர் தார்வேந்தரென்றுசொல்லி
கழுமரத்திலேற்றிக் கடுஞ்சிறையில்வைப்பாளே
எனறுமனதினுள்ளே எண்ணினனருச்சுனனும்
அப்போ-எல்லோருங்கூடியே ஏகிவழிநடந்தார்
அந்த-மதுராபுரியல்லி வாழ்வரசிபட்டணத்தில்
போனார்களைவருமாய் பொற்கொடியாளரண்மனைக்கு [ர்
அருச்சுனனார்தேவிமார் அல்லவரும்போய்நுழைந்தா
மைத்துனர்தருமருக்கும் மற்றுமுள்ளமன்னருக்கும்
சிங்காதனங்கள் சிறப்பாகச்சோடித்தார்
குருநாட்டையாள்தர்மர் கூடவேதானிருந்தார்
ஐவரையும்பெற்றெடுத்த ஆரணங்குகுந்தியம்மாள்
பாஞ்சாலிநாயகியாள் பத்தினியாள்துரோபதையும்
மற்றுமுள்ளதேவியெல்லாம் வாருமெனறு தானழைத்
தாள், அவரவர்கட்காசனங்கள் போட்டாளே அல்லிய
ரும், அப்போ-மூன்றுநாளங்கே முடிமன்னர்தாமிருந்
விருந்தமுதுசெய்து மெத்தவுபசரித்தாள் [தார்
எல்லவர்க்கும்வெவ்வேறு யீய்ந்தாள்வெகுமானம்
வெகுயானம்பெற்று விடைபெற்றுதானடந்தார்

அப்போது பாராளுந்தருமதுரை பாலகனைத் தானழைத்தார்
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டார்
என்-தங்கக்களஞ்சியமே தம்பிபுலந்திரனே
நான்-போய்வாறேன்கண்ணே பொன்னின்புலந்திரனே
என்றுசொல்லித்தருமர் இருமென்றாரப்போது
வெற்றிமதயானை வீமதுரையேதுசொல்வார்
என்-அப்பாபுலந்திரனே அல்லிமகனாரே
கட்டிக்கரும்பே காளைபுலந்திரனே
போய்வாரேன்கண்ணே புலந்திரராசாவே
என்றுசொல்லிவீமர் இருமென்றாரப்போது
நாமக்கொடியுடைய நகுலரவர்பார்த்து
தம்பிபுலந்திரனே தார்வேந்தேதம்பியரே
குருநாடுசீமைக்குக் கொற்றவனேபோய்வாரேன்
என்றவர்சொல்லி யிருமென்றாரப்போது
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவன்தான்பார்த்து
பொன்னுமணியே புலந்திரராசாவே
தங்கமணியே தார்வேந்தர்புத்திரனே
குருநாடுசீமைக்குக் கொற்றவனேபோய்வாரேன்
என்றவர்சொல்லி யிருமென்றாரப்போது
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மயிலனையாளப்போது
புலந்திரனைதானெடுத்துப் பெருக்கமனமகிழ்ந்து
ஐவர்கலிதீர்க்கவந்த அரும்பொன்னேகண்மணியே
குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவர்கள்தன்னுடனே
நான்-போய்வாரேனென்று புலந்திரனைமுத்தமிட்டு
இருங்காணும்மன்னவனே என்றுசொன்னாள்குந்திய
அருச்சுனனாதேவிமார் எல்லோருமப்போது [ரும்
நாங்கள்-யாவரும்போய்வாரோம் அதிரூபசித்திரமே
என்றுசொன்னாரப்போது இயலானதேவிமார்கள்
காண்டீபனருச்சுனனுங் காளையவனப்போது
மைந்தன்புலந்திரனை மன்னவனுந்தான்பார்த்து
அப்பாபுலந்திரனே அருமையுள்ளகண்மணியே
போய்வாரேனென்றான் போர்விசயராசாவும்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறுவான்
அண்ணாவே நீர்போனால் வாரதில்லையையாவே
போனால்வருவதில்லை யென்றான்புலந்திரனும
ஆனாலழகுமன்னன் அருச்சுனனுங்கூறுவான்

இந்நாளும்போலே இனியிருக்கமாட்டேனப்பா
கடுகவருவேனப்பா காளைபுலந்திரனே
நம்புவேனேவென்று நவின்றான்புலந்திரனும்
நம்பியிருமென்று நல்விஜயன்சொல்லினன்
அல்லியரைப்பார்த்து அருச்சுனனு மேதுசொல்வான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் நாயகமே
குருநாடுசீமைக்குக் கொம்பனையேபோய்வாரேன்
அப்போது அல்லியரும் ஆரணங்குதான் மயங்கி
கண்ணீர்சொரியவிட்டாள் கட்டழகியப்போது
வேண்டாங்காண்மாதே விசாரப்படவேண்டாம்
மெய்யாய்வருகிறேன் மெல்லியரே நம்புமென்றான்
இந்நாளும்போலே இராதே நீயங்கேயென்று
போய்வாருமென்று பொற்கொடியுந்தெண்டனிட்டாள்
மாதுவிடைகொடுக்க வாள்விஜயன் தானெழுந்தான்
தருபருப் வீமரும் தானடந்தார்பொட்டெனவே
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்கடந்து
பொல்லாவனங்கடந்து போய்ச்சேர்ந்தார் தர்மாபுரம்
அவரவர்களாதீனத்தில் அமர்ந்தார்கள் பஞ்சவர்கள்
இந்தக்கதைதன்னை இவ்வுலகிற்கேட்டவர்கள்
கேட்டோர்கிளைதழைத்து கீர்த்தியுடன்தான்வாழ்க
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் மூசியாமல்வாழ்ந்திருப்பார்

வஞ்சி விருத்தம்

வாழிவாழிவானவர்-வாழிவாழிமாமறை
வாழிவாழிமாதவர்-வாழிவாழிவையமே.

பவளக்கொடிமாலை முற்றிற்று.

Paper Issue Madras. G. O. M. S. 259 (10-1-50) 2000 Cps.